

ספר חנוך א

- א דברי ברפת חנוך אשר ברך את-הברחים ואת-הצדיקים
- ב אשר יחייו ביום המזוקה כאשר יקומו כל-הברעים והרשעים:
- ג וישא משלו ויאמר חנוך איש צדיק אשר חיינו נקחו ביד יי' ניתנו מטבח-קדש בשמים אשר קראוני הפלאחים ומם שמטתי הפליהם ובינותי את אשר-ראיתי ולא לדור זהה כי אמל-[דרוז]
- ד רחוק אשר יבוא: כל הבחרים דברתי ועליהם אשה משלוי הקדוש והגדול יצא ממקומו: ואלה עולם ירדן [ארץ] על-הר-
- ה סיני וערח עמ-צבאותיו ובעו חילו יופיע מיטים: וקדרו כלם וערים יחלו ופחד גדור ורעד יאמתו עד-קצות הארץ: ורוציו
- ו הרים הרמים והגבעות הנשאות תשפלה ונמטו כדוונג מפני להבה:
- ז גkehה הארץ בקיעים וכל אשר-על-הארץ יאבד וקהה משפט
- ט אל-לכל: ולא-דים כלם ישתה שלום ואת-הברחים ישמר ותקדר יהנה עליהם וקיי כלם לאלהים והישיב להם ומלרכיהם יהיו ואור אלהים להם ינרח: ואתח עמידבות לחש לעשות משפט בכל ילקarity את-הברושים ולחוקים לכל-באר על-כל-אשר עשו
- ב כחוטאים והרשעים ואשר הרשינו לפניו:
- ב התובנו אל-כל-המשעים אשר בשמים וכם לא ישנו את-דרךם וכמארות אשר בשמים וכם יחולו ויבאו כלם כמשפט

חלק א: עניין המלאכים שקלקו וחנוך בשמות וסיווריו (א-לו).

א-ה. סתיחה לחיק א': משלו של חנוך על גורלם של הצדיקים והרשעים לעתיד.

- א כל הרעים. ביוני 40: כל-הזרים, בחילוף עין בצדוי (כיווץ בכח משלוי כי כיב בע'). – 40 יש תוספת בסוף הפסוק: והצדיקים יוצלו. – ויתן. היווני מסר: ויתן (=יתן) מהוה קדוש ושמים. – אשר הראוני. המעביר מגוף נסתר לנוקי מדבר שכיח בספר זה (השויה ייב א'-ג', ליז א'-ב', ע' א'-ג', ע' א' ה', צ'ב א'). – אשר יב א. אני מדבר (40). – ידרך [ארץ]. כך ביוני (השויה מיכה א' ג'). ובכושי: ידרך ממש. – על הר סיני. מתמהה, שהרי אין עניין הר סיני אצל יום הדין הגדל, ואולי עיקרו: (על-הר-סיני), כלוי ירעיש העולם כבמעמד הר סיני, והיא השוואת שכיחה לבני משוררים ראשונים. – ואלה הי עולם. תרתי משמע: אלה הנצח ואלה הצלב. – והערים. על מלאכי מרד אלו – שקלקו בחטאיהם עם בנות האדם – הורחוב הדיבור בפרק ו' ואילך (וע' חנוך הסלאבי ז'). – ונבקעה... בקיעים. כך ביוני. –

ב איש בעתו ולא ישברו [חק] מערקתם : ראו את-הארץ והתבוננו אל-המפעלים הנעשים צליח מראשון ועד-אחרון כי לא ישנה כל-מעשה האלhim בבראותו : ראו את-הקיין ואת-החרף כי מלאה קל-הארץ מים ונענים וטל ומטר ינוחו עליו :

ג התבוננו וראו את-העצים כלם והם גראים כמו ייבשו ונישרו את-עליהם וולתי ארבעה עשר עז אשר לא ישירו כי אם-ינצמדו [בעליהם] הינשנים עד-בא פרושים מהפיכם שניהם ושלשה תרפים : ושבתם והתבוננתם אל-יהם בקיין בהיות המשמש מועל לה [לאرض] ממולה ואתם תבקשו סבה נצל מלהט המשמש והארץ נס היא מחר מלהבי-חרב ואתם לא תוקלו לדרך על-הארץ ועל-הפלע מרוב חמס :

ה התבוננו בהתקפות העצים ורק אלים ובעתותם קרי ושימי לבבם אל-כל-אללה ורקיו כי הוא ממי לעולם שעשה אלה כלם : ומעשו לפניו שנה שנה נבאו וכל-מעשו מפניו יקנו ולא ישנו כי אם-כאשר צוה אלהים כן יעשה כל : וראו איך ניתנים והנרות יתר יפעלו את-פעלם : ואתם לא נאמנתם ולא עשיתם את-מצוות האדון כי אם-פעשתם ותדברו נבהה ורקרים קשים בפיים הטעמא על-זרלו קשילב לא יהיו שלום לכם : לכן תקללו את-יהם ושות תייקם תברתנה ושות הגרתכם תרבייה בקהלות עולם ולא יהיו לכם חסד : בימים ההם תתנו את-שאכם לקללת עולם לכל-הצדיקים ובקם יקללו לכל-המקללים וכל החוטאים יתדר : ולבחורים יהיו אורחה ושמחה ושלום והם יירשו ארץ ולקם הרשעים תהי קלה : ואו תג면 لكم לבחורים תכמה וכם יתינו כלם ולא יחתאו עוד לא בזדון ולא בשגה בידיהם התקמיםணים יהיו : ולא ישבו לקשע ולא יאשמו קל-יהם חניכם ולא יموתו במנפה נקאות

ג זולתי ארבעה עשר עז... 11² Geponica (מביאו Charles) מזכירים ייד אילנות שם יrokes תDIR וains משרים עליהם בחורף . – חרפיים . בכושי : כרמת . וاعיפ שמלה זו משמשת במקומות אחרים (כגון יי') לעניין שנה . כאן עניה חוץ ממש . נראה מה הפסוק הבא הפותח בקיין . –

ה ד-ט פשטם . ζεχαστέλλω . – ולא יאשנו . לא יחטאו . כך ביוניς – ויטוואקומם למן . בכושי : ולא ישפטו , כלוי بعد אשמתם . וידעו שהפעל אשם בעברית סובל ב' המשמעויות . – במגפה וקצת . ביוניי : במגפת קצת . –

ומספר ימיהם ימלאו וארבי ימיהם בשלום ושנות שמחות תרבייה
באשר עולם ובשלום כל ימי חייהם:

ו יהי כירבו בני-האדם בימים הימים ובנות יפות ונאות ילדי
לهم: וניראו אותן המלאכים בני-הشمנים ניחמוני אותן ונזכר איש
אל-רצחו לך נתרצה לנו נשים מבנות האנשים ונוליך-לה-לה בניים:
ויאמר אליהם שמחוי והוא נשאים בראתינו פונדקמן לששות אחת
נכבר בהזה וקניתי אני לבדי נושא העון הנדריל: וניצחו כלם
ויאמרו השבע נשבע כלנו והתקשרנו בחרים קלנו בינו לבין כלוי
סור מונחאה הזאת ובזה גשחה את-המצעה בהזה: אז נשבעו כלם
יחד ויתקשרו ביניהם בחרים: וניהיו כלם מאמנים מלאך וירדו בימי
נבר של-ראש הר-חרמון ויקראו להר חרמן כי בו נשבעו
והתרימו בינוים: ואלה שמות נשאים שמחוי והוא הדול בהם
ארקה רם אל כוביאל רמיאל דניאל זקיאל ברקיאל

ו-יא. קלוקול המלאכים – קלוקלים של בני האדם – המלאכים בשם ממליצים לבני האדם – נור דין
נחרץ על המלאכים שקלקו – מלכות המשיח.

פרק זה הוא מדרש אגדה שיטשו בבראשית ו' א-ד', ואף שם הוא פותח בלשון
ווייה כי... – אגדה זו רוחת בספרות המדרשים והקבלה בקשר עם דורו של נח (השווה
י' א'), דור המבול. – שמחוז. בזורה זו הוא מצוי בספרות העברית. ואף (בחילוף
חיית בעין) בזרות עוז או עוזא (אם כן שמחוז=שמעוז). ובכושית צורתו סמינו או
סמינו (יוסף הלוי מסרו: שמייעזא). בזוהר (ברא' ליז א') נעשו הימנו שני מלאכים:
סמיא עוז ועזאל. – את הדבר הזה. כך ביווני. ובכושי גם כאן: את העצה הזאת. –
כחוב זה נמסר כאן לפि הנוסח היווני^ט (בכושי הנוסח: וירדו אל ארדים והוא ראש
הר חרמן ויקראו להר חרמן כי בו נשבעו ויתקשרו בחרים ביניהם). וללשון וירדו
בימי ירד השווה ס' היובלים ד' ט'ו: ירד כי ביוםיו ירד מלאכי ה' על הארץ (אבל
שם – וע' ג'כ שם ה' א' ואילך – ניתן טעם אחר לירידת המלאכים על הארץ). והשווה לקמן
ק' י'ג. – בראשית המלאכים יש כאן רק ייט שמות. ואחד חסר (אחר טראל). – ארכבה.^ט-ג-
ט. הלוי מעתיק (מבלי להודיע טumo) באותיות עבריות: עטראקי. ג-א-ט-א. א-ט-א.
גינצברג (Legends, 153, 7) פותרתו: אדריא תקיף, ואין להזכיר. – רמאלו. ג-א-ט-א.
(=ארקיאל). ולקמן (ח' ג') בנוסח זה כshedover עליון נאמר: השלישי למד אותן הארץ
אם כן ארקיאל=המנונה על ארקה (=ארץ, ארמית). וכן העתיקו הלוי: ארקיאל. –
תמיאל. לפि צ'ארלס: תמיאל (=מנונה על תהום). ג-א-ט-א. והעתיקו הלוי:
חרמיאל. – רמיאל. אולו: רומיאל (=מנונה על הרעם). – דניאל. לפি גינצברג (שם)
הוא משוכש מן ליליאל (=מנונה על לילה). שנזכר בספריו חנוך המאוחרים (ע', למשל,
ס' חנוך לר' ישמעאל כיג הוצאה אודיבירג ג' י"ט, או בס' מרכבה שלמה י"א
ב'). – זכיאל. הלוי גורס צחיאל (בכושי: אוקאל). ולפי צ'ארלס עיקרו: שחקיאל.
ושניהם לנוסח ג' נתכוונו, שנאמר בו (ח' ג') על מלאך זה: השמיini למד לראות
בשחקים (avσασσαπαι). וגינצברג (שם) משער שעיקרו זקיאל (שבחן חנוך המאוחר, שם)

חנוך א ו ה-ח ג

שׂוֹאֵל אַרְמָרֶם בְּטִרְיָאל שְׁנִיאָל זְקִיאָל סְמִקְסְפָּאָל סְפִּרְאָל טְרָאָל
יְזִמְיאָל אַרְזִילָה: אֶלְהָה הַמְּשֻׁרִידָה לְעַשְׂרוֹתָהָם:

וַיַּקְהִיוּ לְהַמְּהַמְּה וְכָל-הַאֲמָרִים עֲמָדָה נְשִׁים וַיַּקְהִיוּ לְהַמְּאִישׁ
אַחֲת אַחֲת וַיַּחַלְוּ לְבָא אֶלְיָהָן וַיַּדְבְּקוּ בָּהָן וַיַּלְמְדוּן קְפָמִים וַקְשָׁפִים
וַיַּוְרְוּן לְקַרְתָּה שְׁרָשִׁים יְצָמָהִים: וְהָן הָרָוי וַתְּלַךְּהָגְבָרִים גְּדוּלִים
שְׁלַשֶּׁת אַלְפִּי אַפָּה נְבָדָם: אֲשֶׁר אָכְלוּ אֶת כָּל-יִגְעַשׂ בְּנִי-הָאָדָם וְכָאָשָׁר
לֹא יָכְלִי-עוֹד בְּנִי-הָאָדָם לְכַלְקָלָם: וַיַּהַקְבִּבוּ הַגְּבָרִים גְּגָדָם וַיָּאָכְלוּ אֶת-
בְּנֵי הָאָדָם: וַיַּחַלְוּ לְקַטָּא בְּעֻזָּה וּבְתִּיהְוָה וּבְשָׁרָץ וּבְדָנָה וְלֹא-כָל אִישׁ
בְּשָׁר רְצָחָיו וְלִשְׁתָּות אַתְּ-דָמוֹ: אָו הַאֲשִׁימָה הָאָרֶץ אַתְּ-בְּנִי-הָחָמָם:

וְצַוְיאֵל לְמַד אַתְּ-בְּנִי הָאָדָם לְעַשְׂוֹת תְּרִבּוֹת וּמְאַכְלּוֹת וּמְגַנִּים
וּשְׁרִיּוֹנוֹת וַיַּדְעִים אַתְּ-מְחַצְבּוֹת הָאָדָמָה וּמְלָאָכָת מְחַשְּׁבָתָן וּמְמִידָּים
וּמְעָדִים וּמְעָשָׂה הַפּוֹךְ וְלִיטָּפּוֹת אַתְּ-גְּבוֹת הַצִּינִים וְכָל-הַאֲקָגִים הַיִּקְרֹות
וְכָל-אֲכָעִי רַקְמָתִים: וַתְּהִי רְשָׁעָה רְבָה נִשְׁתָּוּ וּמָה נִתְּהַעַן נִישְׁתָּהָי
בְּכָל-דְּרָכֵיכֶם: שְׁמַחְנֵי לְמַד בְּשָׁפָים וְקַרְתָּה שְׁרָשִׁים אַרְמָרֶם כְּפָר

מְמוֹנָה עַל הַזִּיקִים. — עַזָּאֵל. בְּכָוֹשִׁי: אַזָּאֵל (בָּאַלְיָחָ). כְּדָרְכָו. — אַרְמָרֶס. לְפִי G (ח' ג')
לִימַד זָה (אַרְמָרֶס, פָּאָקָדָה וּבְנוּסָה G אַרְמָרָה) לְהַחֲרֵר כְּשָׁפִים, וּלְסָמֵךְ זָה נִיסְחָה
הַלוֹּי: עַרְסִים-לְאָשָׁה. — בְּטִרְיָאל. כֹּךְ מִנְקָד הַלוֹּי: בְּטִרְיָאל (בְּטִיָּת שְׂוֹאִיחָ). גִּינְזְבָּרָג (שָׁמָ) סָבָוָר
שַׁהְוָא מְשׁוּבָשׁ מִן מְטָרִיאָל (=מְמוֹנָה עַל מְטָרָה), שַׁבְּחָנוּן הַמָּאוֹחָר (שָׁמָ). — עַנְבָּנִיאָל. בְּכָוֹשִׁי,
כְּדָרְכָו: אַזְנָגָאֵל (בָּאַלְיָחָ). — סְמָסְפָּאָל. אָוְלִי מְשׁוּבָשׁ מִן שְׁמָשִׁיָּאָל (=מְמוֹנָה עַל הַשְּׁמָשָׁה).
שְׁבְּנוּסָה G לְקַמָּן (ח' ג') נָאֵמָר עַלְיוֹ: שְׁלִימַד אַוְתָּהָה הַשְּׁמָשָׁה. וְהַלוֹּי מְסָרוֹ: שְׁמִיאָל. —
סְתָרָאָל. הַלוֹּי: סְרַתָּאָל=שְׁרוֹתִיאָל. — טְרָאָל. הַלוֹּי: טְרָאָל. — יְזִמְיאָל. מְמוֹנָה עַל
הַיּוֹם. וְשַׁבְּחָנוּן הַמָּאוֹחָר (שָׁמָ) שְׁמָשִׁיָּאָל שְׁמוֹ. — אַרְזִילָה. אֵין עַיְקָרָוּ רְזִיאָל, מְשׁוּם שְׁמָנוּסָה
G (ח' ג') נָרָאָה שְׁעִירָוּ פְּטִירָאָל (=לִימַד אַוְתָּהָה הַיְּרָחָ). כֹּךְ מְסָרָהָוּ הַלוֹּי. —
שְׁרִיָּהָם לְעַשְׂרוֹתֵיהָם. כֹּךְ לְפִי G (ח' ג' נָעָזָבָה וְאַגָּבָה). וּבְכָוֹשִׁי צְרוֹת הַפְּטוּקָה: אֶלְהָה הַמְּ
נְשִׁיאָיָי מַאתִים הַמְלָאָכִים וְהַאֲחָרִים כָּלָם עַמָּהָם. —

וַיַּדְבְּקוּ בָּהָן. G: וַיַּטְמָא בָּהָן. — לְכַרְתָּה שְׁרָשִׁים וְצָמָחִים. לְשָׁם כִּישׁוּפִים
בְּעַנְנִי אַהֲבָה שֶׁל אִישָׁוֹת. — וְצָמָחִים. כֹּךְ G: גְּזָנָמָאָס, גְּזָנָמָאָס. וְגְכוֹן. בְּכָוֹשִׁית סְוּבָּל שָׁם זָה
אָפָּעָנִין עָצִים. — גְּבָרִים גְּדוּלִים. בְּנוּסָה G: וְתַלְדָּה לְהַמְּהַמְּה שְׁלַשָּׁה מִינִים (חַעֲןָעָן).
בְּרָאָשׁוֹנָה גְּבָרִים (אַעֲזָעָמָעָן) גְּדוּלִים וְהַגְּבָרִים הַוְּלִידָן גְּסִילִים וְלַגְּסִילִים גְּוּלָדִים עַלְיוֹנִים
(בְּלָעָגָלָן). וַיַּגְּדָלוּ לְפִי גְּדָלָם. כָּל זָה הַוָּא דְרָשׁ עַל פִּי הַכְּתוּב בְּבָרָאָר ד': גְּבָרִים
גְּסִילִים וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם. וְכָבֵר הַשְׁתָּמֵשׁ בָּהָה הַדְרָוָשׁ בָּעַל ס' הַיּוּבָּלִים (ז' כ'). —

וְעַזָּאֵל. אָוְלִי הַוָּא קָרָוב לְעַזָּאֵל שְׁבָוִיקָרָא טִיזׁ ח' (וּבְפִשְׁעָה) הַזָּא נְכַתֵּב שָׁם לְהַדִּיאָ
עַזָּאֵל). שָׁם זָה מַצְוִי אָפָּי בְּקִיצָּרָה: עַזָּאֵל (וְהַשָּׁוֹה בְּיַהְמִיד שְׁלַיְלִינָק ד': קְכִיזָה: עַזָּאֵל לְאָ
חוֹר בְּתַשְׁוֹבָה וְעַדְיָין הַוָּא עוֹמֵד בְּקַלְקָלוּ לְהַסִּתָּה בְּנֵי אָדָם לְדָבָר עַבְרָה בְּמִינִי צְבָעָנוּן שְׁלַיְלִינָק
נְשִׁים... וְהַזָּא עַזָּאֵל שְׁבָתָרָה). שְׁנִי עַנְנִים שְׁמַבִּיאִים הַפְּסָד לְעוֹלָם לִימַדָּם עַזָּאֵל: עַשְׁיָה
כָּלִי זִין וְעַשְׁיָה תְּכִשִּׁיטָן שְׁלַמְוֹתָה. — מַחְזָבָות הָאָדָמָה. — שְׁמַחְזָיָן.

כששים בקריאת חזות בכוכבים פוקיאל מערך הכוכבים ותמיאל ראות בכוכבים ובריאל תקופת הירח: והוא כאשר גוען בני הארץ נזקנו ותצל שורתם השמימה:

וְאֵז הַשְׁקִיףּ מִכָּלְוֹ וְאֶוְרִיאָל וּרְקָפָל וּגְבָרִיאָל מִשְׁמִים וַיַּרְא
אֲתִ-הַקְּדָם הָרָב אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ עַל-הָאָרֶץ וְכָל-הַחַמָּם הַגָּעָשָׂה עַל-
הָאָרֶץ: וַיַּדְבֵּרוּ זֶה אֶל-זֶה הָאָרֶץ גַּדְעָרָת יוֹשְׁבָתָה צֻעָקִים וּקוֹל
צְעָקָתָם עַד-שַׁעַר הַשְׁמִים: וַעֲתָה אֶלָּכֶם קָדוֹשִׁי הַשְׁמִים נְפָשׁוֹת
הָאָנָשִׁים מִתְחַנּוֹת לְאמֹר הַגִּישׂוּ מִשְׁפְּטָנוּ לִפְנֵי עַלְיוֹן: וַיֹּאמְרוּ אֶל-
וּרְבּוֹן הַעוֹלָמִים אֲדוֹן הַאֲדוֹנִים אֶלְתִּי הָאֱלֹהִים מֶלֶךְ הַמֶּלֶכִים כָּסָא
כְּבוֹדְךָ בְּכָל-דָּרוֹת הַעוֹלָמִים וּשְׁמַךְ קָדוֹשׁ יְמָהָלֶל וּמְבָרֶךְ בְּכָל-
הַעוֹלָם: אַתָּה שְׁשִׁית בָּל וְלֹךְ בָּת עַל-בָּל וְהַבָּל גָּלוֹי וּפְתוּחַ לְעִינָיוֹ
וְכָל תְּرָאָה וְאַיְזְדָּכָר יָכֵל לְהַקְּמָר מִפְּנָךְ: אַתָּה רְאִיתָ אֶת אֲשֶׁר-
עָשָׂה צְוֹיאָל אֲשֶׁר לְמַד אֲתִ-כָּל-הַחַמָּם עַל-הָאָרֶץ וַיָּגֵל מִסְתָּרִי עַלְםָן
אֲשֶׁר גַּעַשׂ בְּשָׁמִים [נוֹאָשֶׁר לְדָעַת] שָׁאָפִי בְּגִינִּידָרִים: וּשְׁמַחְיוֹן אֲשֶׁר-
לוֹ נִתְּתַּת אֲתִ-הַלְּמָח לְמַשֵּׁל בְּחַבְּרִיו אֲשֶׁר עָמוֹ: וַיָּלֹכוּ יְחִידָוָן אֶל-בָּנוֹת
הָאָדָם עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּבֹו עַמְּהָן עַמְּהָן שְׁמִינִישִׁים וַיִּטְמְאָיו וַיָּגֹלוּ לְהָן כָּל-
הַמְּטָאִים: וְגַנְשִׁים יָלְדוּ אֲתִ-הַגְּבּוֹרִים וְתַמְלָא כָּל-הָאָרֶץ דָם וְחַמָּם:
וַעֲתָה הַגָּה גַּשְׁוֹת הַמְתִים לְקָרָאות וְשְׁלָחוֹת פְּתִינִיגְהָן עַד-שַׁעַרְיִ
הַשְׁמִים וְאַנְחָוֹמִיגְהָן שָׁלוֹ וְלֹא תַּוְיכְלֶנָה לְצַאת מִפְנֵי מַעֲשֵׂי הַחַמָּם
אֲשֶׁר גַּעַשׂ עַל-הָאָרֶץ: וַעֲתָה יָדָע כָּל-דָּכָר בְּטוּרָם יְהִי וַעֲתָה
רְאִיתָ אֲתִ-כְּדָקָרִים הָגָם וְתַשְׁאָם וְלֹא אַמְרָתָ לְנִי דָכָר לְעִשּׂוֹת לְדָם
עַל-אֱלֹהָה:

או אמר הַשְׁלִיוֹן הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ דָּבָר וַיְשַׁלֵּח אֶת אֲוֹרִיאָל אֶל־
כָּזָלֶמֶד וַיֹּאמֶר אֲלֵיו: וְלֹךְ אֶל־נַחַן וְאֶמְרַת אֲלֵיו בְּשָׁמַי הַסְּתִירָה

בכושי: אמורֶת. – חזות הכוכבים. – מערצת הכוכבים. – מְסֻתָּרָה לְאַלְגִּיָּה (G⁶). – וסת הריאַל. כֶּךְ G⁶: (אֲ) גְּדֹעָה. ובכושי נשתבש: עַשְׂרָדָל (ולעיל ר' ד': ארזיל). – [רבון חָעוֹלָמִים]. בכושי: אֲדוֹן המלכיִם. ואין לזה כאן מקום. משומ שהתאר הוּא מלך המלכיִם. הבא לקמן. – וַיַּשְׁכַּבּוּ עַמְּהָן עַם־הַנְּשִׁים. כֶּךְ הוּא בכושי, והוא בסגנון של לשון חכמים (G⁶ נמשך הלשון עט־הנשים אל־הפעל שלאחריו: ויטמאו עט־הנשים). – אַוְרִיאַל G⁶. כֶּךְ צַ'ל (השוּה ט' א'). ובכושי אַסְרֵילִיר, וקרוב לזה G⁶: גְּלֹתָה לְאַל בְּחָ]. צָל G⁶. – G⁶ יוטר מלא: תלמד את הצדיִק את אשר פלינו לעשות [את] בן לְמָך וְשָׁפֵר את נְפָשׁוּ בְּחִים וְנִמְלָט בְּעוֹלָם וממנו יַעֲפַע נְפָשׁוּ אשר

ראשך וגלוית לו את-הקץ הַבָּא כי כל-הארץ עכיה ומביל ילא
 צל-כל-הארץ ומתחה את קל-אשר עלייה: ושתה תלמְדָרוֹת להפלט
 וגשא רעו לקל-דרות הַעוֹלָם: ועוד אמר יי אל-רָקָאֵל אָסֶר אֲתָ
 צוֹאֵל בְּדִיו ורְגַלְיו והשְׁלַקְתּו אַל-הַחַשָּׁךְ וְאַשְׁיַׁת פְּתַח אַל-הַמְּרָכֶר
 אשר בדוקאל והשְׁלַקְתּו שָׁמָה: ושותה עלייו סְלֻעִים קָשִׁים וְתָדִים
 וכשיותו בחשך ונשב שם עד-עוֹלָם וכשיות את-פָּנָיו לבל-יראה-אוֹר:
 ו-ו. וביום הידין הַגְּדוֹלָה יְשַׁלֵּךְ אַל-תֹּזֶד הַאֲשָׁה: ורשות אַת-הָאָרֶץ אשר
 השחתתו ה-מְלָאִים ובשורת רפואת הארץ בר-רָפָא לְאָרֶץ ולא
 יקחרו כל-בָּנֵי האָדָם מִפְנֵי כָּל-בָּנָים אֲשֶׁר גָּלוּ הַעֲרִים: ותשחת
 כל-הארץ בל-מְדִ-מְשָׁחֵי צוֹאֵל וכתבת עליו אַת-כָּל-הַחַטָּא: ואל-
 גָּבְרִיאָל אמר יי צא לך-ראת המקרים והמתקבים וילדי ה-זָהָה
 והקחרת בָּנֵי ה-זָהָה ובָּנֵי הַצְּרִירִים מ-תֹּזֶד הַאֲגָנָשִׁים ודו-זאתם ושלוחתם
 איש בר-צָהָר ל-מִצְן ושותיו איש אַת-רְעָהו ב-מְלָחָה כי אריך ימים
 לא-זיהי לךם: ולכל-אשר ישאלו ממה א-בּוּמִיקָּם לתקותם כי ח-נִינִים
 ימְשַׁבוּ ל-עוֹלָם וכי כל-איש מ-הָם י-חַנֵּה ח-מְשַׁמְּאות שְׁנָה אַל-ת-שְׁקַע:
 ויאמר יי אל-מִיקָּאל לְך ואר-שְׁמַחְנוּ ורְשִׁיו אֲשֶׁר צָמוֹ
 שהתחבריו אל-גָּשִׁים ויטמאו אַתָּן ב-טְמָאָתָן: וכאשר נ-רָא-חוּ כָּל-
 בָּנִים וכאשר יר-או ב-הַשְּׁמֵד א-הוּבִיקָּם פְּאָסְרָם ל-שְׁבָעִים ד-וֹר מ-פ-תָּתָ
 ל-גְּבֻעָה הארץ עד-י-ום ד-יָם ו-כְּלֹוֹת שְׁדָ-כְּלֹוֹת ה-מְשָׁפֶט אֲשֶׁר
 לעולמי ע-וֹלְמִים: ב-י-מִים ה-הָם י-וּבָא אַל-ת-חַתִּיתָה-הָאָש אַל-ה-אַצְּרָר
 וה-מְאָקָר ו-קְיָוְקָלָוִים בָּו ל-עוֹלָם: ו-אֲשֶׁר י-קָשֵׁר וו-ישָׁמֶד מ-הָם י-אָסֶר
 אָתָם י-חַד צְדִ-סְוֹף כָּל-ה-דְּרוֹת: ו-ה-שְׁמָדָת אֲתָת כָּל-רוּחוֹת נ-פָאָתָה
 ו-אַת-בָּנֵי קָעִירִים י-עַז אֲשֶׁר צָשׂו חָמָם ל-בָּנֵי האָדָם: ו-בְּשָׁרָת אֲתָת
 כָּל-ה-חָמָם מ-עַל פְּנֵי-הָאָרֶץ ובל-מְשָׁחָה רַע י-סּוֹף ו-ה-סְּמִיעָה נ-טָע ב-אַדְקָה
 ו-ב-י-שָׁר ו-קָנָה מ-שָׁה ה-אַדְקָה ו-ת-י-שָׁר ל-בְּרַכְתּוֹת עַוְלָם ו-גְּנָעִי ב-שְׁמָה:
 ו-א-זִימָלָטו כָּל-ה-אֲצִדִּיקִים ו-חַי צְדִ-אֲשֶׁר יוּלִידָו אַל-פְּגָנִים ו-כָּל-יִמִּי
 ג-עֲוֹרִידִים ו-שְׁוִיכָתִם י-כָּלְוּ ב-שְׁלָוָם: וב-י-מִים ה-הָם ת-קָבֵד כָּל-הָאָרֶץ

ד. יעמוד כל דורות העולם. – לעוזיאל נתבצר מקום פורענות בפני עצמו. – המדבר אשר
 בדוד אל. הוא המדבר של בית חדודי (ע' משנה יומה ר' ח', וכן תי לוי קרא ט'י
 כ'יא-כ'יב), ייב מיליון מירושלים. – סלעים. הם הסלעים הקשיים והחדים שבבית חדודי עד
 ט-ז' היום הזה. – נטע הצדקה. ישראל שם זרע שנזרע מאת הי' (ס'ב ח'). – ושובתם.
 המתרגם הראשון טעה וקרא: ושותם ותרגם על-ת-וואס-וואס-וואס – שבותותיהם, ולא הרגיש

יט באדרקה וגטעה בלה עצים ומלאה ברקה: וכל-עצאי התחמדה ינטעו
אליה גנים והגנים אשר יאנו עלייה יאנטו יון לרוב וכל-גראן אשר
יארע עלייה מדה אמת אלף מטsha ומדת זיתים אחת צשרה בת
שמן טכילה: ואטה תטבר את-הארץ מכל-להז ומכל-חם ומכל-
חטא ומכל רשל וכל-הטמאה בגטעה של-הארץ תשמיד מעל פגיה
הארמה: וכל-בני הארץ יהו צדיקים וכל-העמים ימליבו וירבו
אותי: והארץ תטבר מכל-רשע ומכל-חטא ומכל-קנא ומקל-צער
ולא אשלח עוד עלייה לדור ולעלום:

יא ובאים הם אפקח אוצרות הברקה אשר בשמים לשלהם
אל-הארץ על-מטsha בני-הארם וטהום: וישראל וישראל יהו נתנו
כל-זמיה-העולם וכל-דרות העולם:

יב לפני נברים האלה נעלם חנוך ואיש מבני הארץ לא-ידע
איפה נעלם ואיו ומה-הזהילו: וכל-משיו קיימ-העירין וממי
קיימ-הקרוזים: ואני חנוך ברקתי את-הן הנדור מלך העולמים
והנה העירין קראו אליו חנוך הטופר ויאמרו אליו: חנוך אתה ספר
פאתך לך והודעת לעיר השמים אשר עבוי שמי מעלה אתה
המקום הקדוש לעולם ויטמאו בנשיהם ויעשו כמעשה בני-הארם
ויקחו לכם נשים השחת החיתוי קרבת כל-הארץ: ולא יהי לכם
שלום וסילמת חטא: ותת שמהם בבנייהם ברצח אהוביהם יראו
ועל-הבניהם יקוננו והתקלו לנצח ורוחם ושלום לא-יהי
לכם:

יג נילד חנוך ויאמר אל-עוזיאל לא-יהי לך שלום דין קשה
יא לא-פרק: ולא תה-ילך מנייה ושליחתו אליהם להודיעם על סופם.
ב אשר הורית ועל-כל-משיו הרשע והפשע והטהה אשר תראית
לאנשים: נאלך ונאבר אל-כלם יתד ויראו ופחד נרע אחים:

ט שנוריהם מוכחים על שיבתם. – עשרה בת. כך להדייא ^ט: ααδόνυς β. β.

יב-טז. חנוך מתפלל بعد עוזיאל וחבירו ושליחותו אליהם להודיעם על סופם.
יב לפגי הדברים האלה. שנאמרו קודם לבן. וכונתו לגורה על העירין
(שבפרק י). – נעלם. לשון זה (השווה לקמן ע"א כי וה') הוא כעין הפעל לכה שבברא' ה'
יב CID. – העירין קראו. המלכים הממנונים בשםיהם להוציא גור-הדין לפועל שלחו את
חנוך להודיע העני לחביריהם שקללו. –

יג ב ושאלת [ר' חז'יס]. בכשי יווני: ושאלה (ευστάχω) סתום. והוספה מסכרא. –

ויבקשו מני לכתב בקשה בעדים כיימצאו סלייה ולהצלות את־
בקשותם לפני ארגי השים: כי מעתה לא־יוקלו הם לדבר עמו
ולא לשאת את־ציניהם לזרים מחרפת שנותיהם אשר צליכם
נדונו: ונכתב את־זוכרן בקשהם ואת־התפללה לנטומיהם
ומעשיהם לקל־אחר על־דבר בקשהם לשליה ולארכ (אחסים):
ונאלך ונשב כל מימיין בארץן אשר מימיין למערב חרמון
ונארא את־זוכרן בקשהם עד־אשר גרדתי: והנה סלום בא
אלוי ומראות נפלו עליו ונרא מראות הארץ ונבא קול מצוה עליו
לדבר אל־בני מרים ולהזחים: וכאשר קייצו כי אני אליהם
והם היו יושבים כלם נאקסים יחד אכלים באכלים אשר בין
לכון ישיר ומנייהם חפי: ונספר להם את־כל־המראות השמים:
ראיתי בשנה ונמל לדבר דברי אדק ולכהיר את־עירי השמים:
ספר דברי באדק ונאורה לעיר העולים קמות בקדושים
הנורול במראה זהו: רأיתי בשנתי אשר אגיד שפה בלשון
בשער וברוחי אשר נתן הנורול פה לאנשיים לדבר ולהבין כלב:
כאשר קרא ויתן לאדם לכך להבין דברי תקמה בן קרא גמאותי
ויתן־לי להoir את־הערים בני־השמים: אני כתבתי את־בקשותם
ובמראי רأיתי כמה כי בקשהם לאיתם لكم קליהם עולם
ובכי דין נחרץ שעיכם (בקשותם) לאיתם لكم: ומשהה לא־
תעלן לזרים ער־עולם ובארץ יאה הגירה לאספרם לקליהם
עולם: ולפניהם תראו בהבדן בנים האחים ולא יהיה לכם קל־
דבר מהם כיריעו לפניהם בחרב: ובקשהם בעדים לאיתם
ואף לא בעדים גם כי־תבוי ותתנו ותדרבו את־כל־הדברים
הנמצאים בספר אשר כתבתי: ונמראה גרא אלוי כמה דגה
במראה עביהם קראינו וערפל בקשרי ומפלך הבוקבים ותפארות
הריצוני ובהילוני וברוחות במראה העיטוני ויטלוני וישעוני אל־
השים: ונבא עד־אשר קרבתי אל־חומה בנויה אבני בדלח

על מים־דן. אחד מסניפי הירדן. יוספוס קורא לו הירדן הקטן (קדמי ה' ג' א' ח' ח'
ס'). – באבלין או באובילין (עהלאט'א), עיר באנטילבנון. ולשון נופל על לשון הוא:
אכלים באכלים. ובמושי נשחש: אבלטיאל. – ושניר. כינוי לחרמון (רב' ג' ט'). שהיש
ד' ח'). בכושי: סנפר. –

יד ו... כל־דבר. של נתן רוח. – – – –. כך בנוסח ג'. –

וּמוֹסְבָּה לְשָׁנוֹת אַשׁ וִיחַל (וּמְרָאָה) לְהַפְּחִידֵי : וְאֶבֶן אַל-תֹּזֶךְ
 לְשָׁנוֹת הָאַשׁ וְאֶקְרָב אַל-בֵּית גָּדוֹל וְהָוָא בְּנֵי אֶבֶן בְּרָלָח וּקְרוֹת
 הַבֵּית הַיּוֹ קָצֵן מִרְאָת אֶבֶן בְּרָלָח וּרְאָתָה הַיּוֹתָה בְּרָלָח : קְפָתוֹ
 הַיּוֹתָה קָצֵן שְׁבֵיל הַפּוֹקְבִים וּבְמָרוֹת וּבְגִינִּים הַיּוֹ קָרְבוֹי-אַשׁ
 וּשְׁמִינִים מִים : וְאַשׁ לְהַטָּת הַקִּיפה אַת-הַקְּרוֹת וּפְתַחְמִינִם הַיּוֹ
 לְקָטִים אַשׁ : וְאֶבֶן אַל-הַבֵּית הָהָוָא וְיָהִי חָם קָאַשׁ וְקָרָב כְּקָרָח
 קָל-תְּעִנוֹג חִיִּים לְאִיהֵה בְּתוּכוֹ פְּתָר כְּפָגִי וּרְעֵד אֲחֵגִי : וּעְדָאָנִי
 מְתַחְלָל וּרְזָעֵד וְאֶפְלָל עַל-קָנִי וְאֶרְאָה מְרָאָה : וְהָגָה בֵּית שְׁנִי גָּדוֹל
 מֵזָה וּקָל-תְּפָתִים הַיּוֹ פְּתַחְיִים לְפָנִי וְהָוָא בְּנֵי לְהַבְּתָאַשׁ : וּנְעַלָּה
 הָנִיה בְּכָל-רָב הָרָר וּכְבָוד נְגָדָל עַד לְאַיְזִיכְלָת לְתָאָר לְקָם אַת-
 בְּדָרוֹ וּאַת-גְּדָלוֹ : וּרְאָתָה הַיּוֹתָה אַשׁ וּמְפָעָל לוֹ בְּרָקִים וּמְרוֹצָת
 הַפּוֹקְבִים וּקְפָתוֹ גַּמְדִיהֵא אַשׁ לְקָטָת : וְאַבְיִיט וְאֶרְאָה שָׁם כְּפָא רַם
 מְרָאָה בְּבָלָח וּסְבִיבָוּ כְּשָׁמֶשׁ זְרַח וּשָׁם (מְרָאָה) קָרְבוֹיִם : וּמְתַחָּת
 לְקָפָא יְאָאוּ גַּמְרֹות-אַשׁ לְהַטָּת עַד לְאַיְזִיכְלָת לְהַבְּיִיט : וּתְקָבָוד
 הָגָדָל יְשָׁב עַלְיוֹ וּמְעַלְיוֹ הַזְּהִיר מְשָׁמֶשׁ וְהַלְּבִין מְקָל-שָׁלָג : כָּל-
 מְלָאָךְ לְאַיְלָל לְבָא וְלֹא יָבֵל לְרָאֹות אַת-פָּגִי הַכָּבָוד וְהַהְדָּר
 וּכְלָקְשָׁר לְאַיְלָל לְרָאֹתוֹ : הָאַשׁ הַלְּהַטָּת הַיּוֹתָה מְסֻבִּיב לוֹ וְאַשׁ
 גָּדוֹלָה צָמָה לְפָנָיו וְאִישׁ מְסֻבִּיב לְאַיְלָל לְקָרְבָּן אֶלְיוֹ רְבִי רְקָבּוֹת
 צָמָדוֹ לְפָנָיו וְלֹא הָנִיה לוֹ תְּפַע בְּכָל-יּוֹצָע : וּקְדוֹשִׁי הַקְּדוֹשִׁים
 הַקְּרוֹבִים אֶלְיוֹ לְאַת-הַתְּרִמְקָו בְּלִילָה וְלֹא הַלְּכָיו מְפָנָיו : וּעְדָאָזָו
 הַיּוֹתִי נָפָל עַל-קָנִי רַעַד וּוּקְרָאָנִי יְהִי בְּפָיו וּוְאָמָר אֶלְיוֹ קָרְבָּהָנָה
 חַנּוֹד וּאַל-קוֹל קָרְשִׁי : וּנְאָתָר הַקְּדוֹשִׁים גַּנְשׁ אֶלְיוֹ וּוּעֲרָנִי וּשְׁמִידֵּנִי
 וּנְקִרְיָגִנִּי אַל-הַפְּתָחָה וְאֶנְיָה הַוּרְדָתִי קָנִי לְמַטָּה :

וְיַעַן וְיֹאמֶר אֶלְיוֹ וְאֶנְיָה שְׁמַעְתִּי אַת-כְּיָלוֹ אַל-תִּירָא חַנּוֹד אִישׁ
 אַדִּיק וּסְופֵר אַדְקָה קָרְבָּהָנָה וּשְׁמַעְתִּי כּוֹלִי : לְךָ וְהַגְּרָתָא אַל-עִירִי
 הַשְּׁמִים אֲשֶׁר שְׁלַחוּ לְבָקֵשׁ בְּעַדְם עַלְיָקְבִים לְבָקֵשׁ בְּעַד אַנְשִׁים וְלֹא
 אַנְשִׁים בְּעַדְם : לְמַה שְׁעַבְתֶּם אַת-הַשְּׁמִים הַעֲלִיּוֹגִים וּהַקְּדוֹשִׁים
 מְעוֹלָם וְתַשְׁקַבְתִּי עַמִּינְשִׁים וְתַטְמַאֲתִי עַמִּינְבָּנּוֹת הָאָדָם וְתַקְהֵי לְקָם
 נְשִׁים וְתַעֲשֵׂה כְּבָנִי הָאָרֶץ וְתַולְדֵי כְּנִים גְּבָורִים : וְאַתָּם קְדוֹשִׁים
 רָוחַ הַתְּיִם חַנִּי נָאָח וְתַטְמַאֲתִי בְּנָשִׁים וְתַולְדֵי בְּדַמִּת-הַקְּשָׁר וְבְרָמִי

אָדָם תִּמְרַתֶּם וַתַּשְׁלֹוחַ בְּשֵׂר וְדֶם קְמַעַשֵּׂי אֲלֵה הַמְתִים וְהַאֲבָדִים:
 עַל-כֵן נִתְתִּי לְהָם נְשִׁים לְעֵבֶר אָוֹן וְלְהַולֵּד בְּנִים עַל-זָרוֹן לְכָל-
 יַמְקָן [עַרְצָם] עַל-הָאָרֶץ: וְאַתָּם מִלְּקָדָם הַיּוֹתָם בְּגַיְדָרוֹת מִים חַי גַּאַח
 וּמַיִּרְאָה אֶל-מִזְרָחָה לְכָל-דָּרוֹת הָעוֹלָם: וְעַל-כֵן לֹא יָצַרְתִּי לְכֶם נְשִׁים כִּי
 בְּגַיְדָרוֹת בְּשָׁמִים מִשְׁקָנָם בְּשָׁמִים: וְעַתָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר נָולְדוּ
 מְרוּם וּבְשֵׂר רֹוחָות רְעוֹת יָקְרָאוּ עַל-הָאָרֶץ וְעַל-הָאָרֶץ יְהִי מִשְׁקָנָם:
 רֹוחָות רְעוֹת יְאָאוּ מְגַיּוֹמִים כִּי (מְאַגְּשִׁים) נָולְדוּ וּמְעִירִין קְדִישִׁין
 תִּתְהַלֵּפָם וּשְׁרַשָּׁם הַרְאָשׁוֹן וְרֹוחָות רְעוֹת יָקְרָאוּ: וְרֹוחָות הַשָּׁמִים
 בְּשָׁמִים מִשְׁקָנָם יְהִי וְרֹוחָות הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָולְדוּ עַל-הָאָרֶץ מִשְׁקָנָם
 עַל-הָאָרֶץ יְהִי: וְרֹוחָות הַגְּבוּרִים (מְעַזִּים) מִדְקָאִים מִשְׁחִיתִים
 מִתְגַּנְפְּלִים עוֹשִׁים רְעוֹת יְמַעַשֵּׂי הַרְמָם עַל-הָאָרֶץ וְעוֹשִׁים קָמָל הַם
 לֹא יוֹאַכְלוּ אֶכְל (כִּי אַסְמִירְעָבָו) וַיַּאֲמָאוּ וַיַּבְיאוּ כְּשָׁלֹזָן: וְרֹוחָות
 הַבָּן תִּתְגַּשְׁאָה עַל-בָּנִי הָאָדָם וְעַל-בָּנִים כְּרַצְלָבָן מֵהֶם יְאָאוּ:
 טו מִימִי הַהְרָגָן וְהַגְּרָם וּמוֹתָה-הַגְּבוּרִים כְּשָׁהָרוֹחוֹת בְּצָאתָן מִנְפְּשָׁות
 בְּשָׂרֵן טְשַׁתְתָּנה בְּלִי מִשְׁקָטָן פְּשַׁתְתָּנה עֲדִיּוֹם כְּאָמְרִיתָן כְּדִיזָן
 הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר-בָו יְכָלָה הָעוֹלָם הַגְּדוֹלָה עַמְּ-הַעֲירִים וְהַרְשָׁעִים כָּלִים
 יְכָלָו: וְעַתָּה הַעֲדִים אֲשֶׁר שְׁלַחוּךְ לְבַקֵּשׁ בְּצָרָם אֲשֶׁר כִּי לְפָגָי
 כָּן בְּשָׁמִים (וְאָמַר לְדָם): אַתָּם הַיּוֹתָם בְּשָׁמִים אֶכְל הַרְזִים כָּלִים
 לְאַ-גְּנוּלָה עַד אֶלְיכֶם (וּרְקָה) אַתָּהֶם הַוְּדַעַתִּי לְכֶם וְאֲלֵה בְּקָשָׁי-
 לְבָכֶם הַוְּדַעַתִּים לְנְשִׁים וּבְרוּזִים אֲלֵה נְשִׁים וְאַגְּשִׁים יַעֲשֵׂו רְעוֹת עַל-
 הָאָרֶץ: וְאַמְרָתָם אֶלְיכֶם אֵין שְׁלֹום לְכֶם:
 יז נִישְׁאָוִי (נוֹיְבִיאָוִי) אַל-מָקוֹם אַחֲר אַחֲר הַגְּמַזְאִים שֶׁם הָם
 בְּאַש לְקַטָּת וּבְתַּקְאָם וְהַזְּפִיעָו כְּאַגְּשִׁים: (נוֹיְבִיאָוִי) אַל-מָקוֹם סִוקָה
 וְאַל-דָּר אֲשֶׁר קָאָה רָאָשׁוֹ מְגַע הַשְּׁמַמָּה: וְאַרְאָה מָקוֹם הַמְּאָרוֹת
 וְהַרְעָם וּבְקָאָה הַלְּמָקָם אֲשֶׁר שֶׁם קָשְׁתָ-אַשׁ וְחַזִים וְאַשְׁפָחָם וְחַרְבָּ
 אַשׁ וְמַבְּרָקִים כָּלִים: נִיקְחָוִי אַל-הַמִּים הַתִּים וְאַל-אַשׁ הַמְּעָרָב

טו ט' (מְאַגְּשִׁים). כֶּך ४०. וּבְכוֹשִׁי מְעַלְיוֹנִים. – (מְעַנִּים). כֶּך מְגִיה צִ'אַרְלָס. וּבְכוֹשִׁי
 עַנְגִּים. וְאֵין לוֹ מִוּבָן. – (כִּי אָמִירָבָו). כֶּך ४४. – יְרֻעָבָו וַיַּצְמָאוּ. כָּלִי חַמִּיד
 זּוֹלְלִים הָם וּסְבוֹאִים. –

יז-לו. הַלּוּכָו שֶׁל חַנּוֹךְ בָּאָרֶץ וּבְשָׂאָלָ.

א) יְזִיט. הַחַלוֹד הַרְאָזוֹן.

יז א-ב (נוֹיְבִיאָוִי). כֶּך ४५. – אַל-מָקוֹם סּוֹפָה. הַשּׁוֹה אִיּוֹב לֵיז ט' מִן-הַחְדָּר תְּבוֹא

המקבלת כל-בוא המשמעות: נאבא אל-גְּרָדָאשׁ וְהַאֲשׁ תִּמְשְׁךָ-בָּבוֹ כְּאֵים וּזְוֹרֶם אֶל-הַיִם הַגְּדוֹלָל לְאַצְדָּקָה: רְאִיתִי אֶת-הַגְּרוֹת הַגְּדוֹלִים נְאָבָא אֶל-הַחַשְׁךָ הַגְּדוֹלָל נְאָלָךְ אֶל-מִקּוֹם אֲשֶׁר כָּל-בָּשָׂר ז-ה לֹא גַּעַשׂ: רְאִיתִי הַרִּי חַשְׁךָ שְׁלַחְנָךְ וּרְחַבְּדִים שְׁלַחְתָּהֶם: נְאָרָא סִירְכְּלִגְנְּרוֹת הָאָרֶץ וּפִידְתָּלָם:

יח רְאִיתִי אֲוֹרָות כָּל-הַרוֹחוֹת נְאָרָא אַיְדָה הוּא קַשְׁטָה בְּרָם אַתְּ בָּכְלִ-גְּבָרִיאָה וּמוֹפְּדִי הָאָרֶץ: נְאָרָא אַבְנָן פָּנָת הָאָרֶץ נְאָרָא אַתְּ גְּרָבָעָה הַרוֹחוֹת אֲשֶׁר תְּשָׁאָנָה אֶת הָאָרֶץ וְאֶת רְקִיעַ הַשְּׁמִים: נְאָרָא אַתְּ-הַרוֹחוֹת אֲשֶׁר תְּקַרְשָׁנָה אֶת-קְפַת הַשְּׁמִים וּמְחַנּוֹתָן בֵּין שְׁמִים דָּרָן עַמּוֹדִי הַשְּׁמִים: רְאִיתִי אֶת-הַרוֹחוֹת הַפּוֹכְבָות אֶת-הַשְּׁמִים נְאָרֶץ בֵּן וְאָרֶץ כְּנָסִים מְשֻׁמְּדִים: וְאָרֶץ אֶת-הַרוֹחוֹת הַפּוֹכְבִים: רְאִיתִי אֶת-הַרוֹחוֹת הָאָרֶץ הַלְּאָכִים רְאִיתִי בָּקָאָה הָאָרֶץ אֶת-רְקִיעַ הַשְּׁמִים מִפְּעָלָה: נְאָלָבָר דָּרוֹמָה נְאָרָא מִקּוֹם כָּבָאָר יוֹמָם וְלֹילָה וְשֶׁם שְׁבָעָ גְּבֻעוֹת אַבְגִּים גְּדָרוֹת שְׁלָשׁ לְאַצְדָּקָה מְזֻרָּח וְשְׁלָשׁ לְאַצְדָּקָה דָּרוֹם: וּמִן הַאֲבָגִים הַאֲבָעָנוֹת הָאֱלָה אֲשֶׁר לְאַצְדָּקָה מְזֻרָּח אֶתְתָּפְנִיה וְאֶתְתָּפְנִיה וְאָשֶׁר לְאַצְדָּקָה דָּרוֹם אַבְנָן אַדְם: וְאָשֶׁר בְּתֻ�ְדָה הַגִּיעָה עַד-הַשְּׁמִים בְּכָפָא אַבְנָן פּוֹד וּמְרָאָשׁוֹת הַכְּפָא הָיָה ט-י סְפִיר: וְאָשׁ לְהֹטָה רְאִיתִי בָּכְלִ-גְּנְבָעוֹת: וְרְאִיתִי שֶׁם מִקּוֹם מִשְׁכָּר יָאָרֶץ כָּאָדוֹלָה שֶׁם נְקוּוֹ הַפְּאִים: נְאָרָא תְּלָם עַמְקָה וּעַמּוֹדִיקָה אֲשֶׁר-שְׁמִים וּבְתוֹקָם רְאִיתִי עַמּוֹדִי אֲשֶׁר יָזְרָת וְהַם לְאַיִן שְׁרוֹד לְגַבָּה וּלְעַמְקָה: וּמִשְׁכָּר תְּלָם הַהִיא רְאִיתִי מִקּוֹם אֵין רְקִיעַ הַשְּׁמִים מִפְּעָל לוֹ וְלֹא קְרַקְעַ מִוּקְדָּה מַלְמְטָה-לֹו לֹא קְיוּ מִים קְלִיוּ וְלֹא עַופָּכִי אִם-מִקּוֹם-שְׁמָמָה וּנוֹרָא הָיָה: רְאִיתִי שֶׁם שְׁבָעָה כּוֹכְבִים כְּהָרִים גְּדוֹלִים בָּעָרִים: וּכְחַקְרִי אָוֹתָם אָמַר הַמְּלָאָךְ הַפְּקָום הַזֶּה הוּא קָאָה הַשְּׁמִים וְהָאָרֶץ וְהָוָא בִּיתְ-אָסּוּרִים לְכּוֹכְבִים וּלְצָבָאות הַשְּׁמִים: וְהַפּוֹכְבִים הַמְּתַגּוֹלְלִים בְּאַשְׁר הֵם אֲשֶׁר עֲבָרָיו מִצּוֹת יְיָ בְּתַחְלַת עַלוֹתָם קִי לְאָבָאוּ בְּעָתָם: וַיַּקְצַף עַלְיכֶם נְאָסְרָם (לְעַשְׂרַת אַלְפִי שָׁנָה) שְׁדֵרְכָּזָקָן אֲשֶׁר תְּהַמֵּם מִטְּאָתָם:

ו. סופה. – הרִי חַשְׁךָ. השׂוֹה יְרִמִּי יְגִזְזִי הרִי נְשָׁפָ. –

יח זִידְעֹזְזָה יְשָׁפָה. כֹּךְ מַתְקָן Ch. – נְקוּוֹ הַמִּים. נְיָא: גְּלֹוּ הַשְּׁמִים. – (לְעַשְׂרַת אַלְפִי שָׁנָה). כֹּךְ G. וּבְכוֹשִׁי: בְּשָׁנָה הַסְּתוּמָה. אַבְלָה הַשׂוֹה כִּיא וּ. –

חנוך א יט א-כ ח

וְאָוֹרִיאָל אָמַר אֶלְיָה יְשַׁמְּרוּ הַמְּלָאכִים שְׁהַתְּחִבְרוּ עַמְּנָשִׁים
וְרוֹחָתֵיכֶם לְבָשָׂר צְרוֹת גְּרָבָה וְתִטְמָאָנָה אֲתִ-הָאָנָשִׁים וְתִתְאַזֵּנָה
לְזָבֵחַ לְשָׁדִים קְלָלָהִים (וַיְפַת יְעַמְּדוּ) עַד-יּוֹם הַדָּין הַגָּדוֹל שֶׁבָּו
יִדּוֹנוּ עַד-בְּלוֹתָם: וַיְשִׁיבֵיכֶם שֶׁל הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר פָּטוּ קָאנָשִׁי שְׁלֹוֹן
תְּהִוֵּנָה: וְאַنְכִי מִנּוֹד לְבָדֵי רְאִיתִי אֲתִ-הַמְּرָאָה קְזַבְּלָל וְאַיִשָּׁ
לְאִזְרָאָה כְּאַשְׁר רְאִיתִי אָנָּי:

ב ב ואלה שמות המלכים הקדושים השומרים אוריאל אמר נ ג ה מלכים הקדושים אשר של-מלך וועל-שאול רפהל אמר ד ח מלכים הקדושים אשר של-דרחות האנשין רעואל אמר ה י מלכים הקדושים הלווקה נקם מעולם המאורות מיכאל אמר ו ז מלכים הקדושים לנמלאה אשר הקד של-הטובים באנשין וועל-העם שركאל אחד המלכים הקדושים אשר של-דרחות החטאונות בגוף נבריאל אחד המלכים הקדושים אשר של נך ח צרו וועל התגנינים וועל נברובים נמיאל אחד המלכים הקדושים אשר ש מהו אלהים של-הטהרומים :

כ. שמו שבעת המלאכים הראשונים ותקמידיהם.

וזל שאול. כך ¹G8², וכך ¹G8²: *Ταρτάρου*. ובכושי רעד (=תָּרְבּוּשׁ). ואינו. – על חפקידו של אוריאל ע' סרק ייט, וכן כיא ה' וט', כיז ב', ליג ג'-ד'. ועל השגחתו בתבל עיב ואילך, חזון עזרא ד' א. – רפסאל. ע' י' ד' זוז, כיב ב' וו'. אבל לב' ו' הוא עוזה מלאכתו של גבריאל (לקמן בפי'). – רעואל=עוזה רצונו של אל. – המאורות. כן ¹G8², בכושי: ומן המאורות. – להמלצה. בכושי: סני. וזה חפקידו של מיכאל שהוא שומרם ומלייצם של ישראל (למן דניאל [י' ייג וכ'א, ייב א'] ואילך). – ועל העם. כן בכושי. ומשובש נוסח ¹G8² ג' א' פ' ז' פ' (=על התהו ובהו). במקום לאפ' ז. – שركאל. ¹G8²: אלְקַרְעֵל (=שראיל). – זה תניינים. בכושי: אַפְּרִיקָט. – פסוק זה הוא על פי ¹G8² ועיקרו בפרשנה זו. כמו שנראה מן התוספת בנוסחאות ¹G8²: שמות המלאכים הראשונים שבעה (איין). – רמיאל. ע' עליון חזון ברוך הסורי ג'ה ג' – חזון עזרא ד' ל' ופ'וד. –

כא ב נאצלר אל-אשֶר שם בהו : נארא שם מעה נורא גם שמים
 ג מעל גם ארץ מוקד לא ראייתי כי אמ-מקום בהו ונורא : ושם
 ד ראייתי שבאה בוכבי שמים קשורים יחו מלמעלה בהרים גודלים
 ה ובערים באש : נאמר מה חטאתם כי נאשו ועל מה השלו הינה :
 ו נאמר אוריאל אמר המלאכים הקדושים אשר אני לךותי נאמר
 ג הנך למה תהאל ולמה תחקר ותרש : אלה הם מנזבוקים
 א אשר עברו מנותיך וכם אסורים פה עד-אשר יכלו שערת אלפי
 ז שנה שאיןברו מפרק ימי חטאיהם ומשם הלבתי אל-מקום אמר
 ח אשר הינה נורא מזה נארא דבר נורא אש גודלה שם בערת
 ט ולהשת ונפקום שם קוץ עד-מקלית תלים והוא מלא עמידה אש
 גודלים מורדים ולא יכולתי להשוף על-רחבו ועל-גדרלו ולא
 יבלתי לשאר את-הקסו : נאמר מה-נורא בפקום זה ומה אין
 ללביט אליו : וינוני אוריאל אמר המלאכים הקדושים אשר אני
 י נאמר אליו הנך למה תירא באה ותרעד ואנו מנגני המקום הנורא
 ומקני מראה הצער זה : נאמר אליו המקום זה היא בית
 אסורים למלכים ופה יקי אסורים לעילם :

כב ומשם הלבתי אל-מקום אחר ניראני במערב בר גדור וארד
 ב וסלע קשה : וארכאה מקומות יפים ובתוקם עמק נרחב ותלך
 ג מאד גלגל תלך ושם וחישק לביט שמה : נין רפאל אמר
 ד המלאכים הקדושים אשר אני נאמר אליו במקומות הבאים להלה
 ומקומות החלולים האלה למן ילאו בהם הרוחות לנפשות
 ה המתים נבראו מה שקל-נפשות בני האדים נאפסו הינה : ומקומות
 האלה נעשו להושיב אותם עד-יומם ועד [באות] עתם עד-[בלא]
 ה בדין הגדור צליים : ראייתי אתרחות בני-האדם שמתו וכולן

ג ס-לו: החלוק חנוי.

כא-כב. מקום בית האסורים למלכים (=כוכבים).

כא ב蒿. כן 2.1 G: סודאסיאסאואאמ' והוא תרגום הע' לבהו בראש' א' ב'. ובכושי:
 אשר שם לא נעשה דבר. –

כב ג ורבעה מקומות. שניים לצדים (בפה-ט') ושנים לרשעים (בפי-יג'). –
 יפים. בנוסח G: גלוא באלא גתחלף לו לכושי. – צורת הכתוב
 בנוסח G: ורבעה מקומות שם חלולים ועמק להם וחלקים מאד שלשה מהם חסכים
 ואחד מאיר ומעין מים בתוכו נאמר מה-חלקים המקומות החלולים האלה ועמק וחישק
 חיו לראות. – צורותם של שני פסוקים אלו בנוסח G: ראייתי [רוח] אדם מהתאונן וקולו

ו ה' היה מופיע עד לשפמים והוא קול נקיים : נאשאַל אַתְּ-רָפָאֵל
המֶלֶךְ אֲשֶׁר אָתִי נָאָמֵר אַלְיוֹ לְמַיְּ רָוחַ כָּזָאת וְלַמַּיְּ הַקּוֹל הַמְּגִיעַ
וּמְתָאָגָן : נִצְנֵן לְאָמֵר הֵיאַ רָוחַ הַקָּאָה מֵאַתְּ-הַבָּל אֲשֶׁר בְּרִנְיוֹ
כִּזְנֵן אֲחֵיו וְהֵוֹ מְתָאָגָן אַלְיוֹ אַדְ-שִׁיטָּוף וְרַעַו מַעַל עַנְיֵי הָאָרֶץ וְרַעַו
יְקַחַד מַתּוֹךְ גַּרְעַז אַנְשִׁים : נָאָשָׂאַל צְלָזָה וְעַל-קָל-אַקְוּמוֹת כְּדִין
סְמִדּוֹעַ נְבָדְלוּ הָאַחֲרֵי מִזְ-הַשְׁנִי : נִצְנֵן וְיָאָמֵר אַלְיַ שְׁלָשָׁה אֶלְהָ גַּעַשְׁוִי
לְמַעַן תַּבְדֵּלָה נִקְשׁוֹת הַמְּתִים וְלַהֲקִרְיֵד נִקְשׁוֹת הַאֲדִיקִים אֲשֶׁר בְּ
יְמִינֵי מַיִם מְאִידִים לְהַזֵּן : וְכֵן גַּעַשְׁוִי לְרַשְׁעִים בְּמֻותָם וְקָהָקָרְבָּם
יְאָרֶץ וְדַיִן לְאַגְּנַשָּׁה בְּהַמִּים : פָּה תַּבְדֵּלָה נִקְשׁוֹת הַמְּתִים
יְאָגְנֵנֵי בְּגָדוֹל הַזָּה שְׁדִ-יּוֹם כְּדַיִן כְּגָדוֹל וְמַצְוָה וְהַעֲנֵי לְאַלְהָ
יְאָשֶׁר יְקַלְלוּ שְׁדִ-עֲזָלִים וְגָמוֹל לְנִקְשׁוֹתָם פָּה בְּאָסְרָם לְעַזְלָם :
יְכָנְרִיֵּד אַתְּ-הַנִּקְשׁוֹת הַמְּתָאָגָן אֲשֶׁר רָאוּ אַתְּ-הַשְּׁמָדָן קְשָׁגְרָנוּ
יְבִימֵי הַחֲטָאִים : כֵּן גַּעַשְׁוִי לְנִקְשׁוֹת הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא הָיו אַדִּיקִים
כִּי אָם אֲשֶׁר הָיו חֹטָאִים גּוֹמְרִים וְאַלְפּוֹשָׁעִים בְּמֻותָם הַתְּחִכָּרִי
יְאָכֵל נִקְשׁוֹתָם לְאַתְּ-הַרְגָּה בְּיּוֹם כְּדַיִן וְלֹא תַּוקְמָה מַזָּה : אָיִ
יְכָרְכָּתִי לְאָדוֹן הַכְּבוֹד נָאָמֵר בְּרוּךְ אֱלֹהִי אֱלֹהֵי-הַאֲדָק הַמְּטוֹשָׁל
עַד-עַזְלָם :

כג מַזָּה דְּלַקְתִּי אַלְמָקוֹם אַחֲרֵי מַעֲרָבָה לְקַצּוֹת הָאָרֶץ : נָאָרָא אֲשֶׁר
בְּשִׁנְתַּת הַזְּרָם בְּלִי-בְּקָנוֹת וְלֹא שְׁמָדָה בְּמַרוֹאָתָה יוֹקָם וְלִזְלָה כִּי אָם
ב' גַּמְיד וְתָרוֹעַן : נָאָשָׂאַל לְאָמֵר מַדּוֹעַ לֹא חֲנִיתָה : נִצְנֵן רַעַוְאָל אָמֵר
ג-ד הַמְּלָאָכִים בְּקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר אָתִי וְיָאָמֵר אַלְיַ מְרִיאַת הָאָשׁ הַזָּאת אֲשֶׁר
רְאִיתָ הֵיאַ אֲשֶׁר בְּמַעֲרָב הַלְּקָתָת אֲפִרְיַי בְּלִמְאָרוֹת הַשְּׁמִים :

כד וְמַזָּה דְּלַקְתִּי אַלְמָקוֹם אַחֲרֵי בָּאָרֶץ נִזְאָרָנִי הַנִּירְאָשׁ הַבְּשָׁרִים
ב' יוֹקָם וְלִזְלָה : נָאָלֵךְ לְעַבְרוֹ נָאָרָא שְׁבָעָה קָרִים גְּהָדָרִים וְקָלָם

ה' היה מגיע עד לשמיים והוא מתאונן. ושאל את-רפאֵל המלך אשר היה אָתִי ^{ונִפְגַּר}
אליו הרוח הזאת המתאוננת למי היא למי הקול המגיע ומתאונן עד-השםים. – על זה
ג: המיקומות החלולים כלם. – לאדון הכבود. השווה התואר מלך הכבוד בתהיל' כ"ז.

כג. האש המערבית הדולקת אחורי מאורות השטחים.
ד הדולקת. נראה שכך היה במקור העברי. בנוסח ג: ניתנה המשמעות הנכונה
כאן: *זְאוֹשָׁמָאָה*=הרודפת. אבל בכושי נמסר בלשון שריפה. ואפשר להסיק מכאן שלפנינו
הכווי היה מרגום יווני אחר. –

שוגים זה מזה והאקטנים נהדרות וניפות וכן נהדרות בפראה נקבע
וognihen ישנים שלשה לפחות מורה ומחזקים זה עליה ושלשה לפחות
דרום זה עליה וגיאיות עזקים עזקים ולא קרב זה אליה:
ונחר השביעי בתוכה אלה בונחים ממשלו לבפא מלוכה (ונרתם)
מקפים עזיבתם: וביניהם צען אשר לא-בריחותי עוד רימ בריחו
ולא קה-עד אחד בהם כמהו ולא היו אחרים כמו מהו והוא ריחו
טוב מקל-ברית וחלחו ובריחו וצאו לא יבלו לעולם ופרקיו יפה
פרקיו דומה לפתר: ואמר מה-זאה העז כזה ומה-טוב מראה
וחלחו נאה ופריחו עדין מאד לפארה: ויטן מיקאל אמר הפלגים
בקדושים והנכבדים אשר עלי והוא שליכם:

ויאמר אליו פנו לך זה תשאלני על-ברית העז כזה ולמה
תשאל ותקצר לך: ואנחנו לאמר אני פנו רצוני לך את הפל
ועל הפל נברצוני לך עלה-העז כזה: ויטן לאמר החר הבה
זה אשר ראית אשר בראשו לבפא אלהים הוא בסאו אשר ישב
שליו הקדוש ותנדוול אדון הקבוד מלך העולם ברקתו לפקד את-
הארץ בחסד: ועוז-הבלם הזה לא-יוכל לנעת בו קל-בשר בלי
רשות עדים הדין הנדוול אחרי אשר יפרע והביא וכל שדי-
תקליהו לעולם ואו יטמן לצדיקים ונזנאים: מפרקיו ינתנו חסמים
לבחים וצפונה אל-מקום קדוש אל-שבר בית יי מלך העולם
ישתל: או גיאלו בשמה ויצלו בקדש וריחו יבלא בעצמותיהם
והאריכו ימים על-הארץ כאשר חי אבתיך ובימים לא-יגע קדם
כל-זגון ומחלת ותלאה ונגע: ואברך את-אליה הקבוד מלך העולם
אשר הבין לאלה לאנשים צדיקים וברא לאלה ואמר למת להם:
ואלק משם אל-טבור הארץ וארא מקום מביך גטו ובו
עצים ודרליות קומות עצמות מתוך עצקרות: ושם ראיתי הרכ

כד-כח. שבעת ההרים שבסוגנית-מערתית וען החיים.

כד ב ארץ. בארץ המערב. ביתר דיוק: לסתונית-מערתית הילך. – והאבנים. אותן
הרims כען סלעים של אבניים יקרים היו. – שלשת ההרים כנגד השלשה הם כמשענות
לכסא והתיכוני הוא כען עצם הכסא. – ולא היו אחרים. כלוי מחוץ לאותם עצי-
בשם גיב לא היה באילן זה. –

כו. ירושלים והריה ועמקיה ונהליה.

טבור הארץ. ירושלים היא טבור הארץ. – ען כרות. כונתו כרות לגורם,

ג קדוֹשׁ וּמְתַהַת לְקָרֶב לִצְדָּר מִזְרָח מִים וּכְגָמֵל לִצְדָּר דָּרוֹם: וְאָרָא לְצָר
 ד מִזְרָח בֵּר אַחֲרֵי גְּבוּרָה מִזָּה וּבִינֵיכֶם גַּוְאָלָה אַמְקָה וְלֹא רְחָב גַּמְבּוּרָה מִים
 ה נוֹזְלִים לְאַבְרֵר הַקָּרֶב: וּלְמַעַרְבֵּד מִשְׁם בֵּר אַחֲרֵי שְׁפָלָה מִזָּה וְלֹא גְּבוּרָה
 וְגַוְאָלָה מִתְחַתְּיו בִּינֵיכֶם וְגַוְאָלָה אַחֲרֵי שְׁמָקָה וְגַבְשׁ לִצְדָּר שְׁלָשָׁת הַקָּדוֹשׁות:
 וְגַלְגָּלִיאוֹת עַמְקָיִם וְלְאַדְרָחָבִים מִפְלָעָה קָשָׁה וְצָאִים אִינְם נְטוּישִׁים
 כְּלִילִים: וּתְמַהְתִּי עַל-דְּפָלָעִים וּתְמַהְתִּי עַל-גַּנְגָּלִיאוֹת תְּמַהְתִּי הַיּוֹתִי מֵאָדָר:
 כְּוֹנְאָמֵר לְמַה הָאָרֶץ הַמְּבָרְכָת הַזֹּאת הַפְּלָאָה קְלָה צָאִים וְגַוְאָלָה
 בְּמַקְלֵל הַזָּה בְּתֻנוֹד: וַיַּעֲשֵׂן אָוְרִיאָל אַתְּדָר הַמְּלָאָכִים הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר
 אָתָי וַיֹּאמֶר בְּגַוְאָל הַמַּקְלֵל הַזָּה הוּא לְמַקְלָלִים לְעוֹלָם פֶּה יָאָסְפֵי
 יְתָהָר קָלָה מְבָטָאִים בְּשִׁפְתִּיחָם דְּבָרִיר-כְּלָע גַּד זַי וְעַל-קְבּוֹד זַדְבָּרִי
 קָשָׁות פֶּה יָאָסְפֵי יְתָהָר וְפֶה מָקוֹם דִּינָם: בְּאַתְּרִית הַיּוֹם יְהִי לְתָם
 מִתְּזָה דִּיזָּאָדָק בְּפָנֵי הַאֲדִיקִים לְעוֹלָם קָלָה מִימִים הַהֵם וּבְגַבְנֵי
 ד הַמְּרַחְמִים לְאָדוֹן הַכְּבָד מֶלֶךְ הַעוֹלָם: בְּיָמֵי דִּינָם יְכַרְבֵּה עַל-
 הַרְחָמִים אֲשֶׁר חָלַק לָהֶם: אַזְׁדְּגָרְבָּתִי לְאָדוֹן הַכְּבָד וְאַדְבָּר אֶלְיוֹ
 וַיֹּאמֶר גָּדוֹלָה קִיאָה:

כָּח וְמִזָּה הַלְּקָתִי לִצְדָּר מִזְרָח בֵּין הַרִּי הַמְּדָבָר וְאָרָא כָּבָר (וְהִיא)

בְּנֵ שׁוֹמְמָה: מֶלֶאָה צָאִים וּזְרַעִים וּמִים זְרָמִים מִמְּרוֹרָם: גַּרְמָם גְּרָאָה

קָשְׁטָף בְּבִיר לִצְדָּר צְפּוֹן וְלִצְדָּר מַעֲרָב מַעֲלָה מִים נְטָל מִקְּמָם:

כְּט וּמִשְׁם הַלְּקָתִי אַל-מִקְּמָם אַתְּדָר בְּמַדְבָּר וְאַקְרָב לִצְדָּר מִזְרָח הַקָּרֶב

בְּהַזָּה: וְשָׁם רְאִיתִי צָאִירִים הַפְּלָאָכִים רַיִם לְבָנָה נָמָר וְצָאִים

דוּמִים לְצָעֵץ שְׁקָדָר:

ל וּמַמְּעֵל לָהֶם עַל-גָּרֶר הַמִּזְרָח לֹא רְחוֹק רְאִיתִי מִקְּמָם אַתְּדָר

בְּג וַיַּרְמֹז אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל שָׁם קָרוּעִים בִּינֵיכֶם לְכָמָה קָרוּעִים שֶׁל מִסְלָgoת (הַשׂוֹה כִּי א'). –
 הר קָדוֹשׁ. הר צִיּוֹן. – וְהַנְּחָל. הַוָּא הַשְּׁילוֹת. – הַר אֶחָד. הַר הַזִּיתִים. – גִּיא עַמְקָה.
 ד עַמְקָה יְהוֹשֶׁפֶט. – מִים נוֹזְלִים. נַחַל קָדוֹן. – הַר אֶחָד. לְפִי דָאלְמָאן (u. Jerusalem 186 Gelände, sein) הַוָּא הַהֵר הַנְּקָרָא בְּפִי הַעֲרָבִים גַּבְלָ אַבּוֹ תּוֹר (וע"ש 147). –
 וְגִיא מַתְחַתְּיוֹ. גִּיא בְּנֵהָנוֹם. –

כְּז. חַשְׁמִישׁוֹ שֶׁל гія м'к'ול.

כְּז בְּגִיא. гія. гіони מסר דרך טראנסקריפצייה ומלה יוונית כאחת: οὖν. –

כְּחַ-לְגָ. המשך היילוכו לצד מורת.

כְּחַ בְּזַרְעִים. כוונתו לפְּרִי העצים. –

כְּט בְּעַצְיָרִיחַ. כְּךָ מִגִּיה (u.) בָּמִקְּמוֹן אַמְנָדָעָה (עַצְיָרִין) שְׁבֻכוֹשִׁי וְגַוְסָּה (u.). –
 המלאים. כְּךָ בְּכוֹשִׁי (u.). אַבְל גַּג: πανέοντα = הנותנים, ונכוון. – שְׁקָד. כְּךָ גַּג.

גיא מלא מים אשר לא יחרבי: נארא צע יפה והוא דמה לעצם
בריח בצע שרת: ולפעת הגאות האללה ראייתי גומז-קשם ואחרי
אללה קרבתי אל-כטורה:
 לא נארא הרים אחרים וביניהם עצים ומם נול קצין נקי
בנראה ארי וחלבנה: ומעקר להרים האללה ראייתי בר אמר למורה
קצות הארץ אשר שם עצים-אקלים וכל-העצים היו מלאים שקרים
קשה: ובאשר יכח איש מדרשי הוה ייטבלו מכל-בשדים:
 ואחרי הבושים האללה כאשר השקטי אל-כטפון מעל להרים
נארא שבעה הרים מלאים גרד נבר ונאים-בשם וגומון ופלפל:
 ומם הלבתי מעל ראיyi כל-הרים האללה הרחק לפאת מורה
הארץ ואחר עלי-ים-סוף נארא ברתק מפני ואחר מעל הפלך
ויטיאל: נבא אל-גודה-האך נארא מאחרי העצים האללה עצים
גדולים צמחיים טריים טוב פנים מאר ויראים וצע בדעת אשר
מפני יأكلו ונידע דעת רקה: נצע ההיא דמה בגביה לאשימים
ושליין דומים לשלוי מרוב ופרקיו לאשקלות גפן יפה מאר ורבים
צע נודף למרחוק: נאמר מה-זאהה השע ומה-זחמד מראהו:
 ונגעני רקאל הפלך הקדוש אשר אני נאמר אליו הוא צע בדעת
אשר מפני אכלו אבו-הזקן ואכח הזקנה אשר היה לפניו וילמדו
דעת וציניהם נפקחו ונידע כי צירפם הם וינרשו מונבון:
 ומם הלבתי אל-קצות הארץ נארא טח חיות גמלות וشنות
זו מזו ועופות שונים לمرאה וליפי ולקול האלך שוגה מונבון:
 ומזרחה לחיות הון ראייתי קאווי הארץ אשר שם גנוו הפשמים
ושערם הפשמים פתוחים: נארא בצת בוקבי הפשמים ואספֶר את-
הפשרים אשר בהם נזאי ואבתב את-כל-מושאים כל-אחד ואחד
למספרם ולשותיהם מהלם ומשם ומודים וחרשים כאשר
הראני אוריאל הפלך הקדוש אשר אני: הוא קראה כל-כך
וכתבם לי גם שמותיהם כתוב לי וחקיהם ותברתם:
 ואליך מפני לסת את צפון אל-קצות הארץ ושם ראייתי שלא
גדול ונכבד בקאווי כל-הארץ: ושם ראייתי שלשה שערם שמים
פתוחים בשמיים בכל-אחד מהם תצאנה רוחות הצפון בנסכו יינה

חנוך א לד ד-לו ז

לך בך קרה שְׁלֵג טָל וַיִּתֶּר: וְמִתְזַעַּד שְׁעֵר אֶחָד תַּשְׁבַּגָּה לְטוֹבָה
אֲכָל בְּנֵשְׁקָנוּ דָּרָךְ שְׁנִי הַשְׁעָרִים הַאֲחֶרִים (תַּשְׁבַּגָּה) בְּלָמָן וְבְקָנָע צָלָל
הָאָרֶץ וְהַנְּשָׁבּוֹת בְּלָמָן:

לה וּמִשְׁם הַלְּקָטִי לְפָאַת מַעֲרַב אֶל-קָצֹות הָאָרֶץ וְאֶרְאָא שָׁם שְׁלֵשָׁה
שְׁעָרִים שְׁמִים קָתוּחוּם כַּאֲשֶׁר רְאִיתִי בְּמִזְרָחָה הוּא כַּמְסֻפֶּר לְאֶחָרִים
וְהַזָּא הַמְסֻפֶּר לְמַוְצָּאים:

לו וּמִשְׁם הַלְּקָטִי דָּרוֹמָה אֶל-קָצֹות הָאָרֶץ וְאֶרְאָא שָׁם שְׁלֵשָׁה
שְׁעָרִים קָתוּחוּם בְּשָׁמִים וּמִשְׁם יָבָא קָדִים טָל גְּשָׁם נְרוּתָה: וּמִשְׁם
הַלְּקָטִי מִזְרָחָה לְקָצֹות שְׁמִים וְאֶרְאָא שָׁם שְׁלֵשָׁה שְׁעָרִי מִזְרָחָה
בְּשָׁמִים קָתוּחוּם וּשְׁעָרִים קָטָנים עַלְיהֶם: דָּרָךְ כָּל-אֶחָד מִזְרָחָה שְׁאָרִים
הַקָּטָנים הָאָלָה יַעֲבֹרְוּ כְּוֹבָבֵי הַשָּׁמִים וּרְצֹוּ בְּמַקְלָקָם מַעֲרָבָה גַּדְגָּד
אֲשֶׁר כָּم מִרְאִים: יַמְדִי רְאוּתִי אֶותָם בְּרָקָטִי אַת-אֲדוֹן כְּקָבוֹד
וּמְבָרֵךְ חַיִּיתִי אַת-אֲדוֹן הַקָּבוֹד אֲשֶׁר קָשָׁה גַּפְלָאות גְּדָלוֹת וְגַהֲגָאות
לְכָרָאות גְּדָלָה מַעֲשָׂהוּ לְמַלְאָכָיו וּלְגַפְשָׁות הָאָדָם לְמַעַן יְשָׁבָחוּ
מַעֲשָׂהוּ וּכְל-בְּרִיּוֹתָיו אֲרָאיָה כָּמָה מַעֲשָׂהוּ וּשְׁקָחוּ מַעֲשָׂה נְדִיוּ כְּנוֹזָלָה
וּבְרָקָה עֲדָ-עִילָּם:

לו הַמְרָאָה הַשְׁנִי אֲשֶׁר רְאָה מִרְאָה כְּחַכְמָה אֲשֶׁר רְאָה חַנּוֹד בָּרוּךְ
ירֵד בְּזִוְּמָה לְלָאָל בְּזִוְּקִין בְּזִוְּאָנוֹשׁ בְּזִוְּשָׁת בְּזִוְּאָדָם: וְזֹאת רְאָשִׁית
דְּבָרִי בְּחַכְמָה אֲשֶׁר גְּשָׁאָתִי קוֹלִי לְדָבָר וְלְהַגִּיד לְיוֹשָׁבֵי אָרֶץ
שְׁמַעוּ רְאָשׁוֹנִים וְרְאוּ אֲתְּרוֹגִים אַתְּ-דְּבָרִי הַלְּקָדֵשׁ אֲשֶׁר אַדְבָּר לֹאֵין
אֲדוֹן הָרוּחוֹת: טֹוב לְהַגִּיד לְרְאָשׁוֹנִים וְלֹא גַּפְשָׁךְ רְאָשִׁית כְּחַכְמָה
גַּם-מִזְרָחָה אֲחֶרְוגִים: עֲדָ-הַיּוֹם לֹא נִתְּנָה מַעֲולָם מַלְפָנֵי אֲדוֹן הָרוּחוֹת
כְּחַכְמָה הַזָּאת אֲשֶׁר קָפְלָתִי בְּהַתְּאַמְּצָאִי בְּרָצְוֹן אֲדוֹן הָרוּחוֹת אֲשֶׁר

לו-לה. הַיְלָכוּ לְזַרְעָן.

לו. הַיְלָכוּ לְזַרְעָם.

לו קָדִים. אַזְּבָ (כֵּן מַתְוְרָגָם בְּכָוּשִׁת קָדִים בְּשָׁמוֹת יִ-יְגָ, תְּהִלָּי עַיְחָ כִּיּוֹ, אִיּוֹב לִיחְכִּיד). -

חולק ב': ספר החכמה (לו-עוֹא).

לו. פָתִיחה לְסֶפֶר הַחַכְמָה הַכּוֹלָל שְׁלֵשָׁה מִשְׁלִים.

לו הַמְרָאָה הַשְׁנִי. אֵין לְשׁוֹן זה אֶלָּא רְשִׁימָה הַתְּחִילָה כְּעֵין שְׁעֵר שְׁעָה בְּעֵל
הַסְּפָר לְחַלֵּק זה עַל סְמֵךְ מָה שְׁנָאָמָר לִיטָ' ד'. וּמְכָאן שְׁחַלֵּק א' שֶׁל הַסְּפָר הָוּא
הַמְרָאָה הַרְאָסוֹן אֲשֶׁר הָרָאוּוּ וּסְפָרוּ לוּ הַמְלָאכִים (א' ב'). -

מאתו נזilli מלך בימי הארץ: שלשה משלים היו לי ואשלאם
ואקיאם לשכני הארץ:

המשל הראשון כאשר תופיע עדת האדיקים והחוטאים
בתחטיהם ייחיו נדונים ונורשו מעל פני הארץ: וכאשר יופיע האדיק
לצבי האדיקים אשר משמשם בגבורים תלויים באדון קרותות
ואורה תופיע לאדיקים ולבחרים היושבים על הארץ ואיפה משכנ
החוטאים ואיפה מקום מנוחה לאשר כחו באדון קרותות נום
יהה להם שלא נבראו: כאשר גלו מפטר האדיקים והחוטאים
ידונו וחרשיהם יטרדו מלפני האדיקים ולבחרים: ומאו מושלי
הארץ לא עוד יחי טקיפים ורמים ולא יוכלו לראות את-פני
הקדושים האדיקים ולבחרים: ואברדו המלכים וטקיפים וגנני
בידי האדיקים וקדושים: ומיידאו איש לא עוד יבקש-חדר להם
באדון קרותות כי קע בזיהם בא:

וביה בנים הרים וירדו הבנים הבחרים והקדושים ממרומי
בашמים וירעם יחד עמי-בני הארץ: ובנים הרים קבל טנד
ספרי גאה צעם וספרי רוז וטרוד ורטמים לא-יהיו להם אמר
אדון קרותות: ובנים הרים נשאתי שערת מזדה-ארץ ותינני
בקאה בשמים: ושם ראייתי מראה שני משכנות הקדושים ומלמות
מנוחת האדיקים: שם ראו עיני את-משכנותיהם ומלאי קדרשו
ומלמות מנוחתם עם-הקדושים והם בקשרו יקאו וחתפללו בעד
בני-האדם יצקה קינה שפטם לפניהם ורטמים כטל עלי-
ארץ בן יהה בתוקם לעזמי עולמים: ובמקום ההוא ראו עיני
את-בחור האדיק והאמינה ואדק יהה בימי ונאדיקים ולבחרים
יהיו לפניו בלי מסקר לעזמי עולמים: וארא את-משכנו מתחת
כגפי אדון קרותות וכל-האדיקים ולבחרים לפניו יairo כמאות
אש ופירים מלא ברכה ושפטותיהם משבחות שם אדון קרותות
ואדק לא-ישראל מלפניו וישר לא-ישראל מלפניו עד-עולם: שם

לח-מד. האיש הראשון.

לח. משפט הרשעים לעזיד לבוא.

לט. משכן האדיקים ובחור ושבתי המבורך.

כתוב זה מסיים העניין שבפרק ל"ח. –

חִמְרָתִי לְשָׁלֵן וַרְיוּחִי אֲוֹתָה אֶת־הַמְּשֻׁקָּן הַהוּא שֶׁם כִּי חָלָקִי מִקְרָם
 כִּירְכָּנוּ קִים צָלִי מִלְּפָנֵי אֲדוֹן רְיוֹחוֹת : בִּים מִם הַהְם שַׁבְּחָתִי וְעַלְיתִי
 אֶת־שֶׁם אֲדוֹן רְיוֹחוֹת בְּבָרְכּוֹת וְשַׁבְּחִים כִּי יָעַדְתִּי לְבָרְכָה וְלְכָבוֹד
 קְרִצָּנוּ אֲדוֹן רְיוֹחוֹת : רְבּוֹת הַבִּיטִי שְׁנִי אֶל־הַמְּקוֹם הַהוּא נְאַקְרָכָה
 נְאַשְׁבָּחָהוּ לְאָמֵר בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ יְהִי מְרָאשָׁה וְשַׁדְּעָוָלָם : וְלֹא
 אִין תְּקָלָה הוּא יְדֻעַּ עַד־לָא גִּבְרָאָה תִּבְלֵל אֲשֶׁר יְהִי לְהִנְהָה לְעוֹלָם
 וּמְדוֹר לְדוֹר : אֲשֶׁר אִין שְׁנָה לְקִינְיָהָם הַהְם יְצַמְּדוּ לְפָנֵי כְּבָדָה
 וַיְכַרְכּוּ וְשַׁבְּחוּ וְעַלְיוֹךְ לְאָמֵר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ אֲדוֹן רְיוֹחוֹת
 כָּל־הָאָרֶץ וּמְלָא רְיוֹחוֹת : וְשָׁם רָאוּ שְׁנִי אֶת־קָלָא־אֲשֶׁר אִין שְׁנָה
 לְקִינְיָהָם הַהְם יְצַמְּדוּ לְפָנֵיו וּבְרָבוּ וְאָמְרוּ בָּרוּךְ אֱתָה וּבָרוּךְ שֵׁם יְהִי
 לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים : וְקַנְיִשְׁנָוּ עַד אֲשֶׁר לְאִיכְלָתִי לְהַבִּיט עוֹד :
 וְאַמְּרִיךְנוּ רְאִיתִי אַלְפִּי אַלְפִּים וּרְבּוֹ רְכּוֹת דְּמָנוֹן לְאַיִן מִקְפָּר
 וְחַשְׁבּוֹן הַלְּמָד לְפָנֵי אֲדוֹן רְיוֹחוֹת : וְעַל־אַרְבָּעָת אַכְּבָרִי אֲדוֹן
 רְיוֹחוֹת רְאִיתִי אַרְקָשָׁה קָנִים שְׁנִים מִאֲשֶׁר אִין שְׁנָה לְהָם נְאַלְמָד
 אֶת־שְׁמוֹתֵיהֶם כִּי הַמְּלָאָךְ הַהְלָךְ אֲתִי הַוְדִיעָנִי אֶת־שְׁמוֹתֵיהֶם
 וְהַרְאָנִי אֶת־קָלָת־גַּעֲפָרוֹת : וְאַשְׁמַע קָול אַרְבָּעָת הַקָּנִים הַהְם
 מִשְׁבָּחִים לְפָנֵי אֲדוֹן כְּבָדָה : הַקָּול הַרְאָשׁוֹן בְּרֵךְ אֶת־אֲדוֹן רְיוֹחוֹת
 לְעוֹלָם וּלְעוֹלָם : הַקָּול הַשְׁנִי שְׁמַעְתִּי מִקְרָךְ אֶת־הַקָּחָר וְאֶת־הַבְּחִוּרִים
 הַתְּלוּוּם וְלְעוֹלָם : וְהַקָּול הַשְׁלִישִׁי שְׁמַעְתִּי מִבְּקָשׁ מִתְּפָלֵל
 שְׁלָכְלִי־זְשָׁבִי אָרֶץ וּמְתַחְנוּן בְּשָׁם אֲדוֹן רְיוֹחוֹת : וְאַשְׁמַע אֶת־קָלָוָל
 דְּרָבִיעִי הַמְּנֻרְשִׁי אֶת־הַמְּשֻׁטִּיגִים וַיַּעֲזֵר בְּפָעָם לְבָוֹא לְפָנֵי אֲדוֹן
 רְיוֹחוֹת לְהָאָשִׁים אֶת־יְוָשָׁבִי הָאָרֶץ : אַמְּרִיךְנוּ שְׁאַלְתִּי אֶת־מְלָאָךְ
 כְּשַׁלּוּם הַהְלָךְ אֲתִי אֲשֶׁר הַرְאָנִי אֶת־קָלָת־גַּעֲפָרוֹת מִרְבָּהָם אַרְבָּעָת
 הַפְּנִים אֲשֶׁר רְאִיתִי וְאֲשֶׁר דְּבָרִיךְם שְׁמַעְתִּי וְקַתְבָּתִי : וַיֹּאמֶר אֶלְיָהוּ
 הַרְאָשׁוֹן הוּא מִקְאָל הַרְיוֹחוֹם וְאַרְקָדְהָאָפִים וְהַשְׁנִי הַמְּמֻנָּה שְׁלָכָל
 מִפְּלָה וּפְצָע בְּגַנְּידָאָדָם הוּא רָקָאָל וְהַשְׁלִישִׁי הַמְּמֻנָּה שְׁלָכָל
 גְּבוּרָה הוּא נְבָרִיאָל וְדְרָבִיעִי הַמְּמֻנָּה שְׁלָל־הַתְּשׁוּבָה וְהַתְּוֹחֲלָת לְנַמְלִי
 חִינְדִּגָּח פְּנוּאָל שְׁמוֹ : אֶלְהָה הַהְם אַרְבָּעָת מְלָאָכִי אֲדוֹן רְיוֹחוֹת
 וְאַרְבָּעָת הַקָּולּוֹת אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי בִּים מִהְם :

מא ואחרי אשר רأיתי את-מסתורי הנטמים ואיך מחלק הממלכה
 ב ואיך מחשין האדם ישללו במאוגים : רأיתי שם את-משתנות
 הבהירים ומשתנות נקדושים ועני ראו שם את-כל-החותאים
 היותרים משם הקרים בשם אדון הרוחות וגשׁתבאים משם ואין
 ג להם תקומה מני גמול היוא מאות אדון הרוחות : שם ראו
 ד עני מסתורי הקרקע והרעם ומסתורי הרוחות איך נחלקו לנשב על-
 הארץ ומסתורי העבים והפל ושם רأיתי הפקיד אשר-יצאו ממנה
 ה ופקיד אשר ממנה ישבע ספר הארץ : ושם רأיתי מדרים שנוריהם
 אשר מתוקם נחלקו הרוחות תדר הקרקע והרוחות תדר קדר
 וuckets ואת-קבב בטם משם על-הארץ מראשת הטולם : נארה
 י מדרי הנטם וכינרת אשר משם יצא ושהה ישובי ומובאים הנדר
 ואיך האחד נושא מעלה השמי ומחלכם הקובע ואיך לא יעצבו את-
 מחלכם ולא יסיפו על-מחלכם ולא יגרעו ממנה וهم שומרים
 י אמונתם זה זהה כשבועה אשר התקשרו זה זהה : ובראשונה
 נאה לשמש ושהה את-דרבו קמנות אדון הרוחות נידל שמו
 לעולמי עולם : ואחרי-כן רأיתי את-דרך כינר הנתקר וכגלי
 והוא משלים את-מחלך דרכו הפקיד כיום ובלילה האחד
 כים מול השמי לפני אדון הרוחות והם מודים ומשבחים ולא ינחו
 כי תזרתם היא מניתם : והנטם מרבה תקופתו לברכה או
 לקללה ומרוצת דרך כינר היא אור לאידיקום וחשד לחותאים
 בשם ג' אשר הבדיל בין האור ובין החשד ניחלך בין רווחות
 האדם ויחזק את-רווחות האידיקום בשם צדקן : وكل-מלך לא
 יענער וכל-מלך לא-ייכל לעצר כי יפלך דין لكم והוא ידין את-
 כלם בפניהם :

מב נחכמה לא-מaza לה אולם לשכנה וימת-לה פקים בנטמים :
 ב נחכמה יצאה לשפני בין בני-האדם ולא מaza לה משכן ותשבי-
 לה נחכמה אל-פקיד ותשבי בין הפקידאים : ונחכם יא מדריו
 ג ואשר לא-יחסב עליהם מזא ויישבן עםם כנשם בערקה וכעל
 הארץ אחיה :

ועד ראייתי בברקים וכוכבי השמים נארא איד יקרה לך לכם
בשומותיהם ובם נשים לוז: נארא איד ישתלו במאנו צדק למלת
אורם ורחב שטחים ויום הוקים ואיד מהפקתם תואיה ברים
ומהפקתם היא למספר המלאכים ובם שומרים אמוניים זה זה:
נאשא אל את-המלך הולך אתי אשר הרני את-הנספרות מה-
אללה: ויאמר אליו אדון הרוחות הראך את-מפלם אלה הם שמות
הקדושים יושבי הארץ ומאמינים בשם אדון הרוחות לעולמי
עלמים:

מד ועוד ראייתי בברקים איד מונ-הכוכבים יקומו והיו לברקים
ולא יוכלו להפסיק מדרמותם:

מה יבש כל השמי נזה עלי-הכוכבים בשם משכון הקדושים ואדון
הרוחות: ואל-השמים לא ישלו ואל-הארץ לא יבוא זה נורל
בחוטאים הכהרים בשם אדון הרוחות ובל-כן נשמרו ליום צരה
ימצוקה: ביום ההוא ישב בחורי עלי-קסא הקבור וקבע את-
משיים ומקומות מנוחתם יהיו לאין-מקף ונשותיהם בקרים
תשזגה ל蹶אה בחורי ומילאים בשם קבורי: ביום ההוא אשכון
את-בחורי בתוכם ומלחפת את-השמים וצשיותם ברפת-נצה נאור:
וממלחפת את-הארץ וצשיתיה ברכה ושפטתי את-בחורי קליה
וחוטאים ועושי הרע לא ידרכו קליה: והשגתתי אל-צדיק
והשבטים שלום ושכנתים לפני ולחוטאים משפט עריך עלי-
לנשימים מעלה פני הארץ:

מו נארא שם את אשר היה לאש-הרים וראשו כאמר לך ואתו
אחר והוא פניו קמראה אדם ופניו מלאים חן כאחד המלאכים
הקדושים: נאשא אל את-המלך הולך אתי ומרני את-כל-
הנספרות על-קונדארם ההוא מידה ומאין הוא ומדיע הולך צמ-
ראש-הרים: ניצן ויאמר אליו הוא קונדארם אשר לו האדקה

mag-md. שוב מטהי האסטרונומיה.

מה-מו חמשל חנוי

מה. גורלם של הכוורים - השמים החדשים והארץ החדשת.

ובחר. לשון בחינה הוא (ולא כמו שתרגם היווני, וממנו הכושי, בלשון בחריה סטט). –

מו. ראש הימים ובנ-האדם.

ראש-הימים. השווה מיז ג', מיח ב'–ג'. –

וְאַתָּה תִשְׁכַּן אֶצְדָּקָה וְהִוא מְגֻלָּה אֶת־קָל־אֹצָרוֹת הַבְּתָרִים כִּי אֲדוֹן
הָרוּחוֹת בְּחָר בּוֹ וַיְתַלְקֹן יְתַרְוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן הָרוּחוֹת בְּאֶצְדָּקָה לְעֹזָם:
וְבָנֵיהֶם כִּזְה אֲשֶׁר רְאִית יָסִיר אֶת־הַמְּלָכִים וְאֶת־הַתְּקִופִים
מִמּוֹשְׁבּוֹתֵיכֶם וְאֶת־בְּעֵל־יְהָבֵח מִכְּפָאָתֵיכֶם וּפְתַח מִזְקָוֹת הַמְּזָקוֹנִים
וְשֶׁבֶר שְׁנִי הַחֹטָאים: וְהִיא יְוִירֵיד מִכְּפָאָתֵיכֶם וּמִמְּאָלְכּוֹתֵיכֶם אֶת־
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר לֹא יְרוּמָמוֹ וַיְשַׁבְּחוּ אֹתוֹ וְלֹא יְדוֹ מִאֵין גַּתְנָה לְקָם
הַמְּלָכָה: וְהִיא נִפְלֵיל פְּנֵי הַמְּזָקוֹנִים וּמִלְא אֹותָם בְּשַׁת וְחַשְׁךְ יְהִי
מִשְׁקָנָם וַרְקָה תְּהִי מִשְׁקָבָם וְלֹא יְקַיִי לְקָוָם מִמְּשָׁקָבָם יִשְׁעֵן כִּי שְׁמָ
אֲדוֹן הָרוּחוֹת לְאַ-עַלְוָה: וְהֵם הַשְּׁקָטִים אֶת־בּוֹכֶבֶי הַשָּׁמַיִם וְיִרְיָמוּ
יְדֵיכֶם גַּדְעָן צְלִיוֹן וַיַּרְכְּבוּ עַל־הָאָרֶץ נִשְׁבּוּ צְלִיחָה וְכָל־מִשְׁעִידָם
יוּבִיחֵיו רְשָׁעָתָם וְחִילָם בְּשַׁעַרְם וְאָמִינָתָם בְּאַלְהִים אֲשֶׁר עָשָׂו יְדֵיכֶם
וּבְשָׁם אֲדוֹן הָרוּחוֹת יִכְחַשְׂוֹ: וְהֵם רֹזְפִים אֶת־קָטָן קְנַפְיָתוֹ וְאֶת־
בְּדָקִים בְּשָׁם אַלְעִי הָרוּחוֹת:
וּבִיםִים הָם מִשְׁעָל תְּפִלָּת הַאֲדִיקִים וְדָם הַאֲדִיקִים מִזְהָאָרֶץ
לִפְנֵי אֲדוֹן הָרוּחוֹת: בִּיםִים קָהָם נִקְדּוֹשִׁים הַיּוֹשְׁבִים בְּשָׁמָיִם מִמְּלָאָ
וַתַּאֲחַדְוּ בְּכָל אֶחָר וְהַתְּמַנְנוּ וְהַתְּפִלְלוּ וְשַׁבְּחוּ וְהַזְּרוּ וְבַרְכְוּ אֶת־
שְׁמָ אֲדוֹן הָרוּחוֹת עַל־דָּם הַאֲדִיקִים אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ וְתִפְלָת הַאֲדִיקִים
לְאַתְּהָנָה לְרִיק לִפְנֵי אֲדוֹן הָרוּחוֹת וּמִשְׁפָטָם וְעַשָּׂה כִּי לֹא לְעֹזָם
וּסְבָלוֹ: בִּיםִים קָהָם רְאִיתִי אֶת־רְאִשְׁדֵיכֶם וְהִיא יִשְׁבַּע עַל־כְּפָא
כְּבָרוֹדָו וְסְפִרְיָה הַמִּים נִקְתָּחִים לִפְנֵיו וְכָל־צָבָאָתוֹ אֲשֶׁר בְּשָׁמָיִם
מִמְּלָעָל וּמִקְבֵּב לוֹ לְמִדְרִים עַלְיוֹ: וְלִבְוֹת הַקְדּוֹשִׁים מְלָאִים שְׁמַתָּה
כִּי מִסְפֵּר הַאֲדִיקִים קָרֵב וְתִפְלָת הַאֲדִיקִים נִשְׁמַעַת יִרְמִי הַאֲדִיקִים
גַּרְשָׂו לִפְנֵי אֲדוֹן הָרוּחוֹת:

וּבְמִקּוֹם הַהִיא רְאִיתִי אֶת־מִעֵן הַאֶצְדָּקָה אֲשֶׁר לְאַ-יְדָל וּמִסְבֵּב
לֹו הַרְבָּה מִעֵנּוֹת חִכָּמָה וְכָל־נִצְמָאִים יִשְׁתַּו מַדָּם וּמַלְאָוֹ חִכָּמָה
וּמִשְׁקָנָם עַמְּדָה אֲדִיקִים וְתִקְדּוֹשִׁים וְנִבְחָרִים: וְבַשָּׁה הַהִיא אֲשֶׁר
בָּנֵיהֶם יִקְרָא בְּשָׁם אַלְפָנִי אֲדוֹן הָרוּחוֹת וְשָׁמוֹ רָאשָׁ הַיּוֹם:

מן. חפלת האדייקים ושמחתם לדוריהם ומימה.

קרב. אל קזו. –

מה. פקור הצדק – בן האדם עמוד הצדק – משפט במלכים ותקופיט.
ראש הימים. בכושי: ראשית ראש הימים (אולי ב' נוסחות). מתוך פ"ב-ג'
נראה שכן האדם = ראש הימים. –

חנוך א מ-ג-ה

ו- בטרם הַשְׁמֵשׁ וְהָאֹתּוֹת יִכְרְאוּ בָּטָרֶם כּוֹבֵי הַשְׁמִים יִצְחְוּ נִקְרָא
 ד- שָׁמוֹ לְפָנֵי אֲדוֹן הָרוּחוֹת: הוּא יְהִי מֵשָׁה לְאָדִיקִים לְתַמְרִיבָו
 ה- לְצָמֵר וְלֹא לְנַפְלֵל וְאֹרֶל גְּנוּים יְהִי וְתַקְנָה לְנַשְּׁבָרִילֶבֶן: כְּלִי-וּשְׁבִּי
 ו- אַרְץ לְפָנֵיו יִפְלֵלוּ וְהַשְׁמַטְבָּיו וְשְׁבָחוּ וּבְרָכוּ וּזְמָרוּ לְאֲדוֹן הָרוּחוֹת:
 ו- וְשַׁלְּכָן גְּבָתָר וְגַסְפָּר לְפָנֵיו בָּטָרֶם תְּקָרָא מִכְלָן וְשְׂדֵ-הַעֲולָם: וְחַכְמָת
 אֲדוֹן הָרוּחוֹת גְּלַתָּה אֶתְךָ לְקָדוֹשִׁים וְלְאָדִיקִים כִּי יִשְׁמַר אֶת-חַלְקָם
 יְצָן שְׁגָנָא וַיְמַאֲסֵוּ בְּעוּלָם הַנְּרַשֵּׁעַ הַזֶּה וַיִּשְׁגָנָא אֶת-כְּלָל-מַשְׁפִּיו וְלַרְכָּא
 ח- בְּשָׁם אֲדוֹן הָרוּחוֹת בְּשָׁמוֹ יִנְשְׁטוּ וּבְחַפְצָוּ יְחִיוּ: בְּכִימִים הַבָּם מַלְכֵי
 הָאָרֶץ וְהַמְּקוֹם מַוְשֵׁלֵי הָאָרֶץ יִקְלֵלוּ קָנִיהם בְּעַדר מַשְׁחֵי יְדִים כִּי
 ט- בְּיּוּם פְּחָדָם וְאַרְתָּם לְאַיְצָילּוּ אֶת-גַּנְשָׁם: וּמְקֻרְתִּים קִידְ-בְּחִידָן
 ו- בְּקַשׁ קָאָשׁ יִבְשָׁרֵוּ לְפָנֵי הַקָּדוֹשִׁים כְּעֹפֶרֶת בְּמִים יִצְלָלוּ לְפָנֵי
 הָאָדִיקִים וְשָׁאָרִית לֹא תִמְצָא לְהָם: וּבְיּוּם אַרְתָּם תְּהִי מַנְיָחָה עַל-
 מ- כִּי חַקָּה גַּשְׁפָּה כִּמִּים וּכְבָוד לֹא יִתְהַלֵּל לְפָנֵיו שְׂדֵ-עַלְמָם:
 ו- כִּי אֲדִירְהָוָא בְּכָל-מַקְתָּרִי פְּאַדְקָן וְהַרְשָׁקָה כְּאֶל טַעַבָּר וְלֹא מַצְמָר
 ג- כִּי הַקְּחִיר יִצְמָר לְפָנֵי אֲדוֹן הָרוּחוֹת וּכְבָודוּ לְעוֹלָמִי טַוְלִים
 וְגּוּבָרָתוֹ לְדוֹרְדוֹר: וּבָזְבָּלָן רִוִּים הַחַקָּה וְהָרִוִּים אֲשֶׁר מְפַנֵּן בֵּיהֶ
 ד- וּרְוִית דִּשְׁתִּים וְגּוּבָרָה וּרְוִית בְּגָאָקְסִים בְּאַדְקָן: וְהָוָא יָדַין אֶת-גַּגְפִּתּוֹת
 וְאִישׁ לְאַיְובל לְדָבָר שָׁהָר לְפָנֵיו כִּי הָוָא הַקְּחִיר לְפָנֵי אֲדוֹן
 ה- הָרוּחוֹת אֲשֶׁר רָצָה בָּו:

ו- בְּכִימִים הַבָּם תְּהִי שִׁיכָה לְקָדוֹשִׁים וּלְבָחִירִים וְאֹרֶן בְּכִימִים
 ג- צְלִיּוּם יְגָה וְתִפְאָרָת וּכְבָוד יִשְׁבוּ אֶל-הַקָּדוֹשִׁים: בְּיּוּם אַרְתָּה אֲשֶׁר
 בָּו יִוָּצָא הַרְעָע עַל-הַחֹטֹאִים מִתּוֹךְ-אַוְאָרָר וְהָאָדִיקִים יִגְאַחַז בְּשָׁם
 אֲדוֹן הָרוּחוֹת וְהָוָא יוֹכִיחַ לְאָמָרִים כִּי יִשְׁבוּ וַיִּשְׁבּוּ מַשְׁחֵי יְדִים:
 ג- קְבָוד לְאַיְדי לְהָם מַאת שָׁם אֲדוֹן הָרוּחוֹת אַךְ בְּשָׁמוֹ יִנְשְׁטוּ וְאֲדוֹן
 ד- הָרוּחוֹת יִרְחַם כִּי רְבִים רְחָמִים: וְהָוָא צָדִיק נַמְ-קְרִינָה וּבְפָנֵי
 קְבָודוֹ לְאַיְשָׁמָרוֹ הַפְּשָׁעִים וְאַשְׁר לֹא יִשְׁבוּ יַאֲבֹדוּ לְפָנֵי בְּרִין:
 ה- וּמַעֲטָה לֹא אַרְתָּם אָמֵר אֲדוֹן הָרוּחוֹת:

מ-ט. כְּחוּ וְחַכְמָתוֹ שֶׁל הַבְּחִיר.

ג. עַל חִפָּרָתָה וְגַזְחָנוּמָה שֶׁל הָאָדִיקִים – מִשּׁוּבָת הַרְשָׁעִים.

יבאים דהם תשב ום הארץ את-תקדוניה ושל תשב גמ' נא
 היא את אשר קבלה ואבדון ישיב את-חובו: וכתיר את-הצדיקים
 ואת-הקדושים מתוקם כי קרב היום בו יולשטו: וכתיר ישב
 בימים דהם צל-כפאי ופיו יפיק קל-מקתרי חכמה ועזה כי אדו
 הרוחות גמ-לו (אללה) זיקרא: ובימים דהם יר��דו הרים כאלים
 וגבעות בני צאן שבטי חלב ידלנו וכלם קמלאכים יהיו בשמים
 והארץ פניהם משמחה: כי בימים דהם יקום הבהיר והארץ פניל
 והצדיקים ישבני שליה וכתירים יהיו מHALKIM שליח:

ואחרי הימים דהם בא מקום אשר בו ראיyi את-קל-חיזנות
 הנתקרות כי העליyi בשרה זיביאוני לצד מערב: ראו שם עיני
 את-קל-סתרי הרים אשר יהיו ברברול ובר-נחת ובר-בקת
 ובר-זבוב ובר-מתקת מזקמת ובר-עופרת: ואשל את-המלך
 כלכך אני לאמר מהם בדרך אשר ראיyi בתר: נאמר
 אליו כדרים דאללה אשר ראייתם ישרתו את-מלך מטה
 לבבורה יהיה מושל ומתקות צל-הארץ: ומלך הרים טנה
 נאמר אליו מה מעת ונגלי-ליך כל-הנתקרות העטרות לאדו
 הרוחות: והרים דאללה אשר ראיyi ציווה ברברול ובר-נחת
 ובר-בקת ובר-זבוב ובר-מתקת מזקמת ובר-עופרת כל-אללה
 יהיו בפני כתיר קדונג בקנראש וכמיים הרים במדוד מצל
 הרים דהם ואינ-אונים יהיו לפני רגלי: והזה בימים דהם לא
 ישבו לא בזבוב ולא בקסת ולא יכלו להפלט: ולא יהיה ברברול
 לא לחה ולא ילבש איש שריון ובדיל לא יועל ולא יחב
 ועופרת לא יהי חסץ בה: וכל-אללה יתיר מל פני האדמה
 בהוטש כתיר לפני אדו הרוחות:

שם ראו עיני גמל רחוב ופיקתיו עמקים וכל-הוושבים צל-
 הארץ וצל-הרים וצל-אינידחים יביאו אליו מתקנות ואשכרים ומנחות

גא. מחית המתים והפרת הצדיקים מן הרשעים.

גב. שבעת הרימחצב והבהיר.

מתקת מזקת. מתוך פ"ח אפשר לחשב שכונתו לבדיל, אולם מתוך ס"ה
 ז'-ח' נראה שמתכת מזקת לחוד ובديل לחוד. -

גג. עמק המפטט (=עמק יהושפט) – מלאכי הפרעונה – עדות הבהיר.

חנוך א נג ב—נה ב

ב והנמל הנטק ההוא לא י מלא : וידיהם טפשינה מחשוי סשע
והחוותאים יאכלו את קל-אשר הכאז בקשע והחוותאים יקברי
מלךני אדון הרוחות ונרכשו מעל פני ארמתו ואבריו לעולמי עולםם:
כוי ראייתי את-קל-מלךני הערינות יושבים ומכוונים את קל-קל
הашן: נאשאלא את-מלך נחלום להלך את למי יכינוי את-
הבלים האלה: ויאמר אלי את-אללה יכינוי לאלהים ולמפיקי הארץ
האות למן יקברי בהם: ואחריכן יגלו האדיקים ובבחירה את-
בית-בדתו ולא יהי נפערם עוד קשם אדון הרוחות: ונחרים
האה לא-ארץ לא יעמדו לפני אדמתו והגבעות תהינה במנונדים
והאדיקים ינחו מליח החותאים:

נד נאכית נאקו אל-חלק הארץ לאחר נרא שם נחל שמק בער
ב באש: נוביאו את-המלךים ואת-התקופים נישלייכם אל-הנהל הנטק
ג כזה: ושם ראי עיני בשתותם את-מלךם פבלי ברול ואין שעור
ד למושך: נאשאלא את-מלך נחלום להלך את למי מכהנים את-
הבלים האלה: ויאמר אליו את-אללה מכהנים לא-באות צויאל לכתת
ה אוקם וילחשייכם אל-פתחית קל-הגעש וכפי את לחייהם באכיות
ו תדות כאשר צנה אדון הרוחות: ומיכאל ונבריאל ורפהאל וקניאל הם
ו תפשו בהם ביום גדורל היה והשליכם ביום הוא אל-הנתנו
הבער למן יפרע אדון הרוחות מכם בשל-צונם במשמעם אל-
הашן ובהתנות את-ישבי הארץ: ובימים הם פבא טרונות
מאת אדון הרוחות והוא יפתח את-קל-אווצרות הרים אשר בשים
ח מועל ובפענות אשר מתחת לא-ארץ: וכל-הרים יחויבו אל-הנהל
אשר בשים מועל להם זקרים והמים אשר מתחת לא-ארץ הם
ט נקבות: ומחו את-קל-הישב על-הארץ ואת-קל-הישבים מתחת
י קנות הרים: ובכמהם ברעומיהם אשר קשו על-הארץ ואבריו קהן:
נה ואחריכן נחים לאש-הרים ויאמר לא-ויאברת את קל-
ב יושבי הארץ: וישבע בשמו הגדול לא אסיף לשוטרכן לקל-
יושבי הארץ ושמתי אותן בשמים ובהן לזר עולם ביני וביניהם

נג ג והגבעות תהינה כמעין מים. על דרך יואל ד' ייח והגבעות תלכנה חלב.

נד-נה. הכנת גיהנום לצבאות עוזאל ונבואה על בוא המבול וסוף דינו של עוזאל.

לעד עולם. בכושי: לאמונה עולם. —

כימי הימים על-הארץ וזאת בנסיבות: כאשר חפצתי להגנו עליכם
בידי הפלאקים ביום מצוקה וכאב קלה אסעה בהם משפטן ואפי
אמר אליהם ארון הרוחות: מיליכים אדריהם היושבים על-הארץ
תראו את-בחורי בשבתו על-כיסא הקבוד ודין את-צעןאל וכל-
עדתו וכל-צבאותיו בשם ארון הרוח:

ו-era שם צבאות מלאכי המשפט בכלכם והם אפזים משפט
ובכלי ברזל ונחוותה: וואשא אל את-מלך השלום בהולך אליו לאמיר
אלמי אלה ואלה האפזים משפט הולכים: ויאמר אלי אל-בחוריים
ונאהוביכם להשליכם אל-תהום גנול השם: וכאשר י מלא הגלגל
בחוריים ונאהוביכם ומי מיניכם יתמו ומי כתעתם לא יבוא
ב乾坤: בימים הם ישבו הפלאקים אל-מנוח אל-גן הקרקע
ובקדמים והרנו את-המלחים ורומים פרדה פלא עליים והונצשו
מקוואות והתקרצו כאריות מתוך מרכזם וקזבים רצבים בתוך
אדיריים: ושי ודרך על-ארץ בחורי וארץ בחורי תהיה
לפניהם קמפליל נדרך: ועיר צדיקי תהיה מבשול לסתוריהם וצשו
מלחה בינוים וימינם חוק על-גיטומותיהם ואיש לא-ידע את-
אחיו ולא בן את-אקי ואת-אמו עד-אשר לא-יהיה מפרק לפניו
חליהם ומשתפם לא יהנה לאו: בימים הם תפתח שאל פיח
ונם נרדוי לתוכה ולהשמדם ולא בעז ובלקחה שאול את-נתומאים
לשני בחוריים:

ויהי אפרירין ו-era שני שפעת עגולות וכן נושאות אנשים
אשר באו על-הרוחות מהנורח וממערב דרום: וחד שאון עגולותיהם
נשמע ובהיות הרעש הרעשים הקדושים מנפשם ועמוני הארץ
געו אשיותיהם וישמע מקהה הימים ועד-קציהם יום אחד: וינפלו
כלם ונשטו אל-ארון הרוחות וזה סוף נפשט השני:

ונחל לשאת את-הפשט השלישי על-האדיריים ועל-בחוריים:
ברוקים אתם הצדיקים ובחוריים כי מפאר יהנה גורלם:
ונאדיריים יהיו באור המטה ובחוריים באור חירנץ ימי תינוקם

נו. מלחמה אחרונה – כuin מלחמת גוג ומגוג – לאותות העולם בישראל.
נה-ע. המלך של חלישין.
נה. ברכת הקורושים.

יהיו בליך ימי הקדושים לאין מסקר: ובקשו את-האריך ומצאו אדק
נדון הרוחות ושלום יהנה לאדיקים בשם ארון עולם: ואחרי-כון
יאמר לקדושים בשמים לבקש מסתרי הארץ נחלת הארץ כי
האר כשלב הארץ והחישך חלוף: והנה אור אשר לא יסוף
ובמספר הימים לא יבוא כי בראשונה יקח רוח החישך והארה תבוגן
לקני ארון הרוחות ואור הישר יבונן עד-עולם לפני ארון הרוחות:
בימים ההם ראו עיני את-מסתורי הברקים וכ美貌ות ומשפטם
והם מאיירים לברכה או לקללה כחץ ארון הרוחות: נרא שט
את-מסתורי הרים וברצמו מועל בשמים ישב קלו ונראני את-
משכנות הארץ אסיהם לשולם ולברכה או לקללה כבר ארון
הרוחות: ואחרי-כון כל-מסתורי כאירות והברקים הראיתי וכם
מאיירים לברכה ולשבע:

בשנת חמש מאות בחודש כסבי עז ברכתה אחר להלן
לחני טנו ב>/^ב פאל כהו ראיimi איד הרעישו את-שמירת-שמים
רעש גדור וכא הצלין ומלאכים אלף אלפים ורבו רכבות
הונצחו וצועך רב: וראשית-הימים ישב על-כיסא כבודו וכמלך אללים
והאדיקים שמדו משביבלו: וצדקה גדור לה אחותני וסמדר חמוץני
ומתני התמלטו וכליותי נתקחו נאטל של-קוי: ומיכאל שלח
מלך אמר מונתקדושים ניקמי ובבקומו אותי שבה רוחי כי לא
יבלאי לשאת את-מראת האבא כזה ואת-תנודת השמים ורצחים:
ומייכאל אמר אליו מה-כל כי גרשך מראת כזה ערתיום היה
יום רתקי והוא היה רחים ואדר-אטפים אל-יושבי הארץ: וכאשר
יבא הימים וכשלטונו והגמול והמשפט אשר בין ארון הרוחות אל-
כל-אשר לא יקנעי למשפט האדק ואל-נפוקרים במשפט הארץ
וכגושאים את-שם לשווא ביום כהו הוקן ולבחורים ברית
ולחוצאים פקדה: וביום הוא יהיו שני מגינים נקדמים פגין גנבה
ונגזרא לוitan לשפן בתרומות ים על-מעינות הימים: ובכך אשר
שמו בהמות והוא מלא בצחוה מדבר שמאה ושמו דונדיין אשר

גט. המאורות והרעם.

ומשפטם. על דרך מה-ייתה משפט-הנער ומשמעותו (שות' יט יט). –

ט. רעד השמים – בהמות ולויתן – היסודות.

מקדם לאו ושם ישבנו הבחרדים והצדיקים אשר משם לקח אבי
 הוזען השביעי לאדם הראשון הראשון אשר ברא אדון הרוחות:
 נאבקש מאת הפליך האחר להרוויח את-לך הטענים בהם אייד
 נקרדי ביום אחר והשלבי האחד אל-תהומותיהם והשנאי אל-ארץ
 יבשת המדבר: ויאמר אליו אתה בזדדם בזה בקשף לרעת את
 אשר נסתיר: ובפליך האחר שהולך אמי ומראני את-הנספרות הגירדי-
 לוי מבראשון ועד-האפרון בשמים ממעל ובעמק הארץ מחתה
 ובלאו הרים ומוקדרות השמים: ואוצרות הרוחות ואיך יתלו
 הרוחות ואיך יאכלו ואיך יתחשו הרוחות כל-אחד לשפי כם הרום
 ולם מאורות כירט ולקוי במתח קמץ ומלכת הפוכבים לשמותם
 ואיך כל-המלחמות נחלקות: והרומים לשדי ירידם וכל-המלחמות
 שנמשו בין הבקרים לבלק ואבאמ ימחר להשמע: כי לרשימים יש-
 שם מקומות מנינה למלחמות במתן קולם וברעם ובברק אינם
 נחלקים וגס-כל-אחד מכם ושנייהם ילבוי נתנו דרך הרום ולא
 יפנדו: כי כאשר יברק הברך יתן הרעם את-kolvo ורומי בעתו
 גנות ובדר-בדר יתملך בינויהם כי אוצר עפיקם הוא פחול וכל-
 אחד מכם באחו במנג ושב לאחוריו במתח הרום וניהר לאנו
 לפיו רב גבולות הארץ: ורומם בהם כאיש גבורתו ולפיכם גבורתו
 ירתקפו לאחוריו במנג וזכה בהרעה גס-לאנו והתחפור אל-כל-הרי-
 הארץ: ורומם בקרה הוא מלך לנפשו ורומם הבךד הוא מלך
 טוב: ורומם בשלג שונב מפני גבורתו (את-敖זר) לו רוח מידה
 וצעולה מפני בצתן הוא וזכה שם: ורומם הדар לא יתבר אליהם
 באוצרותיהם כי אוצר מידה לו ומבלבו בנתת באור ובחשד
 ובחרף ובקיץ ובאביב מלך: ורומם הפל משלנו לכאני השמים
 וייתבר אל-敖זר ובאוצרו מלך: ורומם הפל משלנו זני הארץ
 מחקרים והאחד יתן אל-השנאי: ובגיט רום הפל מ敖זר וכאו
 הפליכים והרהייבו את-ה敖זר והזיאהו ובוטיו צל-כל-הארץ יתבר
 אל-מיימי הארץ וכאשר יתבר בצלחת אל-מיימי הארץ – – – : כי
 הם הם לאין יושבי הארץ כי מהנהם הם לאין מאת הצליזן

אשר בשים וועלכון יש מידה לאטר ותמלכים קבלו זאת: וכל אלה דאייתי עדין הצדיקים: ומלך השלום אשר אני אמר אליו אלה שני הטענים החרוכים בגדר יפקדו -- -- : כאשר ינום עליהם משפט אדון הרוחות נועם לבלו-יהי משפט אדון הרוחות לשוא והמית את-הבן עם-אמותיהם והבניהם עם-אבותיהם ואMRI-
כן יהיה המשפט קרתקמי וכארך אפו:

נארא כיימים בהם והנה נתנו טבלים ארוכים אל המלכים
הם ויקחו להם כספים ניעוטו נילבו אל-צד צפון: ונאל אל אמר
מלך נאל אמר אליו לאלה לאלה את-הטבלים נילבו ויאמר אל
הם דלקי למד: ומלך נאל אמר הילך אני אמר אליו הנה מדות הצדיקים
ויקשר הצדיקים לאדיקים למן ישענו על-שם אדון הרוחות
לעוומי עולמים: ושבוי הכהרים ושבוי עם-הכהרים ואלה הנה
המדות אשר תגעה לאמונה ואשר תפזגה את-הצדקה: ובמדות
האלה תנילגה כל-מסתורי הארץ ואשר נבחר בפרק ונאל
נבחרו על-ידי חמימות ואשר נאכלו על-ידי רגת הנם למן ישבוי
וישענו ביום הבהיר כי איש לא-זחדר לני אדון הרוחות ואיש
לא-זכל להבהיר: ואלה השוכנים בשים ממעל יבא זם וכם וקול
אחד ואור אחר הדומה לאש: לזכרן בפרק הראשון וללא
וישבם בתקמה ולחיות טקמים בדבר וברום חמימות: ואדון
הרוחות הושיב את-הבהיר על-כפוא הקבור ומשפט את-כל מפשי
נקודותים בשים ממעל ובמפלקל יאכלו מפשיהם: וכאשר ישי
פנוי לשפט את-דרכיהם הגנברים בפרק שם-אדון הרוחות ואת-
ארחותיהם כמשפט נאדק אשר לאדון הרוחות ידברו כלם בקהל
אחד וברכיו ושבחו ועלו וקדשו את-שם אדון הרוחות: וקרו לכל
זקא בשים ולקוד-נקודותים ממעל יבא יי הגרובים הזרים
וՒפנים וכל-מלךי כם וכל-מלךי השלטנות ואת-הבהיר ונתר
בלחות אשר על-הארץ ועל-הרים: וביום ההוא ירימו קול אחר
וברכיו ושבחו ועלו ברום אמונה וברום חכמה וברום ארך אפים
וברום רוחים וברום משפט ושלום וברום חקר ואמרי כלם קול

כג

נד

כח

סא

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

ס א

ס א

נראית דעתו של Ch הקובל פסוק זה קודם פסוק ז. –
סא. מלאכים הולבים למך את-הגון – משפט הצדיקים על ידי הבהיר – שבת הבהיר והאלוהית.
מלאכי השליטונות. כלוי השרים המונחים על האומות. –

ו

יב אָמַד בְּרוֹךְ הוּא וּבְרוֹךְ אֲדֹן הֶרְחֹות לְעוֹלָמִי עַזְלָמִים : כָּל
אֲשֶׁר לֹא יִשְׁנֵנוּ בְּשָׁמִים מִמְּשָׁל יְקֻרְבָּהוּ כָּל-הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּשָׁמִים
יְקֻרְבָּהוּ וְכָל הַבְּחִירִים הַשׂוֹגְנִים בְּגַזְבָּתִים וְכָל-רוּת אֹרֶה אֲשֶׁר
טוֹכֵל לְבָרֵךְ וּלְשָׁבֵח וְלַעֲלָה וְלַקְדִּשׁ שְׁמָךְ הַמְּבָרֵךְ וְכָל-בְּשָׁר יְשָׁבֵח
וַיְקֻרְבָּה בְּרַבְּ-לָחוּ אֲתִ-שְׁמָךְ לְעוֹלָמִי עַזְלָמִים : כִּי רַבִּים רַבָּי אֲדֹן
הֶרְחֹות וְהָוָא אַרְךְ אֲפִים וְכָל-מְעַשִּׁיו וְכָל-מְדַת מְעַשִּׁיו גָּלָה לְאַדִּיקִים
וְלַבְּחִירִים בְּשָׁם אֲדֹן הֶרְחֹות :

סב וּבָנָ צֹהָ אַלְכִי לְמֶלֶכִים וּלְתַקִּיפִים וּלְרָמִים וּלְיוֹשָׁבֵי הָאָרֶץ
לוֹא מֵרָקָחוּ צַיְנִיכֶם וְהָרִימּוּ קְרִינִיכֶם אֲסִתְּ-תַוְקָלוּ לְהַבְּרִיר אֲתִ-הַבְּחִיר :
ב נְאָדוֹן הֶרְחֹות הַוְשִׁיבוּ עַל-כְּפָא כְּבָדָר וּרוּת הַאֲדָק נְשָׁפֵד צְלָיו
וְדַבָּר פְּיו יְמִית כָּל-הַחֲוֹטָאים וְכָל-גְּרָשִׁים יְקַמְּדוּ לְפָנָיו : וְצָמָיו
בַּיּוֹם כְּהָוָא כָּל-הַמֶּלֶכִים וּלְתַקִּיפִים וְהָרִימּוּ וְשָׁכְנִי הָאָרֶץ וְרָאוּהוּ
וְהַבְּרִיחָוּ בְּשָׁבְתוֹ עַל-כְּפָא כְּבָדָר וְבְאֲדָק יְשָׁפְטוּ לְפָנָיו וְכָל-דָּבָר
צָקָר לֹא יָאָמֵר לְפָנָיו : וְקָא צְלִילֵיכֶם חִיל כָּאַשָּׁה בָּאִירֵה בְּחוֹלָה
לְלִדְתָּ בְּבָא יְלָדָה עֲדִ-פִּידְ-רָחָם וְהָיָא חָלָה בְּלִדְתָּה : וְהַבִּיטָּו קָצָתָם
אַל-קָצָתָם וְתַחַטְוּ וְהַזְּרִידָוּ אֲתִ-פְּנִיכֶם וְחִיל יְאַחֲרָם בְּרָאוֹתָם אֲתִ-בְּרָךְ
הָאָדָם יוֹשֵׁב עַל-כְּפָא כְּבָדָר : וְכָל-מֶלֶכִים וּלְתַקִּיפִים וְכָל-מוֹשְׁלִי
הָאָרֶץ יְקֻרְבָּו וְיִשְׁבְּבָהוּ וְיַרְוְמָמוּ אֲתִ-הַמּוֹשֵׁל עַל-כָּל-גַּעַלְמָם : כִּי מְקָרָם
הַיְהָ כְּזַדְקָאָדָם גַּעַלְמָם וְהַעֲלִיוֹן שְׁמַרְבָּהוּ לְפָנִי לְחֹזֶן וְיַגְלִילָהוּ אֲלִ-הַבְּחִירִים :
ח וְשַׁרְתָּ הַבְּחִירִים וְהַקְדוּשִׁים תְּגַרְעֵשׁ וְכָל-הַבְּחִירִים יְצָמְרוּ לְפָנָיו בַּיּוֹם
הָהָוָא : וְכָל-הַמֶּלֶכִים וּלְתַקִּיפִים וְהָרִימּוּ וְמוֹשְׁלִי הָאָרֶץ יְאַלְוּ לְפָנָיו
עַל-פְּנִיכֶם וְהַשְּׁפָחוּ וְקַיְוּ לְבָזְדָה אָדָם וְבְקָשָׁהוּ וְשָׁאַלְוּ רַתְמִים מְאַתָּוָה :
וְאָדוֹן הֶרְחֹות יָאִיעַ קְהָם כִּי יְמַבְּרוּ לְצָאת מְלָקְנִיו וְפְנִיכֶם יְלַבְּשׁוּ
יא בְּשַׁת וְצָלָמֹות יְכַשֵּׁה פְּנִיכֶם : וְגַמְקָרוּ אַל-מְלָאֵיכִי הַמְּשָׁפֵט לְהַפְּרָעָה
מְהָם עַל-דְּבָאָם אֲתִ-בְּנִיו וְאֲתִ-בְּחִירִיו : וְקַיְוּ לְרָאָה לְאַדִּיקִים
וְלַבְּחִירִיו וְשָׁמָחוּ צְלִילֵיכֶם כִּי טְרוֹן אָדוֹן הֶרְחֹות יְנוּם צְלִילֵיכֶם וְרוּתָה
מְדֻמָּם מְרָבוֹ : וְהַאֲדִיקִים וְהַבְּחִירִים יְאַלְטָו בַּיּוֹם כְּהָוָא וְלֹא יְסִיףָו
לְרָאָות פְּנֵי הַחֲוֹטָאים וְהַרְשָׁעִים : וְאָדוֹן הֶרְחֹות יְשָׁלֵן צְלִילֵיכֶם וְעַמְּ
כְּזַדְקָאָדָם כְּהָוָא יְאַכְלָו וְשָׁכְבָו וְהַקִּיצוּ לְעוֹלָמִי עַזְלָמִים : וְהַאֲדִיקִים
וְלַבְּחִירִים יְגַשְּׁאוּ מִזְרָחָאָרֶץ וְפְנִיכֶם לְאַ-יְפָלוּ עֹד וְלַבְּשׁוּ בְּגַדִּי

תקופרת : ואלה יהי בגדיים בגדי חיים מאות אדרון הרוחות ובגדיים לא-יבלו ותפארתכם לא מפלת מלפני אדרון הרוחית :

טו גאים הם יבקשו התקופרים והמלךים מושלי הארץ מאות

סג מלאכי החקלה אשר נסרו בידיהם למת להם מנחות-מאת למן

יוכלו לנצל ולחששות לפני אדרון הרוחות ולהתנות של-חטאיהם

לפניו : וברכו ושבחו לאדרון הרוחות ואמרו קרויך אדרון הרוחות

ואדרון המלכים ואדרון התקופרים ואדרון העשירים ואדרון כבוד ואדרון

בchapma : ונחדר כל-דבר-ספר בכלך מדור לדור וקבוד לעולמי

ועלמים עמקים כל-קסטריך ואין להם מספר ואיך אין חקר לו :

כ צפה הכרנו לפאר ולבך אדרון המלכים ואשר הוא מלך כל

המלךים : ואמרו מי יתיר לנו מנחה לפאר ולהודות להאמין לפני

קבודך : וצפה נקסינו למנחות-מאת ולא מצאנו רדפינו אתריך ולא

מצאנו ואור חלה מלכנו וחשה משכנן לנו לעולמי טולים כי

לא-האמינו לפני ולא פארנו שם אדרון הרוחות ולא פארנו אדרונו

קי תקומו היה באש ממלכתנו ובתקארתנו : ובימים סמלו וארטנו

לא יושענו ולא נמצא מנחת אמותה להורות כי נאנו אדרונו כל-

משיו ובמשפטיו ובצדתו ובמשפטיו לא ישאי פני-איש : ואנו

חולפים מלכנו מני משינו וכל-חטאינו נחשבו בזדון : וצפה

יאמרו לנום נקשוני מלאות המזון רשות ולא ימנע אותנו מרדת

אל-קון שאול : ואמרי מלאת האלים חזק טובות לפני בזדאים

ינדרשו מלכנו ומהרב תשלן בתוקם לפני : בה אמר אדרון הרוחות

זאת השקה והASHOT על-התקופרים והמלךים והרמים ומושלי הארץ

לפני אדרון הרוחות :

ספ' ב וננים אתרים ראייתי במקומ-ספר הוה : שמשתי קויל הפלאל

לאמר אלה הם המלכים אשר נרדו אל-ארץ וניגלו את אשר

נספר מני האדם ויתעי את-בני הארץ לסתא :

ספה ובאים הם ראה גם את-הארץ והגה שקה וקרוב [יום]

ב השקה : נישא את-רגלי משם ונילך אל-קאנ הארץ ניקרא בקהל

סג. תשובה המלכים והתקופרים ב글וי.

סד. מראה הנגליים במקומות הפורענות.

סה-סה א'-כען זכרונות שמספר נח (השווה הלשון בראש הפסוקים ג', ה', ט').

סה. חנו מתגבע לנח על בית המבול ועל הצלחי.

אל-חנוך אביו הָזָקָן ויהרָא נַחַם שְׁלֵשׁ פְּצִימִים בְּקוֹל מֶר שְׁמַעַנִי
שְׁמַעַנִי שְׁמַעַנִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּגִיאַה-הַלִּי מֵהִיאָרֶץ עַל-הָאָרֶץ שְׁהָאָרֶץ
כִּכְהֵן עֲנֵפָה וְתִנוּעָה כִּי בְּרָאָתִי פָּנָדָבָד אַתָּה: וְאַחֲרִיכָּן הָנָה רַעַשׁ
גָּדוֹל עַל-הָאָרֶץ וְכַיְלָן נְשָׁמָע מִזְדְּשָׁמִים וְאַטְלָל עַל-פָּנִים: וְתַנּוֹד אָבִי
הָזָקָן קָא נְשַׂמְדָּע עַל-זִידִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִדְועַצְקָתָךְ אַלְיָא אַזְקָה מִרְאָה
וַיַּבְכֵי: וְפָהָדָה יָצָאָה מַלְפָנִי אַלְנִי עַל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ צִירָמָלָה
שְׁחִיתָתָם יְצַוֵּן אֲשֶׁר לְמַדְיוֹ אַתְ-קָלָ-מִסְתָּרִי הַמֶּלֶאָכִים וְקָלָ-תָמִם בְּגִירָה
כַּשְּׁפָטָן וְקָלָ-מִסְתָּרִי בְּחוֹתִים וְכַלְבָתָם הַמְכָשָׁפִים וְלִתְמָה הַמְּחָרִים וְלִתְמָה
עוֹשֵׂי סְפִילִי מִסְבָּה לְקָלָ-הָאָרֶץ: וְאַיְדָמָזִיאִים קְסֻף מִסְפָּר הָאָרֶץ
וְאַיְדָמְתָּקָת מִזְמָקָת טְעֵשָׂה מִזְדָּאָרֶץ: כִּי עַזְקָרָת וּבְדִיל אַיִם
מוֹצִיאִים מִזְדָּאָרֶץ כְּמוֹ הַקּוֹרְמִים מִזְנֵן הַוָּא הַמּוֹצִיא אַוְתָם וּמְלָאָרֶץ
לִמְדָה בְּתוֹכוֹ וְגַלְלָה הַוָּא הַמֶּלֶאָרֶךְ הַהְוָא: וְאַחֲרִי אֲשֶׁר אַחֲנָוי חָנוֹד
אָבִי הָזָקָן קִינִּידִי וְנִקְיָמָנִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְךָ כִּי שְׁאַלְתָּי מִאַת אַדְזָן
דְּרוֹחוֹת עַל-הַרְעָשָׁה הָזָה עַל-הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּרָשָׁתָם נְחַטָּם
מִשְׁפָּטָם וְלֹא יִחְשָׁבוּ לִפְנֵי הַחֲרָשִׁים אֲשֶׁר תָּקְרוּ וַיַּדְעָו כִּי הָאָרֶץ
תִּקְהָדר וְקָלָ-הַיּוֹשְׁבִים עַל-הָהָר: וְלֹא תָהִי לְהָם פְּלִיטָה לְעוֹלָם עַל-
הַוּרּוֹתָם לְהָם אַתְ-הַגְּסָטָרוֹת וְהָם נְדוֹנוֹ וְאַתָּה בְּנֵי אַדְזָן דְּרוֹחוֹת גַּדְעָן
כִּי מִהְוָר הָזָה וְגַלְיִי מִאַשְׁמָה זֹאת בְּגִסְטָרוֹת: וְהַוָּא חַזָּק אַתְ-שְׁמָךְ
לְהַיּוֹת בֵּין כְּקָדוֹשִׁים וַיְשַׁמְּרָךְ בֵּין הַיּוֹשְׁבִים עַל-הָאָרֶץ וַיַּחַזֵּק אַתְ-
גַּרְעָן אַדְקָה לְמֶלֶכֶת וְלִכְבּוֹד גָּדוֹל וַיְמַרְעָךְ וְזָא מִזְנֵן הַאֲדָקָה
וַיַּקְרָשָׁה בְּלִי מִסְפָּר לְעוֹלָם:

סז א וְאַחֲרִיכָּן הַרְאָנִי אַתְ-מֶלֶאָכִי הַמְּבָלָה הַגְּבָ�ים לְבָוא וְלַפְתָּח
אַתְ-קָלָ-שְׁפָט הַמִּים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתְחַת לְדִבְיאָה מִשְׁפָּט וְכָלִיּוֹן עַל-
קָלָ-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְשַׁׁקְנִיהָ: וְאַדְזָן דְּרוֹחוֹת פְּקָד עַל-הַמֶּלֶאָכִים הַיוֹצָאים
בְּלִיּוֹרִימָו אַתְ-הַרְדִּים כִּי אַסְּדִינְיוֹתָם כִּי הַמֶּלֶאָכִים הָם הָיוּ שְׁלָל
שְׁפָט הַמִּים: וְזָא מִאַת קְנִיר-חָנוֹד:

סז ב יְבָנִים הָם הָנָה רַכְבָּר יְיָ אַלְיָ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַחַם חָלָקָה קָא

סז ב כִּמוּ הַקּוֹדְמִים. כִּמוּ כְּסֻף וּמִתְחַת מִזְוְקָת. שְׁנוֹצְרוּ קָודָם לְכָן. –

סז ב ס. מְלָאָכִי הַמִּים נְצָטוּ לְעֹזֶר בָּהֶם.

סז ב הַיְדִים. בְּרוּר לְפִי הַהְמָשֵׁךְ שְׁהִידִים הַלְלוּ עַיקְרָם הַמִּים. –

סז ב ס. הַבְּשָׁתָה הִי לְנָח – מִקּוּמוֹת הַפְּרָעָנוֹת לְמֶלֶאָכִים וּלְמֶלֶכִים.

ב לאו חlek kali alim chlek abba v'yash: v'sha nazeho ha'palakim
 (טבתו) צע וזהה קה'palakim את-ה'palaka וט'pati את-י'די קליה
 י'palatih וט'patih זא גרע חיים וט'patih קב'abba והארץ לא'palatih
 kali yoshb: וαι א'palok את-ז'radz' לאי לעולמי עולם וט'pati
 malim את-ה'shoknims א'pal ולא ז'iyoh וא'z'radz' ש'pal-ag'adah'atz' ^{ci}
 א'palibrd ורב ש'pal-ag'atz' ק'shem ⁱⁱ: וכלא את-ה'palakim אשר
 קראי ר'שע בגמל הבושר אשר דראני לא'ricon ט'noch אבי כ'zo
 במארב בין קרי זהב וכסף וברזל ומתקת פז'ק'ת וע'קרת: וארא
 את-ה'g'mel מהו א'z'rab'ו ה'ithה ה'k'va נד'laה וה'k'va ה'k'v'im: וכאלר
 היה קל'זה מ'ד'מ'ק'ת היה נ'ג'מה בא'ש כה'k'va אשר: אהה
 בפקום היה שם ר'יח נ'pirit נ'יח'כ'ר אל-ה'k'fim ה'k'vim ומיל
 ה'palakim אשר ה'q'atiyo בשר מ'חת לא'atz' היה: ובג'ל'ים ה'el'eh
 מ'z'chi נ'barot-ash אשר ק'vam נ'dono ה'palakim אשר הת'ui את'
 י'oshbi הארץ: וט'patim ה'k'vam ז'iyoi ב'k'vim ה'k'vam לא'pal'kim ולט'k'fim
 ול'k'vim ול'z'chi הארץ למ'ra'a הק'vir ולמ'osar הר'ot ci ר'v'ot
 מל'א מ'auה למ'zon י'k'ro ב'k'f'rim ci כ'f'vo באדו'ן ד'rho'ot ובם
 י'ra'i מ'ok'ram يوم ובש'מו לא ז'ak'ni: וקר'ב ש'ras'ת ג'iom'k'fim zo
 י'z'ga' ro'otם לא'pal'kim ci לא'pal'kim כ'f'vo באדו'ן ד'rho'ot לא'z'der ash
 ד'ber'd'pi: ci ה'm'f'k'f't י'v'iam ש'pal-h'at'mim ק'hat'ot k'f'rim וכ'k'f'rim
 b'rho'ot ⁱⁱ: וט'patim ה'k'vam י'z'nu ב'k'vim ה'k'vam וכאלר ז'ono ה'palakim
 ה'k'vam ב'k'vim ה'k'vam י'z'nu מ'z'ni ה'k'vim ה'k'vam את-ה'k'f'f'ms וכ'z'lu'ot ה'palakim
 ה'k'vam י'z'nu mi ה'm'z'nu'ot ה'k'vam ות'k'vardo: לא'pal'um את-ט'ik'al ע'na
 וא'om'r ה'm'f'k'f't ה'z'ea א'z'rab'vo לא'f'k'f'vo ה'palakim צד הו'א לא'pal'kim
 ולט'k'fim מ'z'hi הארץ: ci מ'z'hi ה'm'f'k'f't ה'el'eh מ'ra'a לב'or
 k'f'kim וט'patim ב'k'f'rim ו'k'vam לא י'ra'i ולא ז'ak'ni ci ה'k'vim ה'k'vam
 י'z'nu וה'z'nu לא'sh הב'or'at לע'lm:

סח וא'p'ri'c'on ט'rol'i ט'noch אבי ה'z'nu את-ה'tor'at ש'pal-g'mel'ot
 ב'f'k'f'r וט'pal'lim אשר ג'tan'rel'o נ'ak'f'f'p'p'ם חד' למ'z'ni ב'k'vri ס'f'

ס'ג-ג לא ת'š'ar b'li yoshb. ב'co'shi: לא ת'š'ar ע'rom'ת. – מל'ci'ם. הנ'gaת י'z'el
 הלוי במקום מל'ci'ם (ש'co'shi). –

סח. מ'k'el ner'go על גוד הדין הנ'gaת על ה'palakim.

האטשלים: וביום זהה מיקאל לרפקאל ויאמר כה תרומת נצברני
וירזיגי מפני קשי רינו הגתקנות דין המלאכים מיוזכל לשאת את-
הדין הקשה אשר גחרץ ואשר גמונו בקיוו: ומיקאל ענה שנית
ויאמר אל-רפקאל מיריהו אשר לבו לא-יברך מזה וכליותיו לא
ישתוגן ברכר המתקט הזה אשר יא צליהם בשל אשר הביאם
לוואת: ויהי בקומו לני אדון הרוחות ויאמר מיקאל אל-רפקאל
אני לא אהיה בגדת לעני האדון כי אדון הרוחות קאף צלידת
בזו צשווים ברמות הארץ: ושלבון כל-הנקלים יביא צליהם לעולמי
עלמים כי גס-מלך גמד-אדם לא יקחו מלך וכם לגדם קבלו
משפטם לעולמי טולמים:

ב

ג

ד

ה

סט

ב

אטרי המתקט הזה יפחידום וירזיגים על-בראותם זאת אל-
יושבי הארץ: ואלה שמות המלאכים הפט הראשון קם הוא
שמפדי הנסי ארתקיסא והאטליishi ארטמו וברבייש כובבאל הפטמייש
טיראל הפטוי רומיאל הפטיבוי דניאל הפטמיינ גקאל הפטיעי ברקאל
הפטשירי צויאל הפטדר צשר ארטמל הפטנים צשר קטריאל הפטלה
צשר בסקסאל הארבקה צשר חניאל הפטמיה צשר טראל והפטה
צשר סטפסיאל הפטבקה צשר יתראל הפטמונה צשר תומאל הפטעה
צשר טראל והפטרים רומאל והפטרים ואחד צויאל: ואלה הם
ראשי מלאכיהם ופטמותיהם מהם שר מהה ומכם שר פטחים
ומכם שר צשרה: שם הראשון יлон הוא אשר הפטה את-קל-בנוי
המלאכים נירידם על-הארץ נתעטם בכנות הארץ: והנסי הוה
שמו עובייאל הוא יצע לבני המלאכים הפטרושים עצה רעה נתעט
עד-טחיםם את-בשים בכנות הארץ: ומהליishi הוה שמו עד-ריאל
הוא אשר גראה לבני הארץ את-קל-חכלי הפטות והוא הפטה את-
טה וגראה את-קל-הפטות לבני הארץ ואת-הטה-שרין ואת-הטה-מן
ואת-חרב המלחמה ואת-קל-קל-הפטות לבני הארץ: ומידיו יצאי
על-יזשבי הארץ למונחים כהווע וער-עלם: וברבייש כנה שמו

ג

ד

ה

ו

ז

ח

סח ב בשל אשר. כל רבסבת אותם המלאכים ראשיהם שהביאם לידי כך. –
ד בדמות האדון. ריל כאילו הם האדון בעצמו. –

סט. שפטיהם וחותמיהם של המלאכים שקללו – ענינה של שכות וסתורים.

סט ב ואלה שמות המלאכים ההם. בכושית יש כאן חזרה: ואלה הם שמותיהם. –

פָּגְמוֹאַה הוּא הָזֶה לְבַנִּי הָאָדָם אֶת הַמֶּר וְאֶת־הַקְּטוֹק וְהָוּא הָזֶה
 ט לְהֵם אֶת כְּלַת־עַלְמֹות חַקְמָתָם : וְהָוּא לִפְנֵי אֶת־הָאָדָם לְקַתֵּב בְּרִירָה
 י שְׁפָאִים וּבְנִיר וּבְנָה חֲטָאוֹ רַבִּים מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְעַד־הַיּוֹם
 יא הַזֶּה : כִּי בְּנִי הָאָדָם לְאַגְּבָרָא לְשָׁמְדָה לְמַזְקָנָתָם בְּצַטָּה
 יב וּבְרִירַי־שְׁפָאִים : כִּי לְאַגְּבָרָא הָאָדָם בְּדַרְךָ אֶתְרָת מִזְבְּחָלְאַכְּיִם כִּי־
 יג אָם לְהִזְמִין טְהוֹרִים וְאַדִּיקִים וְהַמְּנוֹת הַמְּכֻלָּה כָּל לְאַגְּנִיעָ אֲלֵיכֶם
 יד וּרְק בְּדַעַתָּם יוֹאַבְדוּ וּבְלִמּוֹ זֶה יְבָלְאַנְיָ אָוֹתִי : וְהַפְּמִישִׁי שְׁמוֹ הַזֶּה
 יג כְּשֶׂדִּיא הָוּא אֲשֶׁר הָרָא לְבַנִּי הָאָדָם כְּלַמְּבוֹת הַרְוֹחוֹת וְהַשְּׁדִים
 יג הַרְעֹות וּמְבוֹת הַשְּׁקָר בְּקָתוֹן אֲשֶׁר יָפֵל וּמְבוֹת הַגְּפַשׁ נְשִׁיכֹת הַגְּחַשׁ
 יג וּמְבוֹת הַקָּאות בְּאֶתְרִים [הָוָא] קַנְתְּגַחֵשׁ הַגְּקָרָא טְבַעַת : וְזֹאת
 יג פְּקָדָת קָוְגִּיאָל שֶׁר הַשְּׁבֹועָה אֲשֶׁר הָרָא לְקָרוֹזִים כִּאֲשֶׁר הַזֶּה
 יג שָׁוֹכוֹן בְּקָרְוָם בְּכָבּוֹד וְשְׁמוֹ בְּיַקָּא : הָוּא אָמֵר לְמִיקָּאָל לְהָרְאוֹתָו אֶת־
 יג כְּשֶׁם גַּעֲלָם לְמַעַן יוֹכֵל לְהַזְּכִירָוּ בְּשְׁבֹועָה לְהַמְּרִידִים מִפְּנֵי הַשְּׁם
 יג כְּהָוָא וְהַשְּׁבֹועָה אֶלָּה אֲשֶׁר הָרָא לְבְגִידָה אָדָם אֶת־כְּלָאָשֶׁר הַזֶּה
 יג גַּעַלְמָם : וְזֶה־בָּמְחַמְּה הַשְּׁבֹועָה הַזֶּה כִּי כְּבִירָה נְצִוָּה הִיא וְיִשְׁם אֶת־
 יג הַשְּׁבֹועָה הַזֶּה בִּיד מִיקָּאָל : וְאֶלָּה הַם מִקְּתָרִיו בְּשְׁבֹועָה הַזֶּה
 יג וְהָוּא אֲפִיעִין בְּשְׁבֹועָתוֹ וְכֵה נְתָלוּה הַרְקִיעַ עַד־לָא נְגַרָּא הַעוֹלָם
 יג וְעַד־עוֹלָם : וְהָאָרֶץ נָסְקָה צְלָהָמִים וּמְפִסְתָּרִי הָהָרִים יָבֹא מִים
 יג יָפִים לְמַזְבְּרִיאָת פְּבָל וְעַד־עוֹלָם : וְבְשְׁבֹועָה הָהִיא נְגַרָּא הַיּוֹם
 יג וְאֶת־הַחֹלֶשׁ שְׁמַלְוֹ גְּבוּל לְאַתְּ-קָאָפָּה וְלֹא יַשְׁבַּר לְמַזְבְּרִיאָת פְּבָל

ח-יא לשמות המלאכים יש להשוות זו זו. – פָּגְמוֹאַה. חַשְׁיבָוֹתָו בְּשָׁמוֹ: מֶלֶךְ הַמֶּגִּים. – וּבְכָחָ
 יב זו יְבָלָעַנִּי אֲוֹתִי. בְּכָח דָעַתִּי שְׁקִנִּיתִי מִן הַסְּפָרִים שְׁבַכְתֵּב בְּלֹעַ המומָן גַם אֲוֹתִי.
 יג לְשׁוֹן זו עוֹשה רוֹשֵׁם של העירה בדַרְךָ הַזּוּמָר. – טְבַעַת. בְּכָוּשִׁת: תְּבַעַט. לשׁוֹן זו –
 יג [הָוָא] בְּנִיהַנְחָשׁ הַגְּקָרָא טְבַעַת – נָרָא כְּגָלְיוֹן בַּיּוֹרִי לְמִכּוֹת הַבָּאוֹת בְּצָהָרִים. שְׁהַכּוֹנָה
 יג לְהַקְשָׁתוֹ שֶׁל אָוֹתוֹ מִין נָחַשׁ. שָׁאוֹלִי הָוּא נָקָרָא טְבַעַת עַל שֵׁם צְרוֹת הַתְּקַפְּלוֹתָו (הַשְׁוֹוֹת).
 יג לְמַשֵּׁל. יְשַׁעַי כִּיז אֵי נָחַשׁ בְּרִיחָה וְנָחַשׁ עַקְלָתוֹן). – מִשְׁפָּט. בְּכָוּשִׁי: מְגִינִּין, וְכָבֵר עַשָּׁה Ch
 יג מְמִינִין עֲגִינִין. – כְּזַבְּיִאָל (=בְּקָסְקָאָל בְּכָוּשִׁי). קְוֹדָם נְפִילָתוֹ הִיא שְׁמוֹ בְּקָאָ, כְּלוֹי שְׁלָם וְגַאנְטָן (ע').
 יג קְלִקלָתוֹ הַוּסֶב שְׁמוֹ לְגַנְגָא. וְאָודִיבִּירְג (49 p.) מִמְשִׁיךְ לְכָאָן שְׁמוֹ שֶׁל קְפָצִיאָל=קְצִפְּיָאָל
 יג הַמֶּלֶךְ (שְׁבָט) חַנוֹק לְרִי יְשַׁמְעָאָל כִּיג, פְּרָק א'). – נָרָא שְׁעַנְיִינוֹ שֶׁל כְּזַבְּיִאָל כֶּךְ הִיא:
 יג מִתְחַלָּה הִיא שָׁוֹכוֹן בְּמָרוֹם בֵּין הַקְדּוֹשִׁים וְהִיא מְמוֹנָה עַל אֶתְמָה הַשְּׁבֹועָה (כְּעַזְנִין הַשְּׁבֹועָה)
 יג שְׁבָה סִידָר הַבּוֹרָא אֶת הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחִתּוֹנִים. וְהָרָא אֶתְמָה לְקְדּוֹשִׁים שְׁבָרוֹתִים. וְאֶחָכִ
 יג גַּמְלָךְ וּבְרָמָאוֹתָו נְטַל מִמִּיכָאָל אֶת שֵׁם הַמְפּוֹרָשׁ וּבְצִירָוֹת שֶׁל שְׁנֵיהֶם – הַשְּׁבֹועָה וְהַשְּׁמָ
 יג הַמְפּוֹרָשׁ – עַשָּׁה מָה שְׁעָשָׁה וּלְפִיכְךָ נְהַפֵּךְ שְׁמוֹ לְגַנְגָא. –

ואדר-עוֹלָם : ובשׁבוּחָה כְּהֵיא חָזָקָיו תְּלִמּוֹת נַיְעַמְדוּ וְלֹא גַּנוּעַ מִמְקוּם
 לְמַזְדְּקָעָלָם וְעַדְקָעָלָם : ובשׁבוּחָה כְּהֵיא יְשַׁלְּימָו בְּשֶׁמֶשׁ וְבְגִרְתָּ
 מַפְלָקָם וְלֹא יְסֻרוּ מִפְקָדָם לְמַזְדְּקָעָלָם וְעַדְקָעָלָם : ובשׁבוּחָה
 כְּהֵיא יְשַׁלְּימָו הַפּוֹקְבִּים אֲתִ-מַפְלָקָם וְקָרָא לָהֶם בְּשֶׁמוֹתֵיכֶם וְכֵם
 יָצַגְהוּ לְמַזְדְּקָעָלָם וְעַדְקָעָלָם : וְכֵן רְחוּחוֹת הַמְּפָלָקִים וְהַשְּׁבִוּתִים וְכֵלָ
 הַרְחוּחוֹת וְדַרְכֵיכֶם מַכְלֵל-אֲגָדָות קְרוּחוֹת : וְכֵה מִשְׁמָרִים קְלוֹת קְרֻעָם
 וְאוֹר כְּבָךְ וּמִשְׁמָרִים כֵּה אֲזָרָות בְּקָרְדָּ וְאֲזָרָות הַקְּטוּרָ וְאֲזָרָות
 קָאָרָ וְאֲזָרָות הַמְּפָטָר וְהַטָּלָל : קָלָאָלָה יְאָמִינָו וַיְדַוְּ לְפָנֵי אֲדֹון
 הַרְחוּחוֹת וַיְשַׁבְּחָהוּ בְּכָל-בָּחָם וּכְלָקְלָתָם בְּכָל-הַזְּרָאָה זֹה הַמַּיְדָן
 וַיְשַׁבְּחוּ וַיְרַומְּמוּ אֲתִ-שְׁם אֲדֹון הַרְחוּחוֹת לְעוֹלָמִי עַזְלָמִים : וְנַעֲלִים
 קְוִימָת קָלָבְשָׁבוּחָה הַזָּאת וְכֵה כֵּם מִשְׁמָרִים וְדַרְכֵיכֶם מִשְׁמָרִים
 וּמַפְלָקָם לֹא יַפְרָעָ : וְתָהִי שְׁמָחָה גְּדוֹלָה לְהָם וַיְקַרְבּוּ וַיְשַׁבְּחָוּ
 נַיְרָמָמוּ כֵּי שְׁם קְזָדְקָאָדָם כְּהֵוָא גְּנָלָה אַלְיָהָם : וְהֵוָא יְשַׁבְּ צָלָ
 כָּפָא בְּבָדָוּ וּכְלַיְמַשְׁקָט נַפְנִילָוּ לְקְזָדְקָאָדָם וְהֵוָא הַסְּפִיר אֲתִ-
 הַחְוּטָאִים וַיְכַחֲדִים מַעַל פְּנֵי הָאָרֶץ וְאַשְּׁר הַתְּעִי אֲתִ-הַעֲלָמָם :
 בְּכָלִים יְאָסְרוּ וּבְאָסְפָת שְׁחִיתָם יְהִי קְלִוָּאִים וּכְלַיְמַשְׁקָהִים
 יְאָבָדוּ מַעַל-פְּנֵי הָאָרֶץ : וְמַעַתָּה לֹא יְהִי-עֹוד מִשְׁחָת כֵּי קְזָדְקָאָדָם
 הַופִּיעַ וַיְשַׁבְּ עַל-כָּפָא בְּבָדָוּ וּכְלַיְרָע יְמַלְּא וַיְצַבֵּר מִפְנִינוּ וַיְאמַר
 קְזָדְקָאָדָם נַקְוָם לְפָנֵי אֲדֹון הַרְחוּחוֹת זֹה מַשְׁלָל-מַנְדָּר הַשְּׁלִישִׁי :

וַיְהִי אַחֲרֵיכֶן כְּאַשְּׁר הָיָה שְׁמוֹ נֹשָׂא כְּלֹוִיְמָן תְּיוּ עַדְקָנְדָ
 קָאָדָם כְּהֵוָא וְעַדְ-אֲדֹון הַרְחוּחוֹת מַתְזָד יְזָבֵי הָאָרֶץ : וַיְגַשְּׁא בְּרַכְבִּ
 רַוֵּם לְמַעַלָּה וַיְאַסְפַּת שְׁמוֹ מַתְוקָם : וּמַזְדָּה יְוָם כְּהֵוָא לְאַדְתָּחַשְׁבָּתִ
 עֹוד עַמְּקָם וַיְשַׁיבֵּנִי בֵּין שְׁנֵי הַרְחוּחוֹת בֵּין הַאֲפָוָן וְהַמְּאָרָב אֲשֶׁר
 שְׁם לְקָחוּ בְּמַלְאָכִים אֲתִ-הַמְּבָלִים לְמַדְ-לִי מִקְוּמִ-בְּחִירִים וְקְדוֹשִׁים :
 וְשְׁם רְאִיתִי אֲתִ-רְאָשָׂוִי הָאָבּוֹת וְאֲתִ-הַאֲדִיקִים שְׁזֹבְנִי הַמִּקְוּם כְּהֵוָא
 מְרָאָשִׁית :

וַיְהִי אַמְּרֵיכֶן כְּאַשְּׁר נֹשָׂא מִלְּמָה רְוִיחָי וַיְתַעַל כְּשֶׁמְוִימָה וְאֶרְאָ אֲתִ-
 גַּנִּי כְּמַלְאָכִים הַקְּדוֹשִׁים וְכֵם הַוְּלָקִים עַל-לְבֻבּוֹת-אָשׁ מַלְבּוֹשִׁים

סט כיו-כִּיס. חתימת הפסל חלידי.

ע. הסתלקותו של חנוּן.

צ. מראה חנוּן לאחר הסתלקותו.

לְבָנִים וַעֲמִיסֵיכֶם וּפְנִיכֶם מְאִירִים כְּשַׁלְגָה: וְאָרָא שְׁנִי גְּבֻרוֹת-אָשׁ וְאָוֹר
 הָאָשׁ מְאִיר כְּדָרְקָת נְאָפֶל עַל-פָנִי לְקָנִי אֲדוֹן הַרְיוֹחוֹת: וּמִקְאֵל
 הַמְלָאֵךְ אֶחָד מְרָאֵשִׁי הַמְלָאֵכיםְ אֲחֹזִי בַּיַד יְמִינִי וְיְקִימִי וְיְבִיאִי
 אַל-כָּל-הַמְּקֹתְרִים וְיִרְאֵנִי כָּל-מְקֹתְרִי הַרְמִמִים וְיִרְאֵנִי אַת-כָּל-מְקֹתְרִי
 כְּאֵךְ: וְיִרְאֵנִי אַת-כָּל-מְקֹתְרִי קָצֹות בָּשָׂמִים וְכָל-אַזְרֹות הַפּוֹקְבִים
 וְכָמָרֹות אֲשֶׁר מִשְׁם נָצַא לְפָנִי הַקְדּוֹשִׁים: וַיַּעֲלֵם אַת-דָרוּחִי בְשָׁמִי
 הַשָּׁמִים וְאָרָא שֵׁם קָצֵן (בְּגִין) עַשְׂיוֹ אֲבָנִי אַל-גְּבִישׁ וּבְתוּךְ הַאֲבָנִים
 לְשׁוֹנוֹת אֲשֶׁר חַיָה: וְרוּחִי רְאָתָה אַת-הָאֹור הָאֹר אֶת-בֵית-הָאָשָׁ
 הַהְוָא וְעַל-אַרְבָּעַת קָצֹתוֹ נְהֹרוֹת מְלָאִים אֲשֶׁר חַיָה וְכָם אַזְרִים
 לְבִית הַהְוָא: וּמְפֻכִיב שְׁרָפִים קְרוּבִים וְאוֹמָנִים וְכָם אֲשֶׁר לֹא יוֹשִׁנוּ
 וְשָׁמְרוּ אַת-כָּפָא כְּבוֹדוֹ: וְאָרָא מְלָאֵכיםְ לֹאֵין מְקֹפֵר אַלְפִים וּרְבָהּ
 רְכֻבּוֹת סּוֹקְבִים לְבִית הַהְוָא וּמִקְאֵל וּגְבָרִיאָל וּרְפָאָל וּפְנוֹאָל וּבְמַלְאָכִים
 הַקְדּוֹשִׁים אֲשֶׁר מַפְעֵל לְשָׂמִים יוֹצָאים וּקְאִים בְּבִית הַהְוָא: וְנָצַא
 מִזְדְּבִית הַהְוָא וּמִקְאֵל וּגְבָרִיאָל רְפָאָל וּפְנוֹאָל וּמְלָאֵכיםְ קְדּוֹשִׁים
 לְרַב בָּלִי מְקֹפֵר: וְאַתָּם רְאֵש-הַיִם רְאֵשוֹ הַיָּה לְבָנָו וְגַנְקָו כָּא-מַר
 וּלְבּוֹשָׁו לֹא יְהָרָר: נְאָפֶל עַל-פָנִי וְכָל-בְּשָׁרִי נָמָם וְרוּחִי נְהַקְהָ
 וְאָקְגָּרָא בְּכָול גָּדוֹל בְּרוֹתְמָעָן וְאָקְרָד וְאָשְׁבָח וְאָרוֹםָן: וְתְּבָרְכוֹת הַהְוָא
 אֲשֶׁר יָצָא מִפְּנֵי הַיּוֹלֶדֶת לְפָנִי רְאֵש-הַיִם: וְרְאֵש-הַיִם בָּא עַסְפָה
 מִקְאֵל וּגְבָרִיאָל רְפָאָל וּפְנוֹאָל אַלְפִים מְלָאֵכיםְ בָּלִי מְקֹפֵר:
 וְהַהְוָא גַּנְשָׁ אַלְיָ וְיִשְׁאָל לְיַי לְשָׁלוּם בְּכָלָו וַיֹּאמֶר אַלְיָ אַתָּה הַוָּא קָרְ
 הָאָדָם אֲשֶׁר נָולֵד לְאַדְקָה וְאַדְקָה מְנוּת שָׁלִיךְ וְאַרְקָת רְאֵש-הַיִם
 לֹא טְזַזְקָה: וַיֹּאמֶר אַלְיָ הַוָּא שְׂזָאָל לְקָ לְשָׁלוּם בְּשָׁם הַעוֹלָם
 הַקָּא בַּי מִשְׁם יָצָא שָׁלוּם לְמִזְבְּרִיאָת הַעוֹלָם וּבָנָ יְהִי לְקָ לְעֹלָם
 וְלְעוֹלָמִי עֹלָמִים: וְקָלָם יַלְכֵי בְּדָרְקֵיךְ וְכָאַדְקָה לֹא טְזַזְקָה לְעֹלָם
 אַתָּה יְהִי מִשְׁבְּנָנוּמִים וְאַתָּה חַלְקָם וְלֹא יִפְרֹדוּ מְאַתָּה לְעֹלָם
 וְלְעוֹלָמִי עֹלָמִים: וּבָנָה אַרְדִּים אַמְּדָקָן-הָאָדָם הַהְוָא וְלְאַדְיִקִים
 יְהִי שָׁלוּם וְלְאַדְיִקִים דָרְךְ יְשָׁרָה בְּשָׁם אֲדוֹן הַרְיוֹחוֹת לְעֹלָמִי
 עֹלָמִים:

עא ב כְּבָרָקָת. בְּכָושִׁי: יִכְנֶת (=חַנְכָה). וּלְמִדְתִּי שְׁבָרָקָת=יִקְיָנָתָן מְכָלָל דְבָרִים
 יד שְׁבָשְׁמִיר סּוֹף לֵיחָ: «לֹוי דִיְקִינָתָן... עַל בְּדָרְקָת הִיה כְּתוּב לוּי». – וְהַוָּא. כָּלִי מְלָאֵיכִי-
 טו מְגַהִינִי. – וַיֹּאמֶר. הַמְלָאֵךְ-הַמְּנָהִיגָ. –

עב

ספר מבליך מארות הרים כל-אחד ואחר למשקוחמים
 למשלחותם ולמניגיהם לשומותם ולמאות מולדתם ולחדריהם
 אשר קראי או ריאן נמלך נקדוש אשר אני והוא מגלים והוא
 קראי את-כל-מכתבים כמו שהם לכל-שנות פבל וער-העולים
 עד-תשלם הביראה נחרשה אשר פצמר לנצח: וזה חקנת מארות
 הראשון מאור הרים מואו בשערי מורה הרים ומבווע בשערי
 מערב הרים: נראה ששה טורים אשר בהם יצא הרים וששה
 טורים אשר בהם ישריב הרים ובווע ישריב בשערים
 האלה ומגורי הרים עצים אשר נחלו אותם ששה במוריה וששה
 במערב וכולם הולכים זה אחריו במשטר ישר ונסימלונות רביהם
 מימין השערים האלה ומשמעם: וראשו נא האור הנדרול
 ישמו שמש וסביקתו בסביבת הרים כלו מלא אש מאירה וברחת:
 וגמראכת אשר נשלח אליה נהוג הרום והרים ישריב מנדרה-רים
 ושב דרך צפון לבא אל-המוריה ונחל עד בואו אל השער הנהו
 וברח צל-פני הרים: בן יצא בחירות הראשון בדורול והוא
 הריביעי מששת השערים במוריה: ובשער הריביעי אשר ממש נא
 הרים בחירות הראשון שניים שער חלנות פתוחים לרוחה שלם
 מצא אש קשים גפתחים בעטים: קשד-הרים אורת בשרים יבא
 דרך השער הריביעי שלשים בקר וגרד ישר בשער הריביעי
 במערב הרים: וקצת היה נلد ביום וארכ ומלילה נلد וקצר
 עד-הבליך הרים: ביום היה נארך ביום מנדרולה בתשיות
 והיום גיש לכוון לשורה שלקים ומלילה לכוון לשמה שלקים:
 ונא הרים מנדרה-שער הריביעי ושריב הריביעי ושב אל-שער
 במוריה הרים שלשים בקר ונא ממענו ושריב בשער הרים:
 ואו נארך ביום שני שלקים והיה לאחד שער שלקים ומלילה
 יקצר והיה לשבעה שלקים: ושב אל-השער הרים
 ונא ושריב בשער הרים שלשים בקר ואחר צל-פי האות שלו:
 ביום היה נארך ביום מנדרולה והיום היה פירשנים מנדרולה
 והיום היה לשנים שער שלקים ומלילה יקצר והיה לשבעה שלקים:

חלק ג': ספר מהלך מארות השמים (עב-סב).

עב. פחיה כליה ועל השם.

וְהַשְׁמָשׁ יֵצֶלֶת לִקְאָר אֲתִ-הַיּוֹם וְלַהֲרִיד אֲתִ-הַלְּילָה וְשֵׁב הַשְׁמָשׁ
ט וְלִמְזָרֶח וּבָא אַלְ-הַשְׁעָר הַשְׁמִינִי וְגַרְחָמָשׁ וְהַעֲרִיב שְׁלָשִׁים בְּקָרְבָן:
ז וְכָבֵר שְׁלָשִׁים בְּקָרְבָן חַסְרָה מִיּוֹם מֶלֶךְ אַחֲרָלְבָן וְהַנְּהָר לְאַמְּדָר
י עַשְׂרֵנָה סְלָקִים וְהַלְּילָה לְשַׁבְּחָה: וַיָּאָהַר הַשְׁמָשׁ מִן-הַשְׁעָר הַשְׁמִינִי
ח בְּמַעַרְבָן וְהַלְּדָר לִמְזָרֶח וְגַרְחָמָשׁ בְּשַׁעַר הַחֲמִינִי לְשְׁלָשִׁים בְּקָרְבָן וְהַעֲרִיב
ט בְּמַעַרְבָן שְׁנִית בְּשַׁעַר הַמְּעֻרְבָן הַחֲמִינִי: בְּיּוֹם הַהְוָא נִחְסַר הַיּוֹם
כ שני סְלָקִים וְהַנְּהָר לְעַשְׂרָה סְלָקִים וְהַלְּילָה לְשְׁמָנָה סְלָקִים:
בָּא וַיָּאָהַר הַשְׁמָשׁ מִן-הַשְׁעָר הַחֲמִינִי וְהַעֲרִיב בְּשַׁעַר הַחֲמִינִי בְּמַעַרְבָן וְגַרְחָמָשׁ
כ בְּשַׁעַר הַרְבִּיעִי לְשְׁלָשִׁים בְּקָרְבָן וְאַחֲרָלְבָן לְפִי הָאוֹת שְׁלָוָן וְהַעֲרִיב בְּמַעַרְבָן:
כ בְּיּוֹם הַהְוָא יָשַׁנוּ הַיּוֹם לְלִילָה וְהַנְּהָר שְׁוֹה לְוָן וְהַלְּילָה יָהִנָּה לְתַשְׁקָה
כ בָּא סְלָקִים וְהַיּוֹם לְתַשְׁקָה סְלָקִים: וַיָּאָהַר הַשְׁמָשׁ מִן-הַשְׁעָר הַהְוָא וְהַעֲרִיב
כ בְּמַעַרְבָן וְשֵׁב לִמְזָרֶח וַיָּאָהַר שְׁלָשִׁים בְּקָרְבָן בְּשַׁעַר הַשְׁלִישִׁי וְהַעֲרִיב
כ בְּשַׁעַר הַשְׁלִישִׁי וְכָבֵר מִיּוֹם אַד-הַבָּקָר הַשְׁלָשִׁים וְהַלְּילָה יָהִנָּה לְנִבּוֹן
כ בָּא לְעַשְׂרָה סְלָקִים וְהַיּוֹם לְשְׁמָנָה סְלָקִים: וַיָּאָהַר הַשְׁמָשׁ מִן-הַשְׁעָר
כ בְּשְׁלִישִׁי וְהַעֲרִיב בְּשַׁעַר הַשְׁלִישִׁי בְּמַעַרְבָן וְשֵׁב אַל-הַמְזָרֶח וְשְׁלָשִׁים
כ בְּקָרְבָן וַיָּאָהַר בְּשַׁעַר הַשְׁנִי בְּמַזְרָח וְקְמוֹדְבָן יְשִׁירִיב בְּשַׁעַר הַשְׁנִי בְּמַעַרְבָן
כ בְּשְׁמָנִים: וְבְיּוֹם הַהְוָא יָהִנָּה הַלְּילָה לְאַמְּדָר עַשְׂרֵנָה סְלָקִים וְהַיּוֹם
כ בָּא לְשַׁבְּחָה סְלָקִים: וַיָּאָהַר הַשְׁמָשׁ בְּיּוֹם הַהְוָא מִן-הַשְׁעָר הַשְׁנִי וְהַעֲרִיב
כ בְּמַעַרְבָן בְּשַׁעַר הַשְׁנִי וְשֵׁב אַל-הַמְזָרֶח אַל-הַשְׁעָר דָּרָאָשׁוֹן לְשְׁלָשִׁים
כ בָּא בְּקָרְבָן וְאַחֲרָד וְהַעֲרִיב בְּשַׁעַר הַרְאָשׁוֹן בְּמַעַרְבָן הַשְׁמָנִים: וְבְיּוֹם הַהְוָא
כ בָּא יָאַרְךָ הַלְּילָה וְהַנְּהָר פִּידְשָׁנִים מִן-הַיּוֹם וְהַלְּילָה יָהִנָּה לְנִבּוֹן לְשְׁנִים
כ בָּא עַשְׂרֵנָה סְלָקִים וְהַיּוֹם לְשַׁבְּחָה: וַיָּקָנוּ נִשְׁלִים הַשְׁמָשׁ אֲתִ-מְחַלְקוֹתִי
כ בָּא וְהַקְוִיפָּת אֲתִ-מְחַלְקוֹתִי וּבָא בְּשַׁעַר הַהְוָא שְׁלָשִׁים בְּקָרְבָן וְהַעֲרִיב
כ בָּא גְּמוֹדְבָן בְּמַעַרְבָן מִמְּנוֹלָו: וּבְלִילָה הַהְוָא יָמַעַט הַלְּילָה בְּאַרְבָּנוֹ בְּתַשְׁעִית
כ בָּא וְהַוָּא חַלְקָא אַחֲרָד וְהַנְּהָר כְּלִילָה לְאַמְּדָר עַשְׂרֵנָה סְלָקִים וְהַיּוֹם לְשַׁבְּחָה
כ בָּא סְלָקִים: וְשֵׁב הַשְׁמָשׁ וּבָא בְּשַׁעַר הַשְׁנִי בְּמַזְרָח וְשֵׁב בְּמַחְלָקֹתִי
כ בָּא כְּבָן שְׁלָשִׁים בְּקָרְבָן בְּגַרְחָו וְבְהַעֲרִיבָן: וְבְיּוֹם הַהְוָא יָמַעַט הַלְּילָה
כ בָּא בְּאַרְבָּנוֹ וְהַנְּהָר הַלְּילָה לְעַשְׂרָה סְלָקִים וְהַיּוֹם לְשְׁמָנָה: וַיָּאָהַר הַשְׁמָשׁ
כ בָּא בְּשַׁעַר הַשְׁלִישִׁי לְשְׁלָשִׁים בְּקָרְבָן וְאַחֲרָד וְהַעֲרִיב בְּמַעַרְבָן הַשְׁמָנִים:

טו
ז
י
ח
ט
כ
נְב
כְּנ
כְּד
כְּה
כְּו
כְּי
כְּח
כְּט
ל
לְא

עד ב ונרא מבליך אחר ותקילו ואיך לפי חילוק זה הוא יעשה מבליך
חדש : ואורייאל הפליך הקדוש והוא מנהיג למלך הרני את
כל אלה ואת-מושבותיהם וاكتב את-מושבותיהם כאשר הרני
וاكتب את-חרשיהם כמו שם ומראה אוריהם עד-צבר ספשה

אֲשֶׁר יוֹם : בְּשִׁבְעִיוֹת שְׁבִיעִוֹת וְחִידּוֹת וְשָׁלִים אַתְ-כָּלְ-אוֹרֹז בְּפָזָרִי
 וּבְשִׁבְעָה שְׁבָעָה מְלֻקִים יְחִידִים יְשָׁלִים אַתְ-כָּלְ-חַשְׁבּוֹ בְּמַעֲרֵב :
 וּבְתִּקְשָׁים מְזִידִים יְשָׁנָה אַתְ-הַעֲרָכוֹ וּבְתִּקְשָׁים קְזִינִידִים יְלָד
 בְּמַבְּלִכּוֹ אֶחָד לְאֶחָד : בְּשָׁנִי תִּקְשָׁים יְגַרְבִּיב הַגְּרָם אַסְ-הַשְּׁמָשׁ בְּשָׁנִי
 הַשְּׁאָרִים הַתִּיכְזִים הַכְּמָם בְּשָׁעָר הַשְּׁלִיחִי וְהַרְבִּיעִי : וְזֹא לְשִׁבְעָה
 יְמִים וּפְסָבֶב וּשְׁבָב דָּרְך בְּשָׁעָר אֲשֶׁר שָׁם נִצָּא הַשְּׁמָשׁ וְהַשְּׁלִים אַתְ-
 כָּלְ-אוֹרֹז וְגַטָּה מְזָ-הַשְּׁמָשׁ וּבְשְׁמוֹנָה יְמִים וְבָא בְּשָׁעָר הַשְּׁלִיחִי אֲשֶׁר
 מְמָנוֹ נִצָּא הַשְּׁמָשׁ : וּבְכָאת הַשְּׁמָשׁ מְזָ-הַשְּׁעָר הַרְבִּיעִי נִצָּא לְשִׁבְעָה
 יְמִים שְׁדִ-אֲשֶׁר נִצָּא מְזָ-הַקְּמִישִׁי וּשְׁבָב עוֹד הַפְּעָם בְּשִׁבְעָה יְמִים
 בְּשָׁעָר הַרְבִּיעִי וְהַשְּׁלִים אַתְ-כָּלְ-אוֹרֹז וְגַטָּה וְזֹא בְּשָׁעָר הַרְאָצָן
 בְּשְׁמוֹנָה יְמִים : וּשְׁבָב עוֹד הַפְּעָם בְּשִׁבְעָה יְמִים בְּשָׁעָר הַרְבִּיעִי אֲשֶׁר
 מְמָנוֹ נִצָּא הַשְּׁמָשׁ : כִּן רְאִיתִי אַתְ-מַזְשְׁבָּתִים בְּוּרָם הַיְּרָתִים
 וּבְהַעֲרִיב הַשְּׁמָשׁ בְּיְמִים הַכְּמָם : וּבְהַתְּחַבֵּר חַמְשׁ שָׁנִים גַּיִעַ לְשִׁמָשׁ
 שָׁלְשִׁים יוֹם וּכְלָ-הִימָם הַגּוֹקְפִים לוֹ בְּאַחַת מְחַמֵּשׁ הַשְּׁנִים הַכְּנָן
 קְשַׁתְּמָלָא-הַתְּהִוָּה שָׁלַשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְאַרְבָּה יְמִים : וּלְרָף
 הַשְּׁמָשׁ וּבְפּוֹקְבִים גַּיִעַ לְשִׁבְעָה יְמִים בְּחַמְשׁ שָׁנִים שְׁשָׁת הַיְּמִים
 גַּיִעַ לְשָׁלְשִׁים יוֹם וְחַסְרוֹי הַשְּׁמָשׁ וּבְפּוֹקְבִים חֲדִשׁ שָׁלְשִׁים יוֹם :
 וְהַשְּׁמָשׁ וּבְפּוֹקְבִים יוֹצִיאוֹ אַתְ-כָּלְ-הַשְּׁנִים לְבָנָן וְלֹא יָקְרִיטָוּ אָוֹ
 וְחַקְירָה אַתְ-מַזְשְׁבָּתִים יוֹם אֶחָד אַדְ-עוֹלָם וְשָׁלְמוֹ אֶת הַשְּׁנִים בְּאַדְקָן
 גְּבָנָן בְּשָׁלַשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְאַרְבָּה יְמִים : בְּשָׁלַשׁ שָׁנִים יְהִי אַלְפָ
 וְתִשְׁעִים וְשָׁנִים יְמִים וּבְחַמְשׁ שָׁנִים אַלְפָת וְשְׁמוֹנָה מְאוֹת וְשָׁנִים
 יוֹם אַסְ-בָּן בְּשְׁמוֹנָה שָׁנִים יְהִי אַלְפִים וְתִשְׁעַ מְאוֹת וְשָׁנִים עַשְׂרִים
 יוֹם : לִירָח בְּלִבְדִּין גַּיִעַ יְמִין יְמִין אַלְפָת וְשָׁשִׁים וְשָׁנִים בְּשָׁלַשׁ שָׁנִים
 וּבְחַמְשׁ שָׁנִים נִחְסָר חַמְשִׁים יוֹם כִּי בְּכָאתו מְזִקְפִּים לְמַסְפָּר אַלְפָת
 וְשָׁבַע מְאוֹת וְשָׁבָעִים אַלְפָת וְשָׁשִׁים וְשָׁנִים יְמִים : וּבְחַמְשׁ שָׁנִים
 יְהִי אַלְפָת וְשָׁבַע מְאוֹת וְשָׁבָעִים יוֹם וּבְשְׁמוֹנָה שָׁנִים יְהִי לִירָח
 אַלְפִים שְׁמוֹנָה מְאוֹת וְשָׁלְשִׁים וְשָׁנִים יְמִים : כִּי בְּשְׁמוֹנָה שָׁנִים
 נִחְסָר שְׁמוֹנִים יוֹם כְּלָ-הִימָם אֲשֶׁר נִחְסָר בְּשְׁמוֹנָה שָׁנִים שְׁמוֹנִים
 יוֹם : וְהַשָּׁנָה תְּשִׁלְמָם לְבָנָן לְפִי מְזֹבְּחוֹת הַעֲוֹלָם וּמְזֹבְּחָבָב הַשְּׁמָשׁ
 הַוּרָתָמָן-הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר בְּהַמְּלָא-הַקְּרִיאָה וּעַל-כָּלְ-הַפּוֹקְבִים
 עַה וּמְגַנְּהָלִי שְׁרֵי הַאֲלָפִים אֲשֶׁר עַל-כָּלְ-הַקְּרִיאָה וּעַל-כָּלְ-הַפּוֹקְבִים

אט-ארבעת הנינים לאי-ירדו ממקוםם לסתור בזנה ובים
 ישבו לארכעת הבנים אשר לא-נחשבו ביחסם הצעה : ובקם
 יטעו האנשים כי המאורות בהם ישבו באהנויה למשבות העולים
 אחר בשער הראzon ואחר בשער השמים השלישי אחר בשער
 הרכיבי ואחר בשער כבשוי וסדר העולם נשלם בשלוש מאות
 וששים וארבעה משבות העולים : כי אותן ובזנים ובאים
 הראני אוריאל המלך אשר אדון הקבוד שמהו לעולים על-כל
 מאורות השמים ובימים ובתבל למשל על-פני הימים ולהראות
 על-הארץ ולהיות מהני היום והלילה והם המש והירם והכוכבים
 וככל-הבריות הטובות בכל-מרקبات השמים : כמו כן הראני אוריאל
 שנים ששר שערים פתוחים לרוחה משביב למרקבת השם באימים
 אשר מתקם תצאנה קרני המש ומן יצא הם על-פני הארץ
 לשוחחו בעתיכם המוננות : ובעדר הרוחות ונשיבות בתכל קשוחו
 לרוחה בזמנים בקצות : כאשר יפתחו שנים ששר בשערים באימים
 בקצות הארץ אשר מדם יצא המש הירם והכוכבים וככל-ממש
 הימים בדרום ובמערב : ומלונות רביים פתוחים ממשמאלים ומימנים
 ומלון אחר בעתו מוציאו הם בשערים הרים אשר מדם יצאו
 הכוכבים אשר פקד עליהם ואשר שאה יאריבו במרקם : נארא
 מרבבות בזמנים רצות בתבל מועל לשערים אשר בתם יטבו
 הכוכבים אשר לא יאריבו : ואחר יגדל מכם והוא יסובב
 בתבל כליה :

ועקבות הארץ ראיתי שנים שרים פתוחים על-כל
 הרוחות אשר מדם תצאנה הרוחות ונשבו על-הארץ : שלשה מדם
 פתוחים אל-פני הימים ושלשה בתבל ושלשה אל-זימין הימים
 ושלשה אל-הימים : ושלשת הראשוים הם מדרום ושלשה ממערב
 ושלשה אמרי אלה ממשمال לדרום ושלשה ממערב : בארכעה
 אלה תצאנה רוחות ברכה ושלום וממנהם הרים תצאנה רוחות
 מהבלות בשנון משלחות והבאיו שחיתה לכל-הארץ ולמים אשר
 צליכם : וחרום הראשו נז-השערים בהם הגנראת מורהית מצא דרך

עה. על ארבעת הימים שמחן לחובן ועל הכוכבים ועל השמש.

עו. על שנים עשרה הרוחות ושורין.

בשער הראשון אשר במורה בנטוקה דרומה מטה נא שטנו
בצורת חרב וחתיפה: ומונ-השער השני בתקה נא בתקה ומפני
נא מטר וקריה ושלום טל ובשער הפלישוי אשר לצר אסן נא
לך ויבצת: ואמרי אלה מצאה הרוחות הדרומיות בשלשה אחרים
בשער הראשון מהם בגיטה למורה מצא רוח חאה: ובשער
התיכון קרוב אליו נא מתוכו ריחות טובים טל ומטר ושלום
ומרים: ובשער הפלישוי אשר מזרב נא מתוכו טל ומטר
וארכיה ושממון: ואמרי אלה ריחות מזרב אסן מונ-השער הפלישוי
מזרב מורה נא מתוכו טל ומטר וארכיה ושממון: ומון בשער
התיכון ישר נא מרים מזרב טל ושלום ובשער הפלישוי מזרב
מזרב נא מתוכו ענו וקסור ושלג גשם טל וארכיה: ואמרי
אליה ארבע הרוחות אשר מזרב מזרב בשער הראשון אשר לצר
אסן נא מתוכו טל וקסור וקר ושלג נקר: ומונ-השער התיכון
נא טל ומטר ושלום וברכה ובשער האדרון אשר מזרב דרום
נא מתוכו בצת ושממון וחרב וחתיפה: ובה יתמי שניהם צליר
בשערים לאربع ריחות הפלחים וקל-חקיהם וקל-פוגם וקל-שלומים
הראיתיך מטופל בני:

הרים הראשונה קדם קרא לה כי קדמוניות היא והשניה
קרא לה דרום כי לרב נרד שם (הרט) המברך לעולם נרד שם:
והרים ממערב מערב שם כי שם קל-אריות הפלחים מתחמשים
וירדים: והרים קרכעית ושם אסן נחלקה ושלשה חלקים
מקם הראשון הוא למשן האנשים והשניה במימדיים ותളמות
וישרות ונחרות וחשך ושנן ונטלק בערלישי בין האדק: ראיית
שבעה הרים גבוקים והם גבוקים מקל-הרים אשר על-הארץ
יהם כפוף נא וימים מודדים ושנים יתלו: ראיית שבעה
נחרות על-הארץ גולים מקל-הנחרות מהם אחד נא מונ-המערב
ושפך מימי אל-הרים הנדרול: ושנים מהם אסן עד-הרים יבאי

ט. ארבע רוחות העולם – שבעת ההרים – שבעת הנחרות – שבעת האיים.

טו ב דרום... הוא דורך דרום=*יננד רם* (=העלון). – מערב... הוא דורך מערב לשון
סחיתה וידידה (=נתג בכושית=*exemptus*, demus). – כך במלונו החושי של דילמן). –
ג-ה אסן. דרש כך שום שכמה עניים צפוניים שם. – חיים הנדרול. ים התיכון (ט
במד' ליד ו-ז'). –

וְשַׁקְבּוּ מִימִיכֶם אֱלֵימִסּוֹף בְּמָרְחָה: וְאַרְבָּעָת הַגּוֹטְרִים יָבֹאוּ בְּצָדִי
 אַפְּטוֹן עֲדִינְקָם (מֵהֶם שְׁנִים) אֱלֵימִסּוֹף וְשְׁנִים אֱלֵיהֶם הַגְּדוֹלָה וְהֶם
 מַשְׁתְּקִכִּים שְׁאַהֲרָה (וַיְשַׁׁ אָמְרִים אֱלֹהָמֶךְ): שְׁבָעָה אַיִם גְּדוֹלִים
 רָאִיתִי בַּיּוֹם וּבָאָרֶץ שְׁנִים בָּאָרֶץ וּסְמָךְהָבָם הַגְּדוֹלָה:
 עַח ב וְאַלְהָ שְׁמוֹת הַשְּׁמָשׁ הַרְאָשׁוֹן אֲוֹרְתָּרָם וְהַשְּׁנִי חַמְּהָ: וְלִירָם
 אֲרָקְבָּה שְׁמוֹת הַשְּׁם הַרְאָשׁוֹן אִישְׁוֹנִיה הַשְּׁנִי לְקָנָה הַשְּׁלִילִיָּה קְזָנָה
 וְקְרַבְּיָה נְרָם: אַלְהָ כֶם שְׁנִי הַמְּאָרוֹת הַגְּדוֹלִים עֲנוּלִים קַעֲנוּלִים
 בְּשָׁמִים וְשְׁנִים גָּרְלָעְגָּולִים שְׁנָה: קַעֲנוּלִים הַשְּׁמָשׁ שְׁבָעָה חַלְקִי
 אֹורְהַגּוֹקִים לוֹ עַלְהַגְּבָרָת וּבְמָדָה קַאֲבוֹלָלוּ עֲדָאָשָׁר וְתִםְמָקָם
 הַשְּׁבִיעִי שְׁלַחְמָשׁ: (וְהַטְמָאִים מְעֻרְבִּים וּבְאַיִם קַשְׁעָרִי הַמְּעֻרְבָּב וּסְבוּ
 בְּאַפְּטוֹן וְזָאָזָוּ בְּשְׁעָרִי הַמְּוֹרָח עַלְפְּנִי הַשְּׁמָמִים: וְכָלְלוֹת הַגְּרָם נְגָרָה
 חַצִּי הַשְּׁבִיעִית בְּשָׁמִים וְאֹרוֹזָוּ יְתַמְּלָא בַּיּוֹם הַאֲרָקָבָה עַשְׂרָה יְמָלָא
 אֹרוֹזָוּ: וְשְׁלַשָּׁה סְרִידְמָשָׁה אֹורְהַגְּבָרָת נְקַצְבָּלוּ שְׁרָדָיְום הַפְּמָשָׁה-חַשְׁרָדָיְם
 קְשִׁיחַתְמָלָא אֹרוֹזָוּ לְקָפִי אֹתוֹת הַשְּׁנָה וְהִיא לְשְׁלַשָּׁה סְרִידְמָשָׁה וְהִיא
 נְגָרָם לְחַצִּי-שְׁבִיעִית הַמֶּלֶךְ: וּבְהַתְמָצָטוֹ יְקַטְּן בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן לְאֲרָקָבָה
 עַשְׂרָה חַלְקִי אֹרוֹזָוּ בְּשְׁנִי יְתַמְּצָט לְשְׁלַשָּׁה עַשְׂרָה חַלְקִי אֹורְהַגְּבָרָת
 יְתַמְּצָט לְשְׁנִים עַשְׂרָה בְּרַבְּיָה לְאַחֲרָה עַשְׂרָה חַלְקִי בְּחַמְּיָה יְתַמְּצָט
 לְעַשְׂרָה חַלְקִים בְּשָׁאָיִי יְתַמְּצָט לְתַשְׁחָה חַלְקִים בְּשְׁבִיעִי יְתַמְּצָט
 לְשְׁמוֹנָה חַלְקִים בְּשָׁמִינִי יְתַמְּצָט לְשְׁבָעָה בְּתַשְׁיָעִי יְתַמְּצָט לְשָׁה
 בְּכַבְשָׁרִי יְתַמְּצָט לְחַמְּשָׁה בְּאַחֲרָה עַשְׂרָה יְתַמְּצָט לְאֲרָקָבָה בְּשְׁנִים עַשְׂרָה
 יְתַמְּצָט לְשְׁלַשָּׁה בְּשְׁלַשָּׁה עַשְׂרָה יְתַמְּצָט לְשְׁנִים בְּאֲרָקָבָה עַשְׂרָה
 יְתַמְּצָט לְחַצִּי-שְׁבִיעִית וְכָל-חַלְקִי אֹרוֹזָוּ בַּיּוֹם בְּחַמְּשָׁה עַשְׂרָה יְתַמְּצָט
 כָּל-הַגּוֹטָר: וְלְחַדְשִׁים אַחֲרִים יְהִיוּ עַשְׂרָים וְתַשְׁחָה יְמִים לְחַדְשָׁה
 וַיְשַׁׁ מֵהֶם לְשְׁמוֹנָה וְעַשְׂרָים יוֹם: וְחַקְקָנִי הַרְאָה-הַלִּי אֹורְיָאֵל מְתִי
 יְקַאְבָ אֹורְהַגְּבָרָת לְיִרְתָּה וְגַטְזָלָוּ מַאת הַשְּׁמָשׁ: כָּל-הַקָּשָׁת אַשְׁר יְתַקְדָּם
 נְגָרָם בְּאֹרוֹזָוּ יְזַרְקָ אַלְיוֹ לְקָנִי הַשְּׁמָשׁ עֲדָאָשָׁר יוֹם אֹרוֹזָוּ
 יְתַמְּלָא וּבְשָׁהָוָא מְאִיר קָלוֹ אֹרוֹזָוּ נְשָׁלָם בְּשָׁמִים: וּבַיּוֹם הַרְאָשׁוֹן

עַח. הַשְׁטָשׁ וְהַיְרָח — בִּידּוֹל הַיְרָח וְהַתְמָטוֹת.

וְאַלְהָ שְׁמוֹת. בְּנוֹסֶחֶת הַכּוֹשִׁי נְשַׁתְבָשׁוּ שְׁמוֹת הַשְׁמָשׁ וְהַיְרָח מְרוֹב הַעֲצָקָת —
 אֲוֹרְ-חַרְס. בְּכּוֹשִׁי אַרְקִיט. — חַמָּה. בְּכּוֹשִׁי אַפְּסָס (חַיָּת בְּתִיּוֹ נְשַׁתְבָשׁ וְהַיָּא בְּסֶמֶץ). —
 אִישְׁוֹנִיה. בְּכּוֹשִׁי אַפְּנָנָה — לְבָנָה. בְּכּוֹשִׁי אַפְּלָה. — בְּנָנִי-כְּסָה. בְּכּוֹשִׁי בְּנָנָה. — יִרְתָּה.
 בְּכּוֹשִׁי אַרְאָה. —

י' יקראה מולד כי ביום בהיא יעללה צליו האור: ובקיה הירח מלא
 בזמנים דיים שהשמש נירד במערב ומזרחה מזרח הוא עולה כלולה
 וככל-הלוּלה איןיר כירח צדר-זורה השמש ממולו וכירח גראה מיל
 השמש: המקום אשר מכם ניא אוד כירח שמה ישוב להצלם
 צדר-השלם כל-האור וימי כירח נחלפו וזהו טנויל ריק בלי אור:
 ט' ושלשה חידושים של שלשים יומן ינשאה ובעתו בשעתם שט
 שלשה חידושים של שברים ותשעה ימים החידש ואו ינשאה
 התמונות במוֹעֵדוֹ הראשוֹン ובשער הראשוֹן למאה ושבעה ושבעים
 יום: ובקחת זאתו גראה שלשה חידושים לשלים יום החידש
 י' ושלשה חידושים גראה תשעה וশברים החידש: כלולה גראה
 קאיין אדם שברים יום בקהל-שעם ויבום גראה קאיין הרקיע כי אין
 בו כל-דבר מלבד אורו:

עט' וสภาพ בני הראייתך הפל ותק-קל-כובבי השמים נשלם:
 י' ונראני את כל-חמי אלה לכל-יומן ולכל-מוצר ממשל ולכל-שנה
 ולצאתה ולמשקתה בכל-חדש ובכל-שבוע: וההתמונות הירח אשר
 מהינה בשת השערים כי בשת השערים האלה ישלים אורו ובה
 מהינה תחלת התמונות: (ונהתמונות) אשר מהינה בשער הראשוֹן
 בעטה עד-אשר ישלו מאה ושבעה ושבעים יום לפי חשבונו
 השבעות שברים ותמשה (שבועות) ושנוי ימים: היא יתמעט מאר
 השמש ומפערכות הבוכבים תמשה ימים בזמנן אחר בריק ובעת
 שבמקום זה אשר ראית נאמר: זה גראה כל-מאור ופרקתו
 י' אשר גראני אוריאל הפל אד הראש שהוא מנהיגם:

ט' ובימים הרים שנה אוריאל הפל אד ויאמר אליו חנוך הנה
 הראייתך הפל לאנגל-ליך הפל למן תראה את-השמש ואת-
 כירח ואת-מנגיני בובי השמים וכל-המסוכבים אותם מצחיכם
 ועמיהם ומוציאיהם: ובימי החותאים תקצרנה הימים וורעם
 באדםותיהם ובשודומיהם יאתר וכל-דבר כל-הארץ ישנה ולא
 גראה בעתו והנשיהם וכל ואנשימים יעצרו: ופרי הארץ בימים
 הרים אפיקיל יהה ולא גידל בזמננו ופרי הארץ בעתו וכלא: וכירח

ט. חורה על חקים אחדים.

ט. החוטאים גורמים בנסיבות לשינויים בחקי הטבע.

וְשָׁנָה אַתִּיחָקוֹ וְלֹא נְרָא בְּשֶׁתּוֹ: וְכִימִם הַנְּם נְרָא (כְּשֶׁמֶשׁ)
בְּשֶׁמֶים וְמַהֲלֵךְ יְהִינָה וְקָאָרְבָּנו בְּקָצֹות הַמְּרֻקְבָּה הַגְּדוֹלָה בְּמַעַרְבָּה
וְהַרְכָּה לְהָאִיר מַמְשִׁפט הַמְּאוֹרָה: וּרְקִים מִרְאָשִׁי הַפּוֹכְבִים יַעֲבָרְיו
חַקְם וְשָׁנִי אַרְחוֹתִים וְמַעֲשֵׂיהֶם נְרָאו בְּמוֹעֲדֵיהם הַקּוֹדְרִים עַלְיָהֶם:
וְכָל-מַעֲרָקָת הַפּוֹכְבִים תִּסְפֶּר מִרְחֹזְטָאִים וְמַחְשָׁבָת (הַיּוֹשְׁבִים) עַל-
הָאָרֶץ תְּחִשָּׂה בְּנֵם וְסָרוּ מַכְלִידְרֶכֶיךָ תְּעִזִים יְהִי וְלֹאָלָהִים יְחַשְּׁבוּ:
וְרַבָּתָה הַרְכָּה עַלְיָהֶם מַשְׁפֵּט יָבָא עַלְיָהֶם לְאַבֵּד הַפְּלָל:

ס א וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִנּוֹךְ הַתְּבֹגֹן בְּלָחוֹת הַשְּׁמִים וְקָרָאת הַקְּטוּב
עַלְיָהֶם וְיַדְעַת אַת-הַפְּלָל אֶחָד לְאֶחָד: גַּאֲתָבֹגֹן בְּלָחוֹת הַשְּׁמִים
וְאַקְרָא אַת-כָּל-הַקְּטוּב נְאָבֵין הַפְּלָל וְאַקְרָא סְפִיר כָּל-מַעַשֵּׁי הָאָדָם
וְכָל-יְלִידֵי בָּשָׂר אֲשֶׁר יְהִי עַל-הָאָרֶץ שֶׁד לְרוֹת עַלְמָם: נְאָבֵר
אַת-הָאָדוֹן הַגְּדוֹלָה מֶלֶךְ הַכְּבֹוד לְעַלְמָם עַל-עַשְׂתוֹ אַת-כָּל-מַעַשֵּׁי
תְּבָל נְאָשָׁבָה אַת-אֲדָנֵי צָלָאָרֶךְ אָפֹו וְאַקְרָבָהוּ בְּעַד בְּגִידְהָאָדָם:
ד ב וַיֹּאמֶר אֲשֶׁרִי הָאִישׁ הַמְתָבֵעַ בְּאָדָקָה וְבְטוּבָה אֲשֶׁר אַיִן כָּל-קְטַב אֲשֶׁרֶת
גְּכוֹבָה עַלְיָיו וְאֲשֶׁר יוֹם הַדִּין לְאַיִמָּא גְּנוּדוֹ: וְשְׁבָת הַקְּדוֹשִׁים
הַנְּם הַקְּרִיבָנוּ וַיְשִׁימְנוּ עַל-הָאָרֶץ לְפָנֵי פָתֵח בַּיִתִי וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים
גְּדוּעַ הַפְּלָל לְבָנֶךָ לְמִתְוִשְׁלָח וְתְּרִאֵיתָ לְכָל-בָּנֵיךְ כִּי כָל-בָּשָׂר לֹא-
וְאַדְקָה לְפָנֵי אֲדָנֵי כִּי-הָוֹא בּוֹרָאָם: שָׁנָה אַחַת גַּעֲזָבָךְ אַסְמָבָנֶךָ עַד-
צָוֹתְךָ לְלִמְדָר אַת-בָּנֵיךְ וְקַתְבָּתָךְ לְנֵם וְהַעֲדֹתָךְ בְּכָל-בָּנָךְ וּבְשָׁנָה
הַאֲחַתָּה יַקְהֹודָה מַקְרָבָם: יָאָמַע לְבָךְ כִּי הַטּוֹב יוֹדֵע אָדָקָה לְטוֹב
צְדִיק עַם צְדִיק יְשָׁמָח וְבָרְכוּ זֶה אַת-זֶה: וּמְחוֹטָאִים אַסְמָנְחוֹטָאִים
יְמֹתוֹ וְיַסְעוֹ אַסְמָפּוֹשָׁע יַטְבָּע: וְעוֹשֵׂי אָדָקָה כָּל-מַעַשֵּׁי בָּנֵי הָאָדָם
יְמֹתוֹ וְכָל-מַעַשֵּׁי הַרְשָׁעִים יַאֲסֹפוּ: וַיַּכְלוּ לְדֹבֶר אֱלֹהִים בְּנֵים הַנְּם
וְאָבָא אַל-עַמִּי בְּבָרְכֵי לְאָדוֹן הַעוֹלָם:

ס ב וְשָׁפָה מִתְוִשְׁלָח בָּנֵי כָּל-אָלָה אַסְפָּרְלָךְ וְכַתְבָּתִי לְךָ וְגַלְיִתִי לְךָ
הַפְּלָל וְגַטְפִּתִי לְךָ סְפִירִים עַל-כָּל-אָלָה וְאָתָה בָּנֵי תְּשִׁמְרָה אַת-הַפְּקָרִים
מִינְדָּא בְּיַדְךָ לְמַעַן תִּמְסְרָם לְדֹרוֹת הַעוֹלָם: חַקְמָה גַּטְפִּתִי לְךָ וְלְבָנֵיךְ

וּבִימִם הַהְמָם... הַגְּדוֹלָה בְּמַעַרְבָּה. לשון זה מפריע את המשך העוסק בירח.
ולפי צ'ארלס אין מקומו כאן. אף הוא תיקן המוסגר במרובעים. ובגונוסה הכוושי שיטורו
של הלשון: ובימים ההם נראתה בשמיים ובאה בזרת בקצות המרכבה הגדולה במערב. –

ס א. לוחות השמיים ושליחותו של חנוך.

ס ב. דבריו חנוך אל מטופלה במסרו לו את ספרי החכמה.

אֲשֶׁר יְהִי לְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר יִתְנוּ לְבָנָיהם לְלֹדוֹת אֶת-הַחֲקָמָה הַזֹּאת
 הַעֲוֵלָה עַל-מִבְשָׁבָתָם: וְהַמְּבִינִים זֹאת לֹא יִנוּמוּ וְהַאוֹנוּ לְלִמְדָר אֶת-
 הַחֲקָמָה הַזֹּאת וְגַם לְאָכְלָיָה מִמְאָכְלִיָּתָה: אֲשֶׁר יָרַבְּ קָלִיָּדִיקִים
 בְּהַזְּלִקִים בְּדַרְךָ אַדְקָה וְאַיִן בָּהָם חַטָּא כְּחוֹטָאִים מִסְפָּר קָלִיָּמִידִים
 אֲשֶׁר יַלְךְ הַשְּׁמֶשׁ בְּשָׁמִים בְּבָזָא וּבְצָאָתוֹ בְּשָׁעָרִים שְׁלָשִׁים יוֹם
 עַסְּדָרִי הַאֲלָפִים מִמְעָרָקָת הַפּוֹקְבִים וְעַסְּדָרָבָעָת הַנוֹּקָפִים הַמְּבָדִילִים
 בֵּין אַרְבָּעָת חָלֻקִי כְּשַׁנָּה אֲשֶׁר יִנְהִגּוּ וּבָאוּ אַתָּה אַרְקָעָה יָמִים:
 וְבָהָם יִתְעוּ אַנְשִׁים וְלֹא נִחְשְׁבוּ בְּחַשְׁבּוֹן קָלִיָּעוֹלָם כִּי טוֹעִים דָם
 הַאַנְשִׁים וְלֹא יַדְעִים קְמִשְׁקָטִים: כִּי כָם בְּחַשְׁבּוֹן כְּשַׁנָּה יִבָּאוּ וּבְאַתָּה
 יִרְשְׁמוּ עַד-עוֹלָם אַחֲרָ בְּשָׁעָר הַרְאָזֶן וְאַחֲרָ בְּשָׁעָר הַשְּׁלִישִׁי וְאַחֲרָ
 בְּרַבִּיעִי וְאַחֲרָ בְּשָׁעָר הַשְּׁנָה תָּשִׁלֵּם בְּשָׁלֵשׁ מֵאוֹת אַרְקָעָה וְשָׁלֵשׁ
 יוֹם: וַיַּדְבְּרוּ קָיִם וְתַחַשְׁבּוֹן הַרְשָׂוֹם שָׁלֵם כִּי הַמְּאוֹרָת וְהַסְּדָרִים
 וְהַמְּוֹצָדִים וְהַשְּׁנִים וְהַיָּמִים הַרְאָנִי אָוֹרִיאָל נִגְלָלִי אֲשֶׁר אֲדוֹן קָלָ
 בְּרִיאָת פְּקָל הַפְּקִידָהוּ עַל אַבָּא כְּשָׁמִים: וְלוּ הַשְּׁלָטוֹן עַל-לִוְלָה
 יוֹם בְּשָׁמִים לְהַדִּיר הָאָוֹר לְבָנִי הַאֲדָם שְׁמֵשׁ נָרָם וּבּוֹקְבִים וְכָל-
 לְחֹות בְּשָׁמִים הַסּוֹבְבִים בְּגַלְגִּילִים: וְאֵלָה מִעֲרָכּוֹת הַבּוֹקְבִים אֲשֶׁר
 הַבָּאָנָה בְּמַלְמֹתָהָן וּבְשְׁתִּיחָן וּבְמַזְדִּיחָן וּבְחַרְשִׁיחָן: וְאֵלָה כָּم שָׁמֹות
 מִנְהִגִּיךְם הַשּׁוֹמְרִים הַקָּאִים קָאֶתֶּיכָם אֶלָּה הַמְּנֻהִגִּים לְמַקְמוֹתֵיכֶם
 לְמִעֲרָכּוֹתֵיכֶם לְשִׁתְּתֵיכֶם לְחַדְשֵׁתֵיכֶם בְּמַמְשָׁלָתֵיכֶם וּבְמַזְבּוֹתֵיכֶם: אַרְבָּעָת
 מִנְהִגִּיךְם הַמְּבָדִילִים אֶת-אַרְבָּעָת חָלֻקִי כְּשַׁנָּה יִבָּאוּ קָרָאשָׁנָה
 וְאַחֲרֵיכֶם שָׁנִים עַשֶּׂר מִנְהִגִּי הַמִּעֲרָכּוֹת הַמְּבָדִילִים אֶת-הַחַדְשִׁים
 וְלְשָׁלֵשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים הַיּוֹם שְׁרֵי אֲלָפִים נַמְחָלִקִים אֶת-הַנִּינִים
 וְלַאֲרָבָעָת כִּיּוֹם הַנוֹּקָפִים צְלִיקִים מִנְהִגִּים הַמְּחַלְקִים אֶת-אַרְבָּעָת
 חָלֻקִי כְּשַׁנָּה: וְשְׁרֵי הַאֲלָפִים הָאֵלָה נַוְקִים בֵּין מִנְהִגִּים לְמִנְהִגִּים כָּל-
 אַחֲרָ מִאַחֲרָיִן כַּתְּבָה וּמִנְהִגִּים כָּم הַמְּחַלְקִים: וְאֵלָה שָׁמֹות
 הַמִּנְהִגִּים הַמְּחַלְקִים אַרְבָּעָת חָלֻקִי כְּשַׁנָּה אֲשֶׁר סְדָרִי מַלְכִיאָל
 אַלְיָמְלָךְ וּמַלְאִיאָל וּגְرָאָל: וְשָׁמֹות מִנְהִגִּים אַדְגָּרָאָל וַיְשַׁוְּשָׁאָל
 וְאַלְוִמְיָאָל אֶלָּה הַשְּׁלָשָׁה יַלְכִּי אַמְּרִי מִנְהִגִּי הַמִּעֲרָכּוֹת הַהַזְּלִקִים
 אַחֲרִי מִנְהִגִּי הַתְּחִנּוֹת הַמְּחַלְקִים אַרְבָּעָת חָלֻקִי כְּשַׁנָּה: בְּרָאשִׁית
 כְּשַׁנָּה יִוְרָחָ קָרָאשָׁנָה וּמַשֵּׁל מַלְכִיאָל הַגְּרָא בְּשָׁמוֹ טִיקָּנִי וְשָׁמָשׁ
 וְקָלִיָּמִי מַמְשָׁלָתוֹ אֲשֶׁר יִשְׁלַט תְּשִׁיעִים וְאַחֲרָ יוֹם: וְאֵלָה אַוְתּוֹת

הנחים הנראים צלִי-ארץ בימי ממלכתו ושה מהם ומוניהה וכל-
הצאים ישבו פרי ושלים יאנו על-כל-הצאים ובשל קוצר החהפה
ופרחות-ודרים וכל-הפרחים יאנו בשדה ועציו החרפת ישבו: ואלה
שמות המנהיגים אשר פחתיהם ברקאל נלבשאלא ואחר הנוקף שר-
האלף שמו אליקף וימי ממלכתו פמי: במינרג השני אדריו הוא
אלימלך שאנקרא שמו שמש זורם וכל-ימי אורו אחר ותשעים יום:
וалаו אחרות ימי על-הארץ פרדות ישב ועצים יוציאו פרים
גמור ונתחנו את-כל פרים גמור ו בשל והצאן נתחרנה ותצברנה
וככל-פרי הארץ יאסת וכל-אשר בשדה יבנת אלה יהיו בימי
ממלכתו: ואלה הם השמות והמערכות ומנהיגי שרי האלפים הנהם
גראל קאל והאל ושם שר-האלף הנוקף צליים אספאל וימי
ממלכתו פמי:

ונטה מתוישח בני אראה את-כל-המראות אשר ראייתי
נאפקרים ל'גניך: שני מראות ראייתי לפני נשי אשה והאחד לא
יראה לשני קראון בלמרי לכתב והשני לפני נשי את-אפק
ווארה מראה נורא ועליהם התפללתי אל אלני: שוכב היהתי בבית
מבלהל אל אבי כהן נארה במרקחה והגה התמוטטו הפשמים ויבקע
וינפלו לארץ: וכאשר נפלו לארץ נארה והגה הארץ נבלעה בתהם
גדולה וקרים נטהל עלי-קרים וגבעות על-גביעות טבש ועצים
גבויים נצקרו מארשיהם וינפלו ויטבעו בתוך תלים: ודבר נפל
או לתוך פי נאשא קולי לקרא נאמר הארץ נחרבה: ומבלאל
אבי כהן העירני כי שכבתמי אצלו נאמר אליו לאה תצעק קבה
בני ולמה קבה תנייל: נאגיד-לו את-כל-המראה אשר ראייתי
ニיאמר אליו נוראות ראיית בני מראה קשה במלוקה מסתרי כל-
חטא הארץ בתהם תפטע וחרבן גדול תחרב: ונטה בני קימה
וتحמאנת לאDON הקבוד כי אמונה בך למן ישאר שר על-הארץ
וילבל נפריב את-כל-הארץ: בני קלזה יבא מנדפסים על-הארץ

חלק ד': שני מראות [היסטוריים] (פג-צ).

פג-פ. מראה החלום הראשון על המבול וחפתה חנו.

שני מראות ראייתי. בחלום. אבל שאר מראות חנוך שבספר בהקץ הין.
שהראו המלכים לאחר שהעלוהו למרום. – לפניו נשאי אש. חנוך נשא אש
בחיותו בן סיה (ברא' ה' כ'יא) ושם אשחו עזנה (לקמן פיה ג'). –

וְחַרְכּוֹ גָּדוֹלָה יָגִינה עַל־הָאָרֶץ: אַמְּרִיכּוֹ כְּמַתִּי וְאַתְּפָלֵל נְאַתְּחָנוֹ
וְאֲשָׁאָל וְאַקְתָּב אַתְּתִּפְלֵתִי לְדָרוֹת עַזְלָם נְאַרְאָךְ הַפָּלָקְתִּישְׁלָח
בְּנִי: וְכָאָתִי לְמַטָּה נְאַרְאָ אַתְּהַשְּׁמִים וְאַתְּהַשְּׁמֵשׂ יוֹצָא בְּמַזְרָח
וְאַתְּהַבְּרִיחָם יוֹנֵד בְּמַעַרְבָּה וּכְזָבִים אַחֲרִים וְאַתְּהָאָרֶץ קָלָה וְכָל־
דָּבָר כִּאֲשֶׁר נְכִינָה מִבְּרָאָשָׁית נְאַבְרָךְ אַתְּהָאָרֶץ הַמְּשֻׁקָּט נְאַרְזָמָנָה
אֲשֶׁר הָזִיא אַתְּהַשְּׁמֵשׂ מְתִלְנּוֹת הַטְּזָרָחָה נְיַצֵּל וְיַרְחָה צְלָפָן־
הַשְּׁמִים וְיַנְשָׂא וְיַלְךְ בְּדָרְךְ אֲשֶׁר הַרְאָהוּ:

פְּד נְאַשָּׁא אַתְּיִדְיִי בְּאַדְקָה נְאַבְרָךְ אַתְּהַקְדּוֹשׁ וְהַגְּדוֹלָה נְאַשְׁיִם בְּרִים
בְּ פִּי וּבְלִשְׁוֹן קְשָׁר אֲשֶׁר עֲשָׂה אֱלֹהִים לְבָנִי בְּשָׂרְאָדָם לְמַעַן יְרִבְרִי
בָּה וַיַּפְּנֵן לְהָם רֹום וּלְשֹׁוֹן נְפָה לְמַעַן יְשִׁיחָוּ בָּהֶם: בְּרוּךְ אֱתָה אֱלֹהִי
בְּאַלְפָדָה הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוֹר בְּגַדְלָה אֲדוֹן בְּלִבְרִיאָת הַשְּׁמִים מֶלֶךְ הַמְּלָכִים
וְאֱלֹהִי כָּל־הָאָרֶץ וּמְמַשְׁלָתָךְ וּמְלִכְוֹתָךְ וְאַדְלָךְ יַעֲמֹדוּ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמִי
עוֹלָמִים וּשְׁלְטוֹנָה לְכָל־דָּדוֹרִי הַדָּרוֹת וּכָל־הַשְּׁמִים בְּסַעַךְ לְעוֹלָם וְכָל־
הָאָרֶץ בְּדוֹמָם רְגָלִיךְ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים: כִּי אֱתָה עֲשֵׂית וְאֱתָה
תִּמְשָׁל בְּפָלָל וּכָל־דָּבָר לֹא יַפְּלֵא מִמְּךָ חַקְמָה לֹא תִּעֲבֹר מִמְּכָבָן
בְּסַעַךְ וְלֹא תִּמְלַטְתָּ מִפְּנֵיךְ וְאֱתָה מְדֻע וְתַרְאָה וְתַשְׁמַע הַפָּלָל וְאַזְן כָּל־
דְּ דָּבָר נְקַטְרָמָךְ כִּי אֱתָה תְּرָאָה הַפָּלָל: וְעַתָּה מְלָאָכִי שְׁמִיךְ הַרְשִׁיטִי
וּעַל־בְּשָׂרְאָדָם יָגִינה אֲפָךְ עַדְיוֹם כָּדִין הַגְּדוֹלָה: וְעַתָּה אֱלֹהִים
וְאֱלֹהִי יַמְלָךְ גָּדוֹל אַתְּחָנוֹ וְאֲשָׁאָל מִמְּךָ לְקַבֵּל תִּפְלָתִי לְהַשְׁאֵיר לְיַיִן
שָׁאָרִית שְׁלִיְּאָרֶץ לְבָלְתִּי בְּשָׁחוֹת בְּשָׂרְאָדָם וּלְעַשּׂוֹת הָאָרֶץ שְׁפָקָה
לְהִיּוֹת חַרְבָּן עַולָּם: וְעַתָּה אֲדָנִי מִתְּהַלֵּל הָאָרֶץ אַתְּהַבְּקָשָׁר אֲשֶׁר
עַוְרָר אֲפָךְ וּבְשָׂרְגָּאַדָּק וּמִישָּׁר תִּקְיִם לְנַטְעַ גַּרְעָן עַזְלָם וְאַלְטְפָּר
קְנִיךְ מִתְּפָלָת עַבְדָּךְ אֲדָנִי:

פָּה וְאַמְּרִיכּוֹ רְאִיתִי מְלָוִם אַחֲרָךְ בְּנִי אֶת כָּל־הַקְּלָלוֹם:
בְּ נַיְשָׂא תְּנַזֵּק אַתְּ-קָוְלוֹ נְיַאֲמֵר אַל־מִתְּוִשְׁלָח בְּנָוָה אַלְיִיךְ בְּנִי אַדְבָּר שְׁמַע

גְּ הַכִּינָהוּ. בְּרוּר שְׁעִיקָרוֹ הַכִּינָהוּ (בְּכִיָּף), וּבְכוֹשִׁי הַבִּינָהוּ (בְּבִיאָת). כִּי כִּיְבָנָה נְתַחְלָתָה לְיַיִן
לְמַתְּרָגָם הַרְאָסָון. —

פְּדָד יְחִרָה אָפָךְ. בְּכוֹשִׁי: יְהִי אָפָךְ. —

פָּה-גְּ מְרָא הַחֲלוּם הַשְׁנִי שֶׁחַנּוּ — תֹּולְדוֹת הָעוֹלָם מְאָדָם הַרְאָסָון וְעַד בֵּית הַמִּשְׁיחָה.

בְּנִי הָאָדָם נְמַשְׁלוּ בְּכָלְיִ חַיִם אֲחָרִים: אֲבוֹת הָאוֹתָה הַיְשָׁרָאָלִית נְמַשְׁלוּ בְּפָרִים, וְהַכָּאִים אַחֲרֵיהֶם—בְּצָאן.
אוֹתּוֹת הָעוֹלָם נְמַשְׁלוּ בְּחִוּת רָעוֹת וּבְעוֹפָת דָוְרִים. הַמְּלָאָכִים — הַגְּנִילִים — בְּכָוכְבִים, וּמְלָאָכִים שְׁבָשִׁים —
בְּבָנִי אָדָם. אֲפָחָ שְׁמִים נְמַשְׁלָבָן בְּאַדְוִי הַזָּן.—

סְתָה. אָדָם וְחוֹהָה וּבְנִיהָם.

ד' דקבי הפה אונך ולבש מראה פלאם אביך: לפני נשי אתי-צדקה
 אָהַז וְאֶרְא בְּמִרְאָה עַל-מִשְׁכָּבִי וְהַגָּה בְּזֹדְקָר יֵוֹצָא מִזְדָּאָרָץ יְקַנֵּ
 בְּקָרְבָּן הַיָּה לְכוֹ וְאַמְרִיו נְאָה שְׂגָלָת-בְּקָר וְאַתָּה נְאָוֹ שְׁנִי בְּנִי
 בְּקָר אֲחֵר מִקְמָם שְׁחוֹר וְכַשְׁנִי אֲרָם: וַיַּגַּח בְּזֹדְקָר הַשְׁחוֹר אֲתִ-
 הָאָרָם וַיַּרְדְּפָהוּ עַל-הָאָרָץ וְמְאוֹ לְאַ-בְּלָתִי לְדֹאָות עוֹד אֲתִ-
 הַבְּקָר הָאָרָם: וּבְזֹדְקָר הַשְׁחוֹר גָּדָל וְאַגְּלָת הַבְּקָר בְּאָה אַתָּו
 וְאֶרְא קָרִים רַבִּים נְאָוֹ מְנוּי אֲשֶׁר דָמוֹ אַלְיוֹ וְלָבָו אַחֲרִיו: וְהַפְּרָה
 הַרְאָשָׁוֹנָה נְאָה מַאת פָנִי בְּזֹדְקָר הַרְאָשָׁוֹן לְבַקֵּשׁ אֲתִ-
 הַבְּקָר הָאָרָם וְלֹא מַצְאָתוּ וְתַקְוֹן קִנְהָה גְדוֹלָה שְׁלִיו וְתַחַפְשָׁהוּ:
 וְאֶרְא עַד-אֲשֶׁר בָא אַלְיָה בְּזֹדְקָר הַרְאָשָׁוֹן וְגַנְיָה וְלִמְן דְּבָת
 כְּהֵיא לְאַ-עֲתָה עוֹד: וְאַתְּרִיבָן יְלָדָה בְּזֹדְקָר לְכוֹ אַתָּר וְאַמְרִיו
 יְלָדָה בְּגַיְדָקָר רַבִּים וּפְרוֹתָת שְׁחוֹרוֹת: וְאֶרְא בְּשָׁנָתִי אֲתִ-
 בְּנִי-בְּקָר כְּהֵיא וְהַגָּה גָדָל גַּמְדָהוּ וְיָהִי לְבְזֹדְקָר גָדוֹל לְכוֹ וּמְנוּ
 נְאָוֹ בְּגַיְדָקָר לְבָנִים לְרָב וַיַּדְמוּ לוּ: וְהַמְּחִילָה לְהַולְיד בְּגַיְדָקָר
 לְבָנִים רַבִּים אֲשֶׁר דָמוֹ אַלְיָהָם הָאָחֵר הַלְּךָ אַמְרִיו הַשְׁנִי:
 פז וְאֶרְא עוֹד בְּשִׁנְיִי בְּאֲשֶׁר יְשָׁנָתִי וְאֶרְא אֲתִ-הַשְׁמִים מִפְּעָל וְהַגָּה
 כּוֹכֶב נִפְלָא מִזְדָּאָרָם וְיָקָם וַיַּאֲכֵל וַיַּרְשֵׁה בֵין הַקָּרִים הַהָם: וְאַתְּרִיבָן
 כֵן רְאִיתִי אֲתִ-הַפְּרִים הַגְּדוֹלִים וְמַשְׁחוֹרִים וְהַגָּה הַחְלִיפָה בְּלָם אֶת
 רַפְמִיחָם וּמַרְעִיחָם וְאֲתִ-בְּקָרִים וַיַּמְלִאוּ לְחִיּוֹת הָאָחֵר עַמְּהַשְׁנִי: וְעוֹד
 רְאִיתִי בְּמִרְאָה וְאַבִיט אַלְ-הַשְׁמִים וְהַגָּה רְאִיתִי בְּוֹכְבִים רַבִּים יוֹרְדִים
 וְנוֹפְלִים מִזְדָּאָרָם אַלְ-הַפְּוֹכֶב הַרְאָשָׁוֹן כְּהֵיא וְיָהִי לְבָנִי בְּקָר בֵין
 הַבְּקָר כְּהֵיא וַיַּרְעִוּ עַמְּהָם: וְאַבִיט אַלְיָהָם וְאֶרְא וְהַגָּה בְּלָם מְזָאִים
 שְׁרוֹמִיחָם פְּטוּפִים וַיַּמְלִאוּ לְעַלוֹת עַל-פְּרוֹת הַקָּרִים וְתַקְבְּרָה כָּלָן

ס"ה ז' בְּנִי-בְּקָר. בְּכֻשִׁי בָא הַשָּׁם לְהַבָּ. וְשָׁם זֶה מִשְׁמָעוֹתָו לְפִי הַהְמָשָׁר שְׁבָרְשָׁה: פָר או
 סְרָתָה וּבְרִיבּוֹי: פְרִים אוֹ פְרֹות אוֹ בְּקָר — הַכָּל לְפִי הַעֲנִין. — לְבָנָן. סְמֵל הַצְּדָקָה (הַשְׁוֹהָ
 יְשֻׁעָה א' יְיחִי, תְּהִלָּי נְיָא ז'). — הַרְמֹז שְׁבָפְסוֹק וְהָהָוָה לְאָדָם וְחוֹהָה וְלִקְיָן — הַשְׁחוֹר
 וְלַהֲבָל — הָאָדָם (שְׁנַפְשָׁךְ דָמוֹ עַיִן קִינְ). — וּעְגָלָת הַבְּקָר בָאָה אַתָּו. אַשְׁתוֹ שְׁלָקִין
 שְׁנוֹלְדָה אַתָּו חָאוּמִים וְשָׁמָה עַזְוָן (ס' הַיּוּבָלִים ד' א' וְט'). — חָוה יֵצָא לְבַקֵּשׁ אֶת הַבָּל.
 ט' הַיּוּבָלִים ד' ז', שָׁאָדָם וְחוֹהָה הַתְּאָבָלוּ עַל הַבָּל שְׁמוֹנָה וְעַשְׁרִים שָׁנָה. — וְאֶרְא עַד־
 אָשְׁר... אַרְמִיסְטוֹס (הַשְׁוֹהָ דְנִי ז' ט'). — בְּנִי-בְּקָר לְבָנָן. שְׁתָ. — בְּפִיט מְדוּבָר עַל שְׁתָ.

ס"ו. קְלַקְלָל הַמְּלָאָכִים עַם בְּנֹתָה האָדָם.

ס"ז א' כּוֹכֶב נִפְלָא מִן הַשְׁמִים. עַזְוָל (הַשְׁוֹהָ פִיח א'). — פִּילִים גַּמְלִים וְחַמְוֹרִים.
 רַמְוּ לְבָי מִגְיָה הַעֲנִים (ע' בְּפִי ז' ב'). —

ונפלצ'ה סילים גמלים וטמדיים: וכל-כפרים יראו וחרדי מנגנים
ויחלו לנשך בטעיהם ולבול ולגום קרגיניהם: ויחלו לבול את-
כפרים בהם והנה קל-בני הארץ חלוי לרעד ולהיל לאגנים
ולברם מפניהם:

ה

ו

ועוד ראיתי בהחלם לנוכח זה את-זה ולבול זה את-זה
והארץ כמלחה לוץ: ואשא ציני שנית אל-הашמים תארא במראה
והנה יאנו מדרושים בדימות אנשיים לבניים וארכזה יאנו מז-
המקום זה הוא ושלשה אחים: וטהלה אשר יאנו באטרזיה
אחוינו בגדי וייאנו מעם-משפחות הארץ נישלו אל-מקום נבוּה
ניראו מגדל נושא מצל לארץ וכל-הגבשות היו שקלות ממנוי:
וניאמרו אל-שנה מה ערד-אשר תראה את קל-אשר יבא צל-

ט

ב

ג

ד

בailleים וכגולים וטפומדים וטל-כוברים וכפרים וטל-קלם:
טח תארא אחד מזר-ארקזה בהם אשר יאנו בראשונה ודיין
אתו את-הפוקב הראשון והוא אשר נפל מדרושים ניאמר את-
גידו ואת-רנלי ויישליךיו אל-תיהם ותלים צרה היא וצקה ונראיה
ונפשקה: ואחד מהם שלף חבר ניטה אל-הפלילים והגולים
וטהפומדים ויחלו להבות זה את-זה וכל-הארץ רעדה בגולם: עוד
אני רואה במראה והנה אחד מזר-ארקזה בהם אשר יאנו השלייד
שליכם [אגנים] מדרושים ויאסף ניקח את קל-כוברים הנדרלים
אשר איזומיךם קארות סופים ניאקרו את-קלם ידריהם ורוצלים
וישליךם אל-תיהם הארץ:

טח

ב

ג

טט

ואחד מזר-ארקזה הילך אל-כפר הילן וידע לו סוד מגלי
שינחרד הוא נולד ספר נהי לאדם ניקנלו טקה גדולה ונשב
בתוכה ושלשה פרים ישבו אותו בטקה והוא מקפה צליים: ואשא

פז ב פג. בית שבעת מלאכי הראש.
פז ב בדמות אנשים לבניים. הם המלאכים שלא חטאנו. – בני אדם גמשלו בחיות.
ומלאכים – בני אדם. –

טח. ענשם של הנפלים עי מלאכי הראש.
טה. קרוב לממה שנאמר כאן נאמר אף לעיל יי די – ז. – הכוכב הראשון. עוזיאל
ב-ג. שהושליך לדבר של בית חזודי (פ' טט). – השווה יי טי – ז. – השווה יי ייא – ז. –
טט. א-ט: המוביל והאלתו של זה.
טה. השווה יי אי – ג: אוריאל משלחה אל נח לגנות לו על ענין המוביל שחייב
להיות. – ושלשה פרים. שם חם ויפת. – מכסה עלייהם. השווה ברא' ז' טז ויסגר

שני שנית לצד הפלמים נארא נג נבוח וחליו שכע ארבות והארבות
 ג. מזילות מים רביים אל-תזר עדרה אחת: נארא עוד והנה מעינות
 נפתחו בארץ על-פני הגדלה הגדלה היה ונמים הים כמלח
 לגבן ולהתקנשא על-הארץ נארא את-הגדלה עד-אשר כל-
 ד. פניה כסוי מים: מים וכמלה ובדקה ורקיו אליה נארא את-בנה
 ה. הימים נובחו כמים מועל גבה הגדלה ונורמו מועל הגדלה
 ג. נישמו אל-הארץ: וכל-בקר הגדלה גאפסו ייחדו עד-אשר
 ו. ראיתי בטהם ויקלו ואבדו במים: ומבה שטה על-פני הימים
 וכל-הקרים וכטילים וכגמלים וכטמורים אללו עד-הקרקע עם-כל-
 י. החי עד-אשר לא ימלתי עוד לראותם והם לא יכולו להמלט
 ז. ואבדו וייאללו בתרומות: נארא עוד במראה עד-אשר ארבות
 כמים הרחק מועל הגן נבוח ומעינות הארץ נסקרו ותרומות
 ח. אחריות נפתחו: נחלו הימים לרדת אל-תוקן עד-אשר גלטה הארץ
 ט. ומבה נחה אל-הארץ והחשד חלף והוא אור: וכפר בכלון אשר
 קיה לאדם אין מנדתבה ושלשת הקרים אותו ואחר משלשת
 י. הרים היה לבן ויימה לפך ואחר מקט היה אולם פדם ואחר
 שחר וכפר בכלון נפרד מאדם: נחלו להוליד את-חיתת השדה
 ו. ואת-העופות והואיו מם קלם למשחותיהם ארויות ונמרים ואבים
 יא. יכלבים ואבאים וחוירידייש ושווקלים ושפכים ופוזרים וגאים ואות
 ודיות ונשרים ועופרים ובתוכם נולד פר לבן: נחלו לנשד איש
 יב. את-דאה וכפר בכלון היה אשר נולד בתוכם הוליד פרה ופר
 יג. לבן אותו וכפרה רקה: וכפר היה אשר נולד מינו הוליד חויר-
 יער שחר ושה לבן וחויר-גינער היה הוליד פורמים רביים ושה
 יה הוא הוליד שניים שחר צאן: וכאשר גדל שניים שחר הצאן
 יד. הים ויתנו את-האחד מכם ל חמורים וכטמורים הים נתנו גברים
 את-השה היה לזאים ושה גדל בין כזאים: ואלני הקביה את-

אלhim בעדו, ולעל סיז ב'. – נפרד מכם. נח מת. –

יב: ממותו של נח ועד יציאת מצרים.

יב. ספר לבן. אברהם. – ספר. ישמعال (בראי טיז ייב והשווה פיג' וטיז). –
 ז. וסר לבן. יצחק. – חוויר-יער שחר. עשו (השו פט"ב פ"ג, מ"ט, סיז). – ושה
 לבן. יעקב. ישראל נמלו בזאת מרעתו של הקביה (ירט' כ"ג א', תhalb' ע"ד א/
 ע"ט י"ג, ק' נ'). – האחד מהם. יוסף. – לחמורים. למידנים שהם מזאצאיו של

אחר שאל הצען להיות אותו ולרעות אותו בין הזאבים וירבו ניהיו לשרדי-צאן רביים: נימלו הזאבים לרא מפניהם נילחצום שר-אשר אבדו את-בניהם נישליך את-עלליהם אל-נבר מים רביים והצען חמלו לו על עלה-אדות על-ללייהם ולשוע אל-אדוניהם: ושה אשר נאל מזבזאים קרח נימלט אל-חמור-הבר ונארא את-הצען בלבוקם ובזאקים ובבקשים את-אדוניהם בבל-בוחם שר-אשר אלני הצען נבר ל科尔 הצען מזוביל מרום ניבא אליהם וירעם: ויקרא אל-בשה אשר נמלט מזבזאים וידבר אליו על-הזאים אשר יעד קרב לבתאי גע בצען: והשה הלק אל-הזאים בקדבר אלני ושה אחר קנשוי נילך אותו ושניהם הלקו ניבאו יחר אל-אפקת הזאים: וידברו אליהם ויעיריו בהם לבלי-זען עוד בצען ונארא איזה הזאים בלפחים מאי את-הצען בבל-בוחם והצען נזקי: ניבא אלנייהם אליהם אל-הצען נימלו להבות בזאים בהם והזאים המלו ליל והצען היה שקטים ניחדרו לו על מאי: ונארא את-הצען שר-אשר יאו מביין הזאים ועיגי הזאים חשבו ניאו הזאים בהם לרסת אתרי הצען בבל-חילים: ואלני הצען הלק אפקם לנחותם ובל-צענו הלקו אתריו וקנו כי מAIRIM ובקדים נינראים למרה: נימלו הזאים לרסת אתרי הצען שר-אשר הגיעו אל יסדים: נסדים נבע ומים קמדיו מזה ומזה לפגיהם ואדוניהם הוליכם ויצמד בינייהם ובין הזאים: ולא ראו עוד הזאים את-הצען הלקים בתוך יסדים נירפסו הזאים אתרי נבקשים ויריצו אתריהם אל-תוך יסדים: ובראותם את-אלני הצען וישבו ויקrho מפניהם ויסדים התאטף ויהי שר-מברה קמבריאתו ומהים שטפו וינגבו שר-כטופם את-הזאים: ונארא שר-אשר אבדו כל-הזאים אשר רפסו אתרי הצען ויטבעו: והצען שבריו מתוך המים ניאו אל-המפרק אשר אי-זעם לא מים ולא דשא נימלו לפתח צניהם וירא נארא את-אלני הצען ברעותו

טו ישמעאל הפה (ע' פ"א). – לזאים. למזרים. – ושה אשר נצל. משה. – אלני יט-כ הצען. כינוי הוא בפרשה זו לאלהיהם של ישראל. – ושה אחר. – אהרן. – ויחלו. כה-כ גראה שכונתו למשה ואהרן. ולפי המשך ציל ויחל, וחוזר אל אלני הצען. – יציאת מצרים. כה-כ כה-ם: ישראל במדבר – מתן תורה – כיבוש הארץ. כה-כ ויחלו לפתח את עיניהם. להשיג גודל השגחתו של ה' עליהם. – משה עליה

נָט אָזְבֵם וּבַתְהֹתּוּ לְהֵם מִים וְרָשָׁא וְאֶת-הַשָּׁה בְּלַקְתּוּ וּבְנַחֲתוּ אֹתָם: וְהַשָּׁה
 לְשָׁה עַל-רְאָשָׁה נְקַלָּע הַבּוֹה וְאֶלְגִי הַצָּאוֹן שְׁלַחְיוֹ אֶלְיָהָם: וְאֶפְרַיִם
 כָּן רְאִיתִי אֶת-אֶלְגָי הַצָּאוֹן הַעֲמָד לְפָנֵיכֶם וּמִרְאָהוּ אֲדוֹל וְנוֹרָא
 לְאָגָב וְכָל-הַצָּאוֹן רְאָהוּ וַיַּרְאָוּ מִפְנֵיכֶם: וְכָלָם שְׁפָרְדוּ וְרַעֲדוּ מִפְנֵיכֶם
 לְבָבָוּ אֶל-הַשָּׁה אֲשֶׁר אַתָּם אֲשֶׁר קָנְתֶם בְּנֵיהֶם קַי לְאַנְגָּל לְעַמְּד
 לְפָנֵי אֲדוֹנֵינוּ לְהַבִּיט אַלְיוֹ: וְהַשָּׁה אֲשֶׁר גַּתָּה עַל-רְאָשָׁה נְקַלָּע
 וְצִינִי הַצָּאוֹן הַתְּלִיו לְהַתְגֹּור וְלִסְתֹּור מִזְהָדָרָה אֲשֶׁר חָרָא לְהֵם
 וְהַשָּׁה לֹא יָדַע: וַיַּקְצַט אֶלְגָי הַצָּאוֹן שְׁלִיקָם קָאָפָ אָרוֹל וְהַשָּׁה
 יְדַע אֶת-נוֹרָד מְלָאש נְקַלָּע וַיַּבָּא אֶל-הַצָּאוֹן וַיַּמְצָא אֶת-ךְקָם צִינִים
 לְרוֹת וְהֵם סּוֹרְרִים: וַיַּרְא אַתָּה אֶת-אֶלְגָי הַצָּאוֹן וַיַּחֲקֹצֵי
 לְהַשָּׁבֵב אֶל-מְקָלָאָתָם: וְהַשָּׁה לְקַח עוֹד צָאן אֶתָּו וַיַּבָּא אֶל-הַצָּאוֹן
 לְאָשֶׁר סּוֹרְרוּ וַיַּשְׁבוּוּ אֶל-מְקָלָאָתָם: וַיַּאֲרִא בְּמִרְאָה הַנֵּה עַד-אֶשְׁר
 הַנֵּה הַשָּׁה לְאָדָם וַיַּכְן בֵּית לְאֶלְגָי הַצָּאוֹן וַיַּבָּא אֶת-כָּל-הַצָּאוֹן אֶל-
 לְיַבְּית הַהְוָא: וַיַּאֲרִא עַד-אֶשְׁר שְׁכֵב הַשָּׁה אֲשֶׁר פָּגַש אֶת-הַשָּׁה
 לְהַשָּׁר גַּתָּם וַיַּאֲרִא עַד-אֶשְׁר קָלְגָּדוֹלִי הַצָּאוֹן גַּטְיו וְהַקְּמִינִים עַמְּדוּ
 בְּמִקְוָמָם וַיַּבָּאוּ אֶל-מִרְקָה וַיַּקְרְבוּ אֶל-גַּמְלָל מִים: וְאוֹ הַשָּׁה מְנַבְּלָם
 לְטַבְּרָה הַנֵּה לְאָדָם נְפָרֵד מִאָתָם וַיַּשְׁקֵב וְכָל-הַצָּאוֹן בְּקָשָׁהוּ וַיַּאֲשָׁקֵי
 עַל-אֶדְוָתָיו אַצְקָה גְּדוֹלָה: וַיַּאֲרִא עַד-אֶשְׁר חַדְלוּ מַעַלְקָע עַל-אֶדְות
 מְהֻנְבָּלִים אֲשֶׁר שְׁקַבְיוּ וַיַּצְבּוּם: וַיַּאֲרִא עַד-אֶשְׁר קָאוּ הַצָּאוֹן אֶל-
 מְהֻנְבָּלִים אֲשֶׁר שְׁקַבְיוּ וַיַּצְבּוּם: וַיַּאֲרִא עַד-אֶשְׁר שְׁקַבְיוּ
 מָקוּם טֹב וְאָרֶץ גְּחַמָּה וְגַבְדָּה וַיַּאֲרִא עַד-אֶשְׁר קָאוּ הַצָּאוֹן שְׁבָעִי
 מָאָתָקִית הַהְוָא (הַנֵּה) בְּתוֹקָם בָּאָרֶץ הַחַמְרָה: וַיַּפְּשִׂימִים נְפָקָחוּ צִינִים
 וַיַּפְּשִׂימִים עָרוֹוי צִינִים עַד-אֶשְׁר קָם שָׁה אָחָד וְמְנַבְּלָם וַיַּשְׁיבָם בְּלָם
 סְבִּיבָם נְפָקָחוּ: וַיַּקְלִיבָם וַיַּשְׁוֹעַלְיָם וַיַּזְוִירָם הַיָּשָׁר הַתְּלִיו לְבַלְעָתָי

לְגַדְעָה סִינִי וַיַּחַזֵּר אֶל יִשְׂרָאֵל בְּמִזְרָח הַיִּט). – בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צַעֲקוּ אֶל
 לְבַד-לְיַד אַהֲרֹן. – יִשְׂרָאֵל חָטָאוּ בְּעֵגֶל. – לְשׁוּבָה אֶל מְכֹלָאָתָיהם. כוֹונָתוּ לַחֲזֹור בְּתַשׁוּבָה. –
 לְיַד הַשָּׁה הַהְוָא. מְשָׁה. – בֵּיתָה. המשָׁכָן. – וַיַּבָּא אֶת כָּל הַצָּאוֹן. הַבִּיא אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל
 לְיַד המשָׁכָן לְעַבְדָה שְׁמִים. – שְׁכָב. מַת. – אַהֲרֹן מַת וְכָל דָּוָר הַמִּדְבָּר. – אֶל מַרְעָה. אֶל עַבְרָה
 לְיַד הַיְרָדֵן המוֹרָחִי. – נָחַל מִים. הַיְרָדֵן. – פְּטִירַת מְשָׁה. – אַחֲרִים מִן הַצָּאוֹן. יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-בָּנָי.
 סְבִּיבָם וְאָרֶץ נְחַמְדָה. אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. – עַל תְּקוֹפַת הַשׁוּפָטִים הוּא מִדְבָּר. – שָׁה אָחָד. בְּכוֹשִׁי: אַחֲר
 סְבִּיבָם (ברִישׁ), וּבְרוֹר שְׁהָה בְּעַבְרִית: שָׁה אָחָד (בְּדִילָה). וּכְוּונָתוּ לְשָׁמוֹאֵל הַרְמָתִי. – וְהַכְּלָבִים.
 פְּלַשְׁתִּים (הַשְׂוֹה פְּמִיזָה-מִיזָה). – וְהַשׁוּעָלִים. לְפִי דִילְמָן כְּוּונָתוּ לְעַמְלָק. וּלְאֶגְרָה, מִפְנֵי שְׁהַשׁוּעָלִים

חנוך א סמ מג-גב

הצאן עד-אשר הקיימים אלני הצאן שלא אחר איל אחר מקרקם אשר נבלם: וזה איל הפל לנצח מזה ומזה את-הקלבים את-השווים ואת-חורי כייר הדם עד הפלידו כלם: והשה והוא אשר נפקחו צינו ראה את-האיל אשר היה קרוב הצאן אשר צוב את-קבודו ויחל לנצח את-הצאן וירם צליהם ונילך כלל-דרך: וישלח אלני הצאן את-השה אל-שה אחר ויקומו להיות לאיל ולגלה את-הצאן שחת האיל אשר צוב את-קבודו: ונילך אליו וידבר אליו לבדו ויקומו לאיל ונישחו לנגיד ולמנון הצאן וקל-אללה הקלבים לנצח את-הצאן: וזה איל הראשון רדף אחרי האיל השני ויאס האיל השני ויבר מפניו וארא עד-אשר הפליו הקלבים את-האיל הראשון: וזה איל השני כת ויגלה את-הצאן ונכחן גדרלי ונרבו וקל-הקלבים והשווים וחורי הניר יראו ויקrho מפניו וזה איל נצח ניהג את-המיות הרעות והמיות הרעות לא היה בנו עוד קל-לט בין הצאן ולא חמסו עוד מהם דבר: וזה איל הוליד קבשים ובאים וישכב ושה קטן היה מתחיו לאיל וניהי לנגיד וניהי מנגן את-הצאן והביה היה גדול ורחב ונגהה למן הצאן ומגדל נבוה ואדול נגה עלי-בית ארגזי הצאן והביה היה שקל והמגדל היה רם ונבוה ואלני הצאן שכן במגדל ושלפן מלא הקריבו לקני: ועוד ראיתי את-הצאן תועים שנויות והולקים בדרכיהם רביהם ויאנו אויבים לישראל כאן עד קרוב לזמן גלות בבל, ואילו עמלק אחרי זמן דוד לא מזענוו עוד בתולדות ישראל. ולפייך הצדקה דעתו של Charles שהשועלים הם העמונים, שהיו אויבים לישראל עד זין החשונאים. — וחזקורי העיר. אדום (השו פיב. מג. מיג. מג-מד סי'ו). — השמידו כלם. בקטע היווני: רביהם (פאלוס). — אשר נפקחו עיניו. לראות מעשי שאול. — בלא דרך. כך ביווני: פאודון. השווה תהלי, ויתעם מתוך לאידן. מה-מו ובכושי: שלא בדרך הישר. — דוד נמוש למלך עיי' שמואל. — שיעור הכתובים ניתנן מה-מחזקן על פי Ch שהליך בעקבות הקטע היווני, ובכושי השיעור הוא כך: מיח'. מיח'. מיח'. אחיך הלשון: והצאן גדלו ורבו, ואחריו נ'. — את-הצאן. בכושי גוסף: המעתים. מה-ג. וביווני אין, ונכוון. — דוד מת ושלמה מלך במקומו. — כבר ראה דילמן (עיי' השואה לפניו). סי' ואילך. עיב ואילך) שהביה כאן הוא ירושלים והמגדל — בית-המקדש (ופרש כך בעל צוואת לוי י' ד'). — ושלחן מלא. קרבנות. — על עשרת השבטים הוא רומז. — קרא לאחדים... נביי ישראל. — להרג בהם. איזבל אשת אחאב הכריתה את נביי ה' (מליה ייח' ד'). — אליהו הנביא ניצל והוכיח את ישראל ואחיך עלה השמיות. —

מג

מר

טה

טי

מהו

טיט

טה

ב'

נא

יב

ויברכו ויאצק על-הצאן ויבקשו ל夸מיהו ואלני הצאן האילוח מיד
הצאן נישלו ויושיבו אצלו: ועוד אחרים שלח אל-הצאן מקרובם
להעיר קדם ולקוּן צליים: ואחריכן ראייתך בזוקם את-ביהת ארני
ואת-מנדלו ויסורי כלם וציניהם צورو וארא אל-ארני הצאן בשלחו
בקם הרג רב בעדריהם צר-אשך נשקו הצאן על-הרג כהוא
ニ
וישבו אליו: ויתנים בידי הארץות וגמרם וכזבים וכאבושים
ויבידי השוואלים וכל-החיות הרעות והחיות הרעות החלו לטרת
את-הצאן: וארא והנה צוב את-ביהם ואת-מנדלים וימסרו כלם
ויבידי הארץות לטרת ולבלע אותם בידי כל-החיות הרעות: ואני
מהלותי לוץק בכל-פתי ולקרא אל-ארני הצאן ולהראות לו על-
הצאן גבליים על-ידי כל-החיות הרעות: והוא דחשה אס-גמ-
ראה זאת וישמח כי הם גבליים וגאלים וגחמים ויצובם להיות
גבליים בידי כל-החיות: ויקרא לשבעים רועים ונתן להם את-
הצאן לרעות אותם וידבר אל-דרועים ואל-גשרים מעטה ירצה
כל-איש מהם את-הצאן וכל-אשך אצחים פצעו: ואני אמפר אותם
לכם במקפר והגדתי لكم את-מי מהם תאבריו ואברתם אותם
וימפר لكم את-הצאן: ויקרא אל-אחר ויאמר אליו ראה והתבונן
אל-כל-אשר יעצוי הרועים לצאן כי יאבריו מהם יומר מאשר
צוויתים: וכל-יתרה וכליון אשר יצחה בידי הרועים וכתבת כפה
יאבריו במאחתי וכפה בשירותם וכתבת על-כל-דרועה ורועה כל-
אברה אשר יעצוי: וקראת לconi את-המקפר אשר יאבריו וכפה
וימפר לאבר למן יהידלי לאברה גדים וידעת כי-מעשה הרועים

האריות והנמרים. אשור ובבל. – וזה זאבי. מצרים (השו פיג). – וזה צבאים. אוili
לכושים הוא מתכוון. – מקובל מיימי קדם של אומות העולם – והן שבעם במניין – יש דברים
משמעותם עליהם בסמליא של מעלה: אומה ואומה ושר שללה (ב' חנוך לר' ישמעאל כ' ג' סרך
יד וט' ועוז הם מכונים: שרי מלכיות שבמרומי). כיוון שהן ישראל לבין האומות אסף
הקביה. שהוא רועה ישראל, את שבעם השרים-הרועים ונעריהם וזכה עליהם להתנהג
עם ישראל על דרך הכתוב בירמ' ה': עלו בשנותיה ושותה, כלוי במדעה, וכלה אל-
תעשו (והשו ירמ' ה' ייח ל' ייא, מיו כ'ח ועוד). אבל מתחן שהוא יודע אכזריותם
של אלו ביחס לישראל קרא אליו מלאך אחר מן הצד וזכה לעליון לנחל חשבון-צדיק
וליהודים. לסתן (צ' כ'א-כ'ה) נראה אותן השרים עומדים במחיצה אחת עם הנפחים.
נראה שפרשא זו של שבעם הרועים בהשפעת זכריה י' ג' ויא' ד' ויא' ל' נכתבה. אם גם
אין זה דומה לזה. – אל-אחר. קרא אל מלאך אחר, מוחץ לאותם שבעם המלאכים-
הרועים. ומינהו מנגה על התנהגותם עם ישראל. יחנן שהו מיכאל (ע' צ' י'ד וכי'ב). –

ומהלך ורائي אתח-אשר יחש: אם ישמעו למאותי אשר צויתים סדר אס-לא: ארכdem אל-ירע'ו זאת ואל-תודיעם ואל-תוניהם כי אם תקחוב כל-אבדות הרועים איש בעתו והבאך הפל לפניו: נארא עד-אשר הרועים רע [איש] עתו ניחלו לברג ולאגד יומר מאשך צו ויתנו את-הצאן ביד האריות: והאריות וגנרים אכלו יכלע את רב-הצאן וחורי הנער אכלו אותם וישרשו את-האנדר נימריבו את-הקבות: ונתחזב הרבה מאר של-המנדל כי נחרב בית הצאן ואתריךן לא-יכלמי לראות אס-קאו הצאן אל-הקבות: והרועים וגנלים אליהם נתנו את-הצאן לכל-החיות הרעות לבלעם ואיש איש מהם בעתו במקפר קבל ונחאך יכתב בספר לאחד אשר את-הנשדים: ואיש איש המית והשמד יומר מחקו ואני החולתי לבנות ולילל של-אדות הצאן: ונארא במראה גס-את-הטופר בהוא בכתבו את לאות את-כל-הגנדים בידי הרועים יום יום ויהי עולה ומגיהם ומראה את-כל אשר גרשם בסקרו לאלני הצאן כל-אשר עשו וכל-אשר אבר איש מארם וכל-אשר נתנו להשמד: ובספר נזכר לאפני ארלי הצאן ויהי את-הספר מידיו ויקרא בו ונחתמו נזיהו: ואחרי כנראה איתי ברעות הרועים שיטים קשורה שעה ותגה שלשה מז-הצאן שבו ניבאו ניחלו לקומם כל-אשר נפל מז-הבית ההוא וחויר הנער גפו להפריע בעדים ולא יכלו: ניחלו לבנות شيئا במקדם נקימו את-המנדל ויקראו לו המנדל הרים ונשיבו לשלך שלחן לפני המנדל אך כל-הלהם אשר קלוי היה טמא ולא טהור: וasm-כל-אללה נתערו עיני הצאן ולא ראו גס-ציני רועיהם נתערו נימקרו אותם לרבע בידי רועיהם להשמד וירמסו את-הצאן ברגלים ויבלוים: ואלני הצאן החשה עד-אשר נפוצו כל-הצאן על-פני השרה ויתערבו בתוכם וכם לא-הצילים מידי היהות: והלמב את-הספר העלהו ויראהו ויקראו לפני ארלי הצאן ויתמן לפניהם בעדים נבקש מהנו שליהם ויראהו את כל-מעשי הרועים ויעדר לפני גדר כל-הרועים: ויהי את-ספרו נישמהו של-ידו ניצא:

סת-סיו הaries. אשור (ע' בפניה). – וଘנרים. בכל (שם). – וחויר היער. אדום (ע' בפייב, והשוה ישע' סיג א'-ד'). עובדיה י-י. יחו' כיה ייב. תהילים קל'ז ז'). –

סח-ע: למנ גלות בכל ועד שיבת ציון.

עב-ע: למנ כורש ועד אלכסנדר מקדון.

ונארא עד-אָשֶׁר שְׁלַשִּׁים וּמִמְשָׁה רֹעִים רְעֵי בָּקָה אֶת-הַצָּאן
 וְכָלָם כָּלָו עֲתוֹתֵיכֶם קְרָאָשׁוֹנִים וְאַחֲרִים גַּתְנוּ בַּיִדֵּיכֶם לְרֻעָתֶם
 בְּעַפְתָּם כָּל-דוֹעָה בְּשָׁתוֹ: וְאַפְרִיכָּן רְאִיתִי בְּמַרְאֵי אֶת-כָּל-עוֹף
 הַשְׁמִים בְּאַיִם הַגְּנָשִׁים הַדִּוּתָה הַאֲיוֹת וְהַעֲרָבִים וְהַגְּשָׁרִים קְיוּ
 מְגַדְּלִים אֶת כָּל-הַעֲופּוֹת נִיחַלְוּ לְכָלָע אֶת-הַצָּאן וְלַנְּקָרֵר אֶת-עַזְיָנִים
 וְלַבָּלָע אֶת-בָּשָׂרִים: וְהַצָּאן זַעֲקָיו כִּירְגָּאָכָל בְּשָׂרִים עַל-יָדָיו הַעֲופּוֹת
 וְאַגְּרִי רְאִיתִי נָאָבָה בְּשָׁנָתִי עַל-הַרְוֹשָׁה הַהְוָא אֲשֶׁר דָּקָה אֶת-הַצָּאן:
 ונארא עד-אָשֶׁר נְבָלָעוּ הַצָּאן עַל-יָדֵי הַכְּלָבִים וְהַאֲיוֹת וְלֹא הַשְּׁאָרוֹ
 לְהַם בְּשָׂר וְעֹזֶר וְגִידִים וְלֹא הַוּטוֹרִי רַק עַצְמוֹתֵיכֶם לְבָזָן וְגַסְּ
 עַצְמוֹתֵיכֶם נְפָלוּ לְאָרֶץ וַיִּמְעַטְוּ הַצָּאן: ונארא עד-אָשֶׁר צְשָׁרִים
 וּשְׁלַשָּׁה קְיוּ רֹעִים נִישְׁלִימּוּ בְּעַתּוֹתֵיכֶם שְׁמֹוֹנָה וְשְׁמַשִּׁים וְשְׁמִיעִים:
 וְהַגָּה טְלָאִים נּוֹלְדוּ לְצָאן הַלְּבָנִים נִיחַלְוּ לְקָלָם אֶת-עַזְיָנִים וְלַרְאֹות
 וְלַקְרָא אֶל-הַצָּאן: כְּمֵ אַעֲקָיו אֲלֵיכֶם וְאֶלְהָ לֹא הָאָזְנוּ אֶל-דְּבָרֵיכֶם
 כִּי תְּרַשִּׁים הֵיו מָאָד וְעַזְיָנִים פְּהֵוּ מָאָד: ונארא בְּמַרְאָה וְהַגָּה
 הַתְּנַפְּלָו הַעֲרָבִים שְׁלַה-הַטָּלָאִים וַיִּתְפְּשָׂוּ טָלָה מְזִנְחָלָאִים וַיִּקְרָעָו
 אֶת-הַצָּאן לְגָזְרִים וַיִּבְלָעִים: ונארא עד-אָשֶׁר צְמָחוּ קְרָנִים לְטָלָאִים
 וְהַעֲרָבִים גַּדְעוּ אֶת-קְרָנִים נְאָרָא שְׁדַ-אָשֶׁר אַמְתָּה קְרָנוּ גַּדְולָה
 לְאַחֲרָ מְזִנְחָלָאִן וְעַזְיָנִים גַּפְקָחוּ: וַיִּבְטַח אֲלֵיכֶם וְעַזְיָנִים גַּפְקָחוּ
 וַיִּקְרָא אֶל-הַצָּאן וְהַאֲילִים רְאָהוּ וְכָלָם רְצִיו אֲלִיוּ: וְעַמְ-כָּל-אֶלְהָ
 (רְאִיתִי) שְׁדַ-אָשֶׁר בְּגָנְשִׁים וְהַדִּוּתָה וְהַעֲרָבִים וְהַאֲיוֹת הֵyo טְרוּפִים
 אֶת-הַצָּאן וַיִּצְطַו אֲלֵיכֶם וַיִּבְלָעוּ שְׁדַ-אָשֶׁר גַּרְמוּ הַצָּאן אֶחָד הַאֲילִים
 הַם קְבוּ וְיַאֲעַקְוּ: וְהַעֲרָבִים גַּלְתָּמִי וַיִּרְבּוּ אֶתְוָ וַיִּבְקַשׁוּ לְהַזְרִיד
 אֲתִ-קְרָנוּ וְלֹא יָכְלוּ לוֹ: ונארא עד-אָשֶׁר בָּאוּ דְרֹועִים וְהַגְּשָׁרִים
 וְהַדִּוּתָה וְהַאֲיוֹת וַיִּקְרָא אֶל-הַעֲרָבִים כִּי יִשְׁבְּרוּ אֶת-קְרָנוּ הַאֲילָה הַהְוָא
 וַיִּלְתָּמִי וַיִּרְבּוּ אֶתְוָ וְהַוָּא רַב אֲתָם וַיִּקְרָא לְעֹזְרוֹ כִּי יָבָא: ונארא עד-
 אָשֶׁר בָּא הַאֲיָשָׁ אֲשֶׁר כַּמְבָ אֶת-שְׁמוֹת דְּרוּעִים וַיִּבְאִם לִפְנֵי אֲדֹנִי
 הַצָּאן בָּא נִעְנַרְהָו וַיִּשְׁעַצְהָו וַיִּרְאָהוּ הַבָּל הַוָּא יָרַד לְצֹרֶת הַאֲילָה:

ג. א-ה: מומנו של אלכסנדר מקדון ועד ממשלה היוונית-הסתורית.

שלשים וחמשה. בכושי: שלשים ושבעה. -

ו-יב: מומן ממשלה היוונית-הסתורית ועד מרד החסmonoאים.

ויריבו אותו את האיל. -

יג-יט: התנפלוות-הגותים האחזרנה על היהודים.

תגור א צ טו-כח

נארא עד-אשך בא אלני הצען אליהם בחריה-אף וכלה-אשך
 ראהו נסוציא וקולם נפלו בalgo מלפניו: כל-הנשרים ותדיות
 ובעורבים וכאיות נקבעו יחד נילאו אולם כל-צען השרה קולם באו
 ימד ניצורי זה לזה לנדע את גרון האיל והוא: נארא את-הארץ
 אשר קם בת-הספר במאנות אלני עד-אשך סמך את-הספר צל-
 הימך אשר הביאו שנים שער הרוזים האפרוגים נראה לנו אלי
 הצען כי השמידו ברקה יותר מ-הראשונים: נארא עד-אשך בא
 אלני הצען אליהם ויקח כידיו מטה זטמו וייד את-הארץ והארץ
 נבקשה וכלה-המאות וכל-עוטות הימים נפלו מתחם הצען ויקלש
 בא-ארץ נתם אליהם: נארא עד-אשך נתה חרב גדולה אל-
 הצען ויבאו הצען אל-כל-המאות נשדה ל-המיטן וכלה-המיטה ועוז
 הימים נפוצו לפניו: נארא עד-אשך הועם קפה בא-ארץ כתמיה
 ואלני הצען ישב צליו (ונח-הארץ) לתח את-כל-הספרים כתמותים
 ונפתח את-הספרים לנו א-לניר-הצען: ניקרא אלני אל-הארצים
 ההם (אל-)שבעת הלקנים הראשונים ויבאו אליהם להביא
 לנו למן-הכוכב הראשון אשר הלאן בראש הכוכבים אשר
 ארומיהם היו קערות סוקים ויביאו את-כלם לפניו: ויונבר אל-
 האיש אשר כתוב לנו והוא אחד משבעת הלקנים ההם ויאמר
 אליו קח את-שבעים הרוזים אשר מסרתי בידם את-הצען ותם
 לךו אותם וימתו מהם יומר מאשר צויתים: נארא והנה קלים
 אסורים ותם עומדים לנו: ונפתחה היה בראשונה על-הכוכבים
 וימצאו חביבים וילכו אל-מקום הגערה וישלכו אל-תוך צמק מלא
 אש ולתקה ומלא עמודי-אש: ושבעים הרוזים נשלטו וימצאו
 חביבים וישלכו אל-תוך מצמחי דאס היה: נארא בשת היה
 והנה נפתח צמק אחד קזה בתוך-הארץ והוא מלא אש ויביאו
 את-הצען העורבים ההם ויישפטו כלם וימצאו חביבים וישלכו אל-
 תוך צמק-האס היה ויבשו והצמק היה מomin לבית היה:
 כו-כח נארא את-הצען ההם ותם בערים עצמותיהם בערות: נארא

כ-כז: דין על הנפילים והרוועים הכהופרים.

וזה אחר]. כך מגניה Charles. – עטך אחד. גיא בן הנם (ע' לעיל כז ד'). –

כז-לח: ירושלים החדשה – התהדות הנכרים שנשאו בחיים – תחית הצדיקים – המשיח.

לראות עד-אשר כטו את-הבית כיון והוא נישאו את-כל-העמודים
ואת כל-קרות הבית וצציוו ניכריו אותו נישאים נישלים אל-
מקום אחר מדרום הארץ: וארא עד-אשר נביא אדרני הצאן בית
חיש גדול וגבוה מזראשוו ניקימה במקום הראשי אשר קפה
כל-עמודיו היו מתקים וצציוו היו מתקים יגולים מזראשוו
ביון אשר נושא שם וכל-הצאן היו בתוכו: וארא את-הצאן אשר
נשארו וכל-החיות אשר על-הארץ וכל-העופות אשר ברקיע השמים
נופלים ומתחווים לצאן ומתחנים אליהם ונשנים להם לכל-
דבר: ואחריךן אחווני שלשת לבושי כלון גדי ויד-האל אסורה-
בי גס-בן ניקחוני נימודוני בתוך הצאן הם לפני קיות המשהט:
לבן והצאן היו כלם לבנים וצמרים גדול גח: וכל-האברים והקווורים
ובלחיות השדה וכל-עוף השמים נאפקו בבית הוא ואלני הצאן
לד שמח שמח גדולה כי כלם היו טוב ונישובי אל-ቤות: וארא
עד-אשר הגיתו את-החרב אשר נתנה לצאן נישיבקה אל-הבית
ומתחם לפני אדרני וכל-הצאן נקרו אל-הבית ולא בכיל אותם:
לי וצני כלם נפקחו ויראו את-הטוב ולא היה בהם בתוכם איש אשר לא
יוציא ראה: וארא כי הבית היה גדול ורחב ומלא מאר: וארא והנה
נולד ספר אחד לך וקרני גמלות וכל-תית השדה וכל-עוף השמים
יה יראו מפניהם ויתחננו אליו בכל-את: וארא עד-אשר שנוי כל-משוחתיהם
וקולם היה לקרים לבנים ובראשון מהם היה נלטה ונטלה היה
לזה גדולה ולא קרנים גמלות שחרות על-ראשה נארן הצאן
לט שמח צליהם ועל-כל-הפרים: ואני ישנתי בתוכם ואיך וארא
הפל: זה חמראasher ראייתי בשנתי ואיך וארכך את-אדון
האדך ואטנדלו שבח: אמר בכיתה כי גדול ורשותי לא חדרו
עד-אשר לא יכולתי נשא עוד ובראותי גולו על-אשר ראייתי כי
הפל יבא נאם וכל-מששי האדם בספרם קראיתי: בלילה הוא
זכיר את-הקלום הראשון וחליו בכיתה ואתאבל כל-ראותי את-
המראה והוא:

צא ועפה מתושלח בני קרא אליו את-כל-אחד ואספה-לי את-

**חול

ה

: ספר חנוך לבניו על הקורות לעתיד לבוא (זא-כח).**

הפרקים בחלק ה' נסתרטו, ודאי מסכמת טכניות – שנתחלפו בכלי הראשון דפי, וכורמה – וברור שבפרק
חל הסיפור בפרש עשרה השבעות שבhem נחלה ההיסטורית העולמית, היינו שפרק ציב (העוסק

קל-בני אמך כי הדבר קרא אליו ותורות נשפכה עלי למן אראכם
 ב את-כל אשר יקרה אתכם עד-העולם: ואמר הכל מתוישלח ויקרא
 ג אליו את-כל-אתיו ונוסף את-בני משפטו: וידבר אל-כל-בני
 ה אמר שמעו בני חנוך את-דברי אביכם והאוינו כייטב
 לאמרי כי בעידותי בכם ואנידה لكم אהובי אהבו ישר ולכובבו:
 ד ואל-תקרבי אל-ישראל בלב ולב ואל-תחמברו אל-אנשי לב ולב
 רק באדק פלבי בני וגיה אהכם בדרכם טובות ואדק יהיה
 ה מלזה אהכם: כי ירעתי חםם ירב הארץ ומשט גדוול יעשה על-
 י הארץ וכל-הרשות תחת ושרשה וכל-בנינה יהרים: והימה עוד
 רשות צל-הארץ וכל-מעשי רשות וחםם ופשע ירבו פישנים:
 י ובאשר ירבו חטא גרשן וגאה וחםם בכל-המשדים וכחש וקשייה
 וטהאה יגורי פלא קדנות גדולה מונחים עלי-כל-אללה והאדון
 ח הקדוש יבא בזעם ושבירה לעשות משפט צלי-ארץ: בימים ההם
 ט יזכיר החםם משפטיו וכרשות ותפרקיות מפתח המשדים: וכל-
 צלמי הנזים והקלים ינתנו לשפט אש והבחידום מכל-הארץ
 והם ישלבו אל-משפט האש ואבורי בזעם ובמשפט אים לעולם:
 י-יא וצדיקים יקיצו משגניהם ותקמה תקים וגיהם לדם: ואחרי כעקר
 יב שראשי כרשות ובחוטאים בחרב יאמרו וכתרפים בכל-מקום יקרו
 יג שביע אמר השמי שבת באדק ותרב תגונלו לעשות משפט
 יד אדק בני החםם ובחוטאים ימכו בידי הצדיקים: יאתרת צד-
 י-טו העולם וכל-מעשי הרשעים יחלפו מכל-הארץ והעולם יכתב להשתת-
 ו כל-אדם יגיט אל-דרך היישר: ואחרי כן שביע השמי בחלק
 י-טו השביעי בו יהנה משפט-עולם הנadol אשר בו יכח נקם מ-
 ה-טו הפלאים: והriskush הראשון ישבר ונימלט וriskush חרש גראה וכל-
 י-טו אבא בשמים יairo שבעתים: ואחרי כן יהיו שבעות רבים kali

(שבועות הראשונות) היה המשכו צ'א ייב-יז (על שלשת השבועות האחרונים), ונוראית, דעתו
 של Ch. שיעורם של הפרקים כך היה: צ'יב (מתאים לפה סגנוו להיות סתיחה של ספר). צ'א א-
 ויח-יט, צ'ג א-י, צ'א יא-י, צ'ד.

זא יג וחרב תנחן-לו. ע' תיאורה של חרב זו בחנוך לר' ישמעהל כיג פרק ליב-

מקופר עד-העולם וכולם יהיו בטוב ובاذק ומחטא לא יזק-עד
 י' עד-עולם: ועתה אגדה لكم בני וארכאים דרך-اذק ודרך חם
 ט' והראיתים لكم עוד הפעם למן פרעו את-אשר יבא: ועתה
 שמעו אליו בני וילכו בדרכי אדק ואל-פלכו בדרכי חם כי כל-
 ההלךים בדרכי רשות לעולם יאבדו:

צב ספר כתוב ביד פנוך ניקתב פנוך את-תורת החקמה הזאת
 ב' בהצללה בפי כל-ארכם וכשופחת את-כל-הארץ לכל-בני הישבים
 ג' על-הארץ וכל-הדרות נקאים אשר יעשו ישר ושלום: אל-א
 ד' מרגנו רוחכם על-העתים כי הקדוש וגודול ומין לקלן: והצדיק
 ה' יקיים משנתו ונעבר בדרכיהם וכל-דרך ומבהלו יהנה בטוב
 ובחסド עולם: וחנן את-הצדיק ונתן לו ישר עולם ונתן לו
 שלטון יהנה בטוב ובاذק וקלד באור עולם: ואבד המחטא בחשד
 עד-עולם ולא עוד נראה למונדיום והוא נצח:

צג ב ואחרי כן הואיל פנוך להגיד מתוך הփקרים: ויאמר פנוך
 ג' על-גבינו-اذק ועל-קבורי העולם ועל-גטוע הישר אדרבר אליכם
 בני אני פנוך ואודיעכם את-הזכרים האלה כאשר גלה אליו
 במראה השים ואשר ידעתי מדברי מלאבי הלקש ואשר למדתי
 ד' מעלה לחות השים: ונחל פנוך להגיד מתוך הספר ויאמר אני
 ה' נולדתי השביעי בשביע הראשון בהיות עוד משפט נאדק: ואפריו
 ו' יקיים בשביעי השני רשות גדור ותרמית תצמיח ואו יהנה פצע
 ג' הראשון ואו יגאל האלים וככלותו תנצל קרשעה וחק יצהה
 ד' להאטאים: ואחרי כן בשביע השלישי בסופו אדם יקתר לנגע
 ה' משפט-اذק ואחרי כן נא בטע האדק נצח: ואחרי כן בשביע
 ז' הרביעי בסופו מראות הקדושים והצדיקים יראו וחק לדורי דורות:
 ז' ואחרי כן בשביע הפעמיishi בסופו בית-התקאה ונהלכות יגהה
 ח' עד-עולם: ואחרי כן בשביע הפעמיishi קל-המלחים בו יצورو ולב כלם
 ט' ירשיע מבלי חכמה ובו אדם יצלחה ובסופו בית-המלחמות ישרף
 באש וכל-זער השרש הגבר יפרק: ואחרי כן בשביע השביעי
 י' יקיים דור מהפכות ורבים יהיו ממשיו וכל-מעשי יהיו מעשי

מהפכות: ובמוספו יקחרו כאדיקים הנוברים מוגעת דרך העולם
 יא אשר תגמו להם שבעתים חקמת קל-קריאתו: כי מי מקל-כני
 יב האדם אשר יוכל לשמע אתיקול בקדוש ולא חרד ומיל יכול
 יג לחשב מחשבותיו וממי הוא אשר יוכל לעזין בבל-משבי שמים:
 יד ומי הוא אשר יוכל לעזין בשמים וממי הוא אשר יוכל להבין את-
 יג בריית השמים ולראות נפש או רום ויכול לדבר [עליהם] או לצלות
 יד ולראות את-קל-קצומיהם ולבקרים או לחשות קמודם: ומיל בבל-
 יז האנשים אשר יוכל לדעת מה לרבות הארץ וארקה ואשר הראי
 יז לזו את-מדת כל: בניש אדם אשר יוכל להשיג ארך השמים וגביהם
 יט ובל-מה נסדו ומה-מקפר הבוקבים ואיטה נוחו קל-המאות:
 יט ועה אמר לכם קני אהבו אדק ולבו בו כי דרכי הצדק
 יט ראויים לאחוים קדם ודרך קרש עילו פתאם ואבדוי: ולא נאנחים
 יט יוציאים בדור עליו דרכי החקם וכמותם וכם ירפקו מדם ולא ילכני
 יט קדם: ועה אמר אני לכם כאדיקים אל-מלך בדרכי רשות ובדרך
 יט מנות ואל-תקרבי אליהם פנ-תאבדו: ובקשותם וברשותם لكم אדק
 יט ומתים נוברים ובלקפתם בדרך שלום וחירות והיותם מאנדים:
 יט ושמרתם את-דרכי במחשבות לבכם ואל-ימחו מעלה לבכם ונדרשי
 יט כי החהאים יפטו אנשים לעשות רע לחכמה לבלי-יאצא לה מקום
 יט ובל-עה לא תחרר להם: אוילם לבוניהם רשות ושם פרמית
 יט יסוד[ם] כי פתאם יקרים וברחוב יפלוי וברקשים זרב וקסף
 יט בחתאה כי מקל-יסודתיהם יקרים וברחוב יפלוי וברקשים זרב וקסף
 יט פתאם במשפט יאבדו: אוילם שעיריהם כי בחתאתם בושרם
 יט ומשרם תքרו כי לא-זכרתם את-השלוון בימי עשרם: שעיריהם
 יט נבלה ונרשע ונלכע תהיו נבוניהם ליום שקדדים ויום חשה ויום כדיין
 יט הנדול: בן אני אומר لكم ומוריע لكم כי בוראكم ישייך לאמיכם
 יט ולמשפטם לא-יהי רתמים ובוראכם יטהח לא-בדקם: ואדייקם
 יט יהיו בנים הנט תוכחה למתהים ולרשעים:
 יט צה מי יתן עיני ענדים וארקה שעיליכם ומשפטם שעיליכם קענו מים
 יט למין נימות לי מגנון לבבי: מי נתן لكم לעשות חכמה ונרשע שלא
 יט משפט יבוא שעיליכם החותאים: אל-תיראו מפני החותאים אתם
 יט באדיקים כי ישוב אלני ונתנים בידכם ונשיהם בכם משפט בתקאים:

אוֹ לְכֶם הַמְּטִילִים סְרָמִים שָׁאוֹן לְכֶם נְתָרָה רְסֵוֹתָה אֲרַמָּק מְקֶם
מְקֶן חָפְאִים: אוֹ לְכֶם הַגּוֹלִים רְזָה לְשָׁכְנוּם בַּיְמָשְׁלִים
תְּגַמְּלוֹ: אוֹ לְכֶם עַרְיוֹ שָׂקָר וְהַשּׂוֹקָדִים צָל חָמָם בַּיְמָתָאמָת תְּאַבְדוּ:
אוֹ לְכֶם הַחֹטָאִים צָלִידָקֶם אֲדִיקִים בַּיְמָתָאמָת תְּאַבְרוּ אַתֶּם וְתְּרַדְפוּ
בַּעַד רְשָׁעָה וְכָבֵד צָלִיכֶם צָלָו:

צָו קְיוֹ אֲדִיקִים בַּיְמָתָאמָת יְאַבְדוּ הַחֹטָאִים מְפָגִיכֶם וְלְכֶם יְהִי
הַשְׁלָטוֹן צָלִיכֶם כְּחַפְצָיכֶם: וּבִיּוֹם מִצְוַת הַחֹטָאִים יְרוּמוּ בְּנֵיכֶם
וְצָלָו כְּנָשָׁרִים וְהַגְּבָהָתָם מִדיּוֹת קָנָכֶם וְצָלִיכֶם וְקָאָכֶם בְּמִחְלּוֹת
הַאֲדָמָה וְבְגִנְךְּרֹות סְלָצִי עֹלָם בְּשָׁפָגִים אַלְפָנִי הַרְשָׁעִים וּכְשָׁעִירִים
יְיִלְלִילּוּ בְּגַלְלֵיכֶם וְקָבוּ: וְאַתֶּם הַסְּבָלִים אַלְתִּירָאוּ בַּיְמָתָאמָת תְּהִי
לְכֶם וְאַורְבָּהֵר יְאַיר לְכֶם וְקוֹל מְנוּחָה תְּשִׁמְעוּ מִזְהָשָׁמִים: אוֹ
לְכֶם כְּחֹטָאִים בַּיְמָתָאמָת יְדָאָה אַתֶּכֶם לְאֲדִיקִים אַךְ לְכֶם יוּכִים
לְכֶם בַּיְמָתָאמָת אַתֶּם וְזֶה יְעִיד גַּדְגָּכֶם לְזָרְרוֹן רְשָׁעָתֶכֶם: אוֹ לְכֶם
הַאֲקָלִים חָלֵב חָפָה וְעַזְוָשָׁרְשָׁה בְּמַעַן יְשֻׁטוּ וְאַתְּ-צָנוֹם תְּרַמְּסִי
בְּלַפְקָדֶם: אוֹ לְכֶם הַשְׁתִּיתִים מִיּוֹם [מִקְלָל מִקּוֹר] בַּיְמָתָאמָת בְּלֹא גְּמוּלֵיכֶם
וּבְלִיכֶם וַיְבַשְּׂתֶם בַּיְמָתָאמָת צָעֻבָּתֶם מִקּוֹר חַיִים: אוֹ לְכֶם עַשְׂיוֹ רְשָׁעָה וְתְּרִמְמִית
וְגִדְוֹשִׁים זָרְרוֹן יְהִיָּה גַּדְגָּכֶם לְרָזָה: אוֹ לְכֶם עַרְיוֹנִים הַמְּדָרָאִים
אֲדִיקִים בְּלַחַם בַּיְמָתָאמָת יְוֹם מִשְׁלָתֶכֶם בָּא: בִּימִים הָהֶם יָמִים רַבִּים וְטוּבִים
יָבָא לְאֲדִיקִים בִּיּוֹם מִשְׁפָטֶכֶם:

צָו הַאֲמִינָה אֲדִיקִים בַּיְמָתָאמָת יְהִי לְתְּרִפָּה וְאַבְדוּ בִּיּוֹם (מִשְׁפָט)
הַרְשָׁעָה: יְדוֹעָה יְהִי לְכֶם בַּיְמָתָאמָת יְנַפְּרֵר לְהַשְׁמִידֵיכֶם וְמַלְאָכִי שְׁמִים
יְשַׁמְּחוּ לְמִשְׁלָתֶכֶם: מִהַּתְּפַצֵּשׁוּ חֹטָאִים וְאֵתָה תְּנוּסָין בִּיּוֹם הַטְּשָׁפָט
בְּשָׁמָעָתֶם קוֹל תְּפִלָּת הַאֲדִיקִים: אַתֶּם תְּהִיוּ קְמוֹדָם אֲשֶׁר גַּדְגָּם
תְּעִיד זֹאת בְּגָרִים הַיִּתְּמִם לְחֹטָאִים: וּבִיאִים הָהֶם פְּבָא תְּפִלָּת
הַאֲדִיקִים אַלְאָגִני וְלְכֶם בָּאָוֹן מִשְׁפָטֶיכֶם: וְכָלְ-דָבְרִי רְשָׁעָתֶכֶם
יִקְרָאוּ לִפְנֵי הַגָּדוֹל הַקָּדוֹשׁ וְפָנֵיכֶם יְחִיטָה וְהָוָא יִגְרָה כָּל-מִשְׁשָׁה
נוֹסֶר קְרָשָׁעָה: אוֹ לְכֶם חֹטָאִים אֲשֶׁר בָּם וּבְיִבְשָׁה בַּיְמָתָאמָת
גַּדְגָּכֶם: אוֹ לְכֶם הָאוֹצָרִים קְקָפָה וְזָהָב בְּלָא-אַזְרָק וְאַוְמָרִים עַשְׁר
צָשָׁרָנוּ וְיִהְיֶה לְנוּ רְכּוֹשׁ וְעַצְרָר בְּלָא-אַשְׁר הַקָּפָאָנוּ: וְשָׁפָה גַּעֲשָׁה בְּלָא
אַשְׁר יְזַמְּנוּ בַּיְמָתָאמָת אַצְרָנוּ קְשָׁתָה וְאַצְרָוֹתָנוּ מְלָאִים קְמוֹמִים וּרְבִים
וְכָשָׁרִים. בְּכוֹשִׁי צְדָנָה (=סִדְנָה בערבית). – וְעוֹזְ-שָׁרֵשׁ הַמְּעִין. כֹּךְ בְּכוֹשִׁי.
לְפִי Ch יש להגיה: וַיַּיְנֵן בְּמִזְרָקִים יְשֻׁטוּ. – (מִכְלָל מִקּוֹר). בְּכוֹשִׁי: בְּכָל עַת.–

זע ג-הו

חוֹרְשִׁיָּאָדָמָה בְּבֶתְּנֵינוּ: אֲכַן כְּמִים יָמְטו שְׂקָנֵיכֶם כִּי שְׁאַרְכֶם לֹא
יְקִים וּמְהֻרָה נְשָׁלָה מְקַם כִּי אַסְפָּתָם אֶת-כָּל-אֶלְהָה בְּרָשָׁע וְהַיִתָּמָ
לְגַלְלָה רֶקֶה:

וְעַתָּה הַנִּי גַּשְׁבָּע לְכֶם הַחֲקָמִים וְהַקְּسִילִים כִּי רַבּוֹת תְּרָאוּ
עַל-הָאָרֶץ: יְצַוְּ אֱתָם הַגּוֹקְרִים תְּשִׁיבוּ צְלִיכֶם עֲדִיכֶם יוֹמָר מִן-הָגָשִׁים
וּרְקָמָה יוֹמָר מִן-הַבְּתוּלוֹת בְּמִלְכֹות וּבְגָדָל וּבְשְׁלָטָן וּבְקָסָת וּבְגָבָר
וּבְאַרְגָּמָן וּבְזָהָר יָבָאֵל כְּמִים יָשְׁפְּכוּ: וּצְלָכָן אֵין קְבָטָם תּוֹרָה וְתְּקָמָה
וּצְלָכָן יוֹאָבָדוּ אַסְמִיךְשָׁרָם יְמַד עַמּוֹ-כָּל-תְּסָאָרָם וּבְבָזָם וּבְתְּרָשָׁה
וּבְהַרְגָּן וּבְשָׁנִי גָּדוֹל תְּשַׁלְקָנָה נְפָשֹׁתֵיכֶם אֶל-תְּנוּר אֲשָׁש: גַּשְׁבָּתָי
לְכֶם חֲפָאִים כִּי קָהָר אֲשֶׁר לְאַיִלָּה לְשָׁבֵד וּבְגַבְשָׁה לְאַתְּהָנָה
שְׁפָתָת גְּבָרָת בְּנָן הַחֲטָא לְאַגְּנָלָח עַל-הָאָרֶץ רַקְדָּאָדָם בְּגַנְפָּשׁוֹ
קָרָא אָתוֹ וּבְקָלְלָה רֶקֶה יְהִינָה כָּל-עוֹשָׂהוּ: נְשָׁקָרוֹת לְאַנְתָּנָה לְאַשָּׁה
כִּי אַסְמַבְּגָלָל מַעַשֵּׂי יְדֵיכֶת תְּמוֹתָבָלִי בְּנִים: גַּשְׁבָּתָי לְכֶם חֲפָאִים
בְּקָדוֹשׁ גָּדוֹל כִּי כָּל-מַעֲשֵׂיכֶם הַרְגִּיעָם גְּלוּיִים בְּשָׁמִים וּמַמְעָשָׁה
לְחַזְקָמָם לֹא קָפָה וּלֹא נְסִטָּר דָּקָר: וְאֶל-תְּרַדְמָוּ בְּגַנְפָּשָׁקָם וְאֶל-תְּאַמְרָוּ
בְּלִבְבָּקָם כִּי לְאַיְדֵיכֶם וּלֹא רְאִיתָם כִּי כָּל-חַטָּא נְכַתֵּב יוֹם
בְּשָׁמִים לְפָנֵי הַצְּלִיוֹן: וַיַּדְעָתָם מִשְׁתָּחָה כִּי כָּל-חַזְקָמָם אֲשֶׁר תַּלְמָצָא
נְכַתֵּב יוֹם יוֹם עֲדִיּוֹם דִּינֶיכֶם: אוֹי לְכֶם הָאֹוִילִים כִּי בְּאָוְלָתָקֶם
תָּאָבוּ וְאַתָּם חֹטָאִים לְמִקְמִים וּטוֹב לְאַיִלָּה לְכֶם: וְעַתָּה מַרְעִי
כִּי נְכּוּנִים אַתָּם לַיּוֹם אָבְדוֹן וְלֹכֶן אֶל-תְּקִוָה לְחִזְוֹת אַתָּם הַחֲטָאִים
כִּי אַסְמַתְּחָלְפוּ וּמְתָמָם כִּי לְאַיְדֵיכֶם כָּל-כְּפָר כִּי נְכּוּנִים אַתָּם לַיּוֹסֵד
הַדִּין גָּדוֹל לַיּוֹם מַצְוָה וְתְּרָשָׁה גָּדוֹלָה לְנְפָשֹׁתֵיכֶם: אוֹי לְכֶם
עֲרַלְיָלָב עֹשֵׂרְעַט וְאַכְלִיְדָם מֵאַיִן לְכֶם לְאַכְלָל דְּקָרִים טָובִים
וּלְשָׁתּוֹת וּלְשָׁבָע מִכָּל-הַדְּבָרִים הַטוֹּבִים אֲשֶׁר שָׁם אַלְעִי הַצְּלִיוֹן עַל-
הָאָרֶץ לְרַב לֹא יְהִי שְׁלוֹם לְכֶם: אוֹי לְכֶם אַבְּבִי מַעַשִּׂי מַעַשִּׂי
מֵאַיִן תְּקִוָה לְטוֹב לְכֶם דָּעַו כִּי בִּידֵי הַאֲדִיקִים חָטָנוּ וְהָם יַעֲרְפּוּךְ
וְהַמִּתְוֹךְ וְלֹא יַרְחִמו עַלְיכֶם: אוֹי לְכֶם הַשְּׁמָחִים בְּמִזְוֹקָת הַאֲדִיקִים
כִּי כָּל-גָּבָר לֹא יְכָרֵה לְכֶם: אוֹי לְכֶם הַשְּׁמָחִים לְאֶל דְּבָרִי הַאֲדִיקִים
כִּי לְאַתְּהָי לְכֶם כָּל-תְּלִונה בְּחִים: אוֹי לְכֶם פְּתַחְבִּי שְׁקָר וְדְבָרִי
רְשָׁע כִּי יַכְתָּבוּ שְׂקָנִיכֶם לְמַעַן יִשְׁמְעוּ אֲלֵיכֶם אֲנָשִׁים וּפְצָלִי רְשָׁע
לְשָׁבָעָם: לֹא יְהִי לְכֶם שְׁלוֹם אֶךְ פְּתַחְתָּם מוֹת יִמּוֹתָונָ:

צח
ב
ג
ד
ה
ו
ו
ח
ט
ו
ח
ט
ו
יא
יב
יג
יד
טו
טו

ואוי לך לשידר-רע ומתקארים בדברי שקר ומבקדים [אותם] צט
 אבל תאבדו ותני אשר לא יהוו לך: אוי לך הנקאים דברי- ב
 ישר ועברים תורה עולם ועושים נפשם את אשר לא-היו להטאים ג
 ברגילים גרים על-הארץ: בימים ההם הבנו צדיקים לשאת את- ד
 תפלותיהם ולשיכון לאלה לפניו המלכים למן ישמי צון מהטאים ה
 לזרון לפני הארץ: ובימים ההם תערורי השעים ומשקחות קלמים ג
 יקומי ביום הפלין: ובימים ההם נאוי השודדים וטרפו את- ה
 ילדיהם וצובים וילדייהם יאבדו על-זרים ואת-עליהם יונקי שדים ג
 יעבו ולא ישבו אליהם ועל-אהוביהם לא ירחתו: וגס-גשכתי י
 لكم מהאים כי צון נכון ליום שפך דמים כל' בקנות: ומהשתחווים ג
 לאבנים ועושים פסלי זהב וכסף וצען וחמר וכmeshetotim לרותות ח
 רעות ולשדים ולכל-אלילים שלא דעת לא ימאו קל-תשואה ט
 מכם: והרשייע באולת لكم וציניהם תתעורנה בפדר لكم ובמראות ט
 תלומיהם: באלה רשייע ופדרוי כי קל-משיחים צשי בשקר י
 ונישפטו לאין לאן נברך צון יאבדו: ובימים ההם אשרי קל-לקמי י
 דברי חכמה ומבינים קדם ושמרים דברי אלין והולכים בדרכך י
 ארצו ואינם מרשימים עם-הראשים כי הם יושעו: אוי לך מפי- א
 רע בין שגיניהם כי בשאל תימתו: אוי לךushi מדות פרמית ב
 ושקר ויצאי [רשה] על-הארץ כי בה יסופו: אוי לך בני קמייהם י
 בעמל אמרים وكل-חמר בניהם לבנים ואבני של חטא אמר אני ד
 לך לא-ידי שלום לך: אוי לך עובי המדה ונחלת עולם י
 מאבותיהם ונשותיהם דבקו באלים כי לא-תהי לך מנוחה: ט
 אוי לך לשידר-רע וונדר-חם והרגיד-שכניםם ערדים הידין הנדרול: טו
 כי היא יוריד את-קבודכם והביא כאב אל-לבכם והשיר את-תרון טו
 אפו והשמידכם כלכם בחרב וכל-הקדושים והצדיקים יוכרו את- טו
 חטאיכם:

ובימים ההם ידרגו אבות ובנייהם במקומות אחד ואחים יפלו כ
 吟ר עד-אשר ישתפו נחלים מדים: כי איש לא-ימנע את-ידיו ב
 מהמית את-בניו ואת-בני קני ובהטה לא-ימנע את-ידיו מחייב ג
 הנכבד מעלות השם ועד-בזאו ימיתו איש את-אחיו: והסום עד- ג
 צואר יחאה בرمי מהטאים והענלה עד-גביה מטבח: בימים ההם ד

ירדו המלכים אל-מלךות הפטר ואסקטו יתקרו למלך אחד את-
מודידי החתא והשלוון יקים ביום הדין לשות דין גדול בחטאיהם:
ו-כל-הצדיקים והקדושים נתקיד שומרים מתוד-מלך הילך
לশמרם בקבת-zion עד-שומו גע לקל-רשע ונתקא ואם-גס-יישני
הצדיקים שנח בקייה לא יקדרו: ובני הארץ יראו את-התקמים
בבטחותם והבינו את-דבורי הפטר גזה והכירו כי שרם לא-יוכל
להאיים במחפת חטאתיהם: אויל لكم מהאים ביום מצקה גדולה
מאניד-צדיקים ושרטיהם באש כי גמול מחשיכם יאללה لكم: אויל
לכם עקש-לב בשוקרים לששות רשות פחד יבא עליכם וידיכם אשר
ינזר لكم: אויל لكم מהאים מדברי טיקם ומפשיחי ידיכם אשר
קשחה רשותכם בלהבת אש נשבת תשרפו: ורדע כי מנד-מלך
ירשת את-מחשיכם בأشيים מנד-השמש ומנד-הנינה ומנד-בובקים צל-
חטאתיהם בעדר עשותם על-הארץ משפט הצדיקים: והצדיר בכם
קל-זנון נאר וטל וטהר כי כלם יאנען בגוללם מרדת צליים ודם
את-צונתיהם יטקרו: ושקה הקיאו שי אל-הנפטר כי לא יאנע
מרדת צליים ואל-השל למן ירד אל-קבר זרב נקמת מאתקם:
ו-אשר ירד צליים הקטור והשלג בגורם וקל-סודות שלג בצל
מכותיהם בימים בהם לא תיכלו לערם בקניה:

קגוי השים התבוננו אל-השים וכלה-משחה השלוון ויראותם
מפניו ואל-הרטש לפניו: אם יקנור את-הлонות השים וצער את-
הנפטר ואת-השל מרדת בגוללם על-הארץ מה-הרעשו: ואם-ישלח
את-זעמו צליים בגולל מחשיכם לא-חוילו לך לא אליו כי דברתם
דברי גאנה נבו געד צרכו לא יהי שלום لكم: שלא תראו מלתי
האגיות בנווע אגיותיהם מפני הרים והן משרות ברוחות ודם
בקרה גדולה: ולכך ייראו פונדר קל-הונם וטוקם אחים אל-היהם
כי טובות לא יבא לכם لكم כי הים יבלעם ואבדו בחובו: שלא
הים קלו וכלה-מייפוי וכלה-תנייטה משחה השלוון הם ונבלא הוא
שקה חיק למושPIO ושם חול גבול-לו: ומגערתו יירא ונכח וכל-

ק א ו בני הארץ. כוונתו לעמי הארץ העשירים. – בכושי שיעור הכתוב: ובעת יראו
אנשי החכמה והבינו בני הארץ את כל דברי הפטר הזה והכירו כי עשרם... –
ק ב בני השמיים. באירוניה הוא מכונה כך לאוותם בני הארץ (השווה ק' ו') הרשעים
והחטאיהם שבהם הוא נלחם. – מלחי. הגדת יוסף הלוי, במקום פלבי שכוסוי. –

דעתו תמות וככל-אשר בו ואתפם החרפאים אשר צל-הארץ לא-תיראו מפניהם: כלל הוא עיטה אח-הsharpים ואת-הארץ וככל-אשר קדם מי גמן דעת ובינה לכל-מתקנו עץ צל-הארץ ובם: כלל ייראו מלחי האניות אח-הבים והחרפאים לא ייראו את-הsharpים:

בימים ההם כאשר ישלח عليיכם אש נוראה אנה תנוטין

ואיספה תולשוי ובאשר ישלח את-זכריו נגרכם בלא תבכלו ותפחדו:

וكل ה测绘ות יבאו בפתח גודל וכל-הארץ תבנ' ורעדיה וחתה:

ונכל-המלחאים ימלאו את-פרקיהם יבקשו להסתיר מפני הקב"ד

הכבדול ובני הארץ ירעדו ויחילו ואם החרטאים תקללו לעולם

וילא יהי שלום לכם: ואותן גנשות האדיקים אל-תיראה珂ו אטם

ואלא-תטעבו אם נפשם לשאול ירדה בינו ואם

בְּחִינֵיכֶם בְּשָׁרַכְמָלָא־דָא בְּכַטְוֹקָה קְרָאוִי לְטוֹבָקָם וְחַקִּים לִיּוֹם

וְלֹא אִשְׁפַּט הַחֲטָאים וְלֹא יָמַר קָלֶלה וְתוֹכָה: ואחרי מותכם יאמרו שליכם

בוחנאים **כמוננו** **אנו** **מתו** **הצדיקים** **ומה-שקר** **ילקלו** **גם** **בזע**

אֲנָשִׁים: הַלּא כְּמוֹנוֹ מֵתוֹ נֶמֶתֶם בְּגִזּוֹן וּבְחַשֵּׁד וּמִהְיָתֶן לָהֶם

אָלִינוּ מְשֻׁתָּה נְשֻׁתֵּינוּ: וּמְהִזְרָאוּ לְעוֹלָם הַגָּהָה מִתְּנִיסָּה

בְּנֵי נָהָר וַיַּעֲשֶׂה יְהוָה כַּדְ-גָּזָח לֹא יָרָא אָוֶר: אמר אני לך חפאים רב-

אָנָּכֶם לְאַלְּלָל וְלִשְׁתֹּות וְלִפְמָס וְלִפְמָטָא וְלִהְקְשִׁיט אֲנָשִׁים צִירְמִים וְלִזְבֵּר

גנשׁר וְלֹרֶאות יָמִים טוֹבִים: בְּרוּאֵת הַצָּדִיקִים מִהָּאֲמָרִים

גַּלְעָדֶם לֹא נִמְאָא בָּהּ עֲדָמָה מָוֶתֶם: וַיַּאֲבֹדוּ וַיַּהְיוּ כֹּלֶא חֵי וַנְפִשְׁׂתִּים

גִּנְוֹן שָׂאוֹל מִרְדֵּנָה:

ונטה נשבטתְּ** לְכֶם הַאֲדִיקִים בְּכָבֵד הַגָּדוֹל וְהַמּוֹפֵר וְתַגְבּוֹר**

בְּעוֹ מִלְכֹותָו וְגַדֵּלוֹ נִשְׁבְּעָתִי לְכֶם: נִדְשָׁתִי רֹאִי וְגַרְאָתִי לְחֹותָנָמִים

רָאִיתִי בַּסְּפָרִים וַיֹּאמֶת קָדוֹשׁ בָּהִם וַתָּקֹחַ שְׁלֵיחָם:

ללא-טוב ושמחה ותפארת נכונו להם ורשותם לנקשות המהים

אֶדְקָה וּכְיַרְבָּה טוֹבָה תִּגְתְּנָן לְכֶם חֶלְף עַמְלָכֶם וּרְבָּה קְלָקֶם מְחַלֵּק

מחים: ונפשותיכם אטם הפתה בזדון תחיזה ותשמחה ומגלה

קשי תייחם לא תאבדה וזכריהם לא יוסוף מ לפני הגדול לך-

רבות העולם וזפתה אל-יוסטדו מחרקתם: אווי לך המתים חתאים

מוֹתְכֶם בְּכָבֵד מִטְאֵיכֶם וְהַדּוֹמִים לְכֶם יֹאמְרוּ שְׁלִיכֶם מֵאֲשֶׁר

מִתְפָּאִים כְּمֹרְאֵוֹתֶם: וְעַתָּה מִתְהַלֵּךְ בָּאֲשֶׁר וּבָעָשֶׂר וְלֹא רָאוּ

ארה נרצה בתייךם וימתו בכבוד ומ尸ט לא-גנאה בהם בתיכם: וידעתם כי נפשותיכם שאול תורגה ואמללים יהו במצוקתם הגדולה: ובמחלוקת יזקיהם ובלדבה בוצרת אשר שם מ尸ט גROL פלאנה נפשותיכם ומהשחת הגדול יהיה קל-דרות הטולים אויך لكم כי לא-יהי שלום לכם: אל-תאמרו על-הצדיקים וגטוובים אשר בחיים בימי מצוקתנו הרבה שמלנו וככל-צער ראיינו ורעה רקה מצאתנו ואכלתנו ומעטים היו ורוחנו קאלה: ונברתנו ולא מצאנו עור לנו באמר ובכל-דבר עניינו ונכחנו ולא קיינו לראות חיים מיום ליום: קיינו להיות הראש ונהי כזב רבת שמלנו ולא היה לנו שקר בעמלנו ונהי מאכל לחטאיהם ולחומקיהם וهم הקבידו את-צלם עליינו: הם משלו לנו השגאים אותנו זיבנו ולפנינו שנאינו קפנו את-ארפננו והם לא רחמו עליינו: בקשנו ללבת מאשם להפלט ולגנות ולא מצאנו מנוס להפלט מהם: ובריבכם עצקנו אל-המושלים במצוקתנו ושענו גדר הבולעים אותנו וهم לא-רו צעקתנו ולא שמעו قولנו: והם צורי לחומקיהם ולבולעים אותנו ולא-אשר המעתינו וهم הסתירו את-המקם ולא הסירו מצלינו את-על-הבולעים אותנו זינרנו זמייננו נסתירנו את-זרחים ולא זכרו כי הרימו את-ידיהם גדרנו:

נשבתי לךם כי הפלאכם יזכירם לטובה בשמים לפני
הכבד הנדרול ושמותיכם כתובים לפני הקבוד הנדרול: קו כי
לפניהם היו מעצוביים באלה ובגדי ועטה פזהירם במארות שמים
פזהירם ותראו ושברי שמים יפתחו לךם: ויבזקם וacket משבט
יושיע לךם כי כל-מצוקתכם תבוא על-המושלים ועל-כל-אשר
צورو לחומסיכם: קו ואל פצענו אתי-תקנותכם כי שמחה גדולה
תהנה לךם [בשחתת] מלacci שמים: מה-עליכם לעשות כליכם
לא להחטא ביום הדין הנדרול ולא תמצאו כחטאים ומשבט עולם
ירתק מכם לכל-דרות העולם: ועטה אל-תיראו צדיקים בראותכם
את-החותאים עושים חיל ומאלויהם בדרכיהם אל-תתחברו אליהם
כי אס-תרחקו מתחכם כי אתם תחברו אל-צבות השמים: ואם
תאמרו אתם המתואים כל-חותאיינו לא ידרשו ולא יכתבו בכל-זאת
חותאים נכתבים يوم: ועטה דראותי לךם כי אור וחשך יום

וילוליה יראו את-כל-חטאיםם: אל-טרשייע בלבכם ואל-תשקרו ואל-
פטוי דברי ישר ואל-פטוחיו דברי הקדוש הגדול ואל-תרוממו
את-אלאיליקם כי קל-שקרכם וכילד-שעתכם לא לאזכה יהיו לכם
כי אם-לחתפאה גדורלה: ועתה גראטי את-הפטוד הנה כי הפתאים
ישנו ברבה וניטו דברי-ישר וידברו דברי רשות ויישקרו ונישטו
ממשים גדולים ויקתבו ספרים על-דבריהם: אכן כאשר יכתבו
באמונה את-כל-כךרי בלשנותם ולא ישנו ולא יספרו מדברי
כי אם-יבתבום באמונה את-כל-אשר תעוזתי בראשונה עלייהם:
או גראטי סוד אחר כי ספרים גנתני לאדיקים ולתקומים להיות
לשמה וליישר ולחקמה רכה: ולחם ינתנו בספרים והם יאמינו
בם וישמחו עליהם ואו כל-האדיקים אשר למדו בהם את-
כל-דרכי היישר ובאו על-שבטים:

קה בימים הם אמר אלני לך ולכיד בני הארץ על-
חכמתם הראותם להם כי אתם מנהלים ושקרים על-כל-ארץ:
ואני ובני נתחבר אתם לעולם בדרך-ישר בתיהם שלום יהיו
לכם שמחה בני היישר אמן:

וanother זמים גשא מתושלח בני אשא לבנו למח ותגר לו
ותלך בן: וברשו היה לבן כשלג ואלים בשרה שזון ושער ראשו
ויקוץותיו כצמר צהיר וציניו יפות ובקחו את-צינו הארץ את-כל-
הבית כASHASH וכל-הבית היה מאיר מאד: ויקם בידי המילכת
ויקפח את-פיו וידבר אל-אדון האדק: ולמן אביו ברא מטעו וינם
ויבא אל-מותשלח אביו: ויאמר אליו בן מיר נולד לי משגה
ואיני קאדים והוא דומה לבני אלהים בASHASH ובריתו משגה ואין
דומה אלינו וציניו בקראי הASHASH וקינו מאירים: ונראה לי שהיא
איןנו ממעי כי אם-מן-המלךים ואירא פניהם אותן בימי של-
הארץ: ועתה אבקש מפה אבי ואתחנן לפניה כי מלך אל-תנוך
אבינו וידעת ממענו את-האמת כי עם-המלךים שבתו: ויהי בASHASH
מותשלח את-דברי בנו ויבא אליו אל-קצות הארץ ואבא אליו

קח ב
ואני ובני. בכושי: כי. והרבה ויין עבריות יש שהן נמסרות עי המתרגמים
לפי המשך שהיא נראה להם. ונראה שבעל הספר לעניין אבטוביוגרפיה נתכוו: באותו
הימים אף הוא ובני יצטרפו אל הצדיקים והישרים. —

ונאמר אליו הנסי בני למה באת אליו: ווין ויאמר בשאלתך גדרלה
 באתך אליך ומפני מראה קשה קרבתי: ושתה אבי שמאני למלך
 בני נולד בן אשר אין דומה לו ובריתו איננה ברית איש ומראה
 לך משלהן ואלים מפרח שוזן ושר ראשו לך מאמר צחר וצני
 קברני בשמש וכאשר טבח את-עינו הארץ קל-הקריות: ניקם בידי
 הפלילות ויפתח את-פיו ויברך את-אדון הימים: ולמלך אבי טחד
 ונעם אליו ולא יאמין כי הוא ממענו רקדו באדמות מלאכיהם שדים
 ושתה באתך אליך למגן תודיצני את-האמות: נאצן אני חנוך ונאמר
 אליו אלני עיטה ספרה על-הארץ ואני קבר ראייתי זאת במרת
 ואודישך כי בימי ירד אבי שברי [מלאכיהם] מללאכוי הימים את-
 דבר אלני: ניחאו ויעברו חוק וירקון בגושים ניחאו אפן ווישאו
 מהן וילדיו מהן בניים: וילידיו על-הארץ גבורים לא ברום כי
 אם בברוש ומפטט גדול יהינה על-הארץ והארץ תפקד ממלך-טמאה:
 וכליון גדול יבא על-מלך הארץ והנה מבול וכליון גדול שנה אהת:
 והבן בהזה הנולד לכם ישאר על-הארץ ושלשת בניו יאלטו אותו
 וכאשר יגוע מל-אדם אשר על-הארץ הוא ובניו יאלטו: ושתה
 הודיע למלך בנה כי הנולד הוא בנו באמת ובראת שמו נח כי
 הוא ישאר לכם והוא ובנו יאלטו ממלך-לוי אשר יבא על-הארץ
 על-מלך-חטא ועל-מלך-חמס אשר יטה על-הארץ בימי: ואחרי
 כן ירב כחמס על-הארץ מאשר גטה בראשונה כי ירעתי מסתורי
 הקדושים כי הוא הארץ קראני והודיעני ואקראו אותם בלחות הימים:
 ונארא כתוב אליהם כי מדור לדור ניחאו עד אשר יקום
 דור אדק והרשעה מבלה והחטא ישבן מן-הארץ ומלך טוב יבא
 כל-יה: ושתה בני לך והודשת אל-מלך בנה כי הבן אשר נולד
 הוא בנו באמת ואיננו שקר: נהיה בשגע מתחילה את-דברי
 חנוך אבי כי קראנו מל-מפעלים בסוד וישב ויראהו את-שם
 הבן נח כי-הוא יגשם את-הארץ אמרי מל-מלך-לוי:

ספר שני אשר כתוב חנוך למתוישלח בנו ולאשר יבוא אמרי
 ויישמרו את-החק באחרית הימים: אתם אשר עשיהם טוב תחכו
 לימים בהם שיד-爱人 אשר יסומי עושי רשות וסוף פם הרשעים: ואותם

חכמי שדר-אשֶׁר יתלוּף כהחתא כי שמותיהם ימחו מפקר חמיטם
 ומספריו הקדושים וורכם יכחד לעולם ונפשותיהם תומתנה והילילו
 ג במקום מרבך שמה ובאש תשרקה כי אין שם הארץ: וארא שם
 קציז-צנו בלאתי נראה כי מרוב צמכו לא-יכלתי להבט אליו וארא
 לדכת אש בהירה נושבת וקצין הריזור סובבים ומעופפים בגה
 ג נגה: ואשאַל אחר המלאכים בקדושים אשר היה עפדי ואמיר
 אליו מה-בדבר הזרם זה אשר איינו רקיע כי אמללהktת אש
 י בזירת בלבד וקול בכוי ואצקה ויללה וכאב חזק: ויאמר אליו
 ה מקום הזה אשר תראה אליו תשלקה נפשות החטאיהם וכמנדרשים
 ועשי רשות וכהוקלים כל-אשר דבר אלני בפי הקבאים את-
 ה-באות: כי מכם כתובים ומוקים מפעל בזמנים למן יקראו
 קדם המלאכים וירעוי את אשר יקרה לחטאיהם ולנפשות הגנויים
 ואשר ענו את-בשרם ושברכם מאת אליהם ואשר נתנו לתרפה
 ח-ביד אנשי רשות: אשר יאבדו את-אליהם ולא אהבו זהב או
 כף או כל-בדבר טוב אשר בעולם ואך לענוים נתנו את-בשרם:
 ט אשר מעוזם לא-התאו למאכלו הארץ כי אמת-חשי באת-נפשם
 י לרים עבר ויישמרו זאת ואלני הרכה לנוטות ונפשותיהם נמצאו
 טהרונות למן זכרבו את-שם: וכל-ברכותיהם הנכונות רשותי
 י' בשרים והוא יעד להם את-בשרם ברגלי רצים ויישמעו מפייהם קלמות
 מנפשותיהם ואמת-גנרטמו ברגלי רצים ויישמעו מפייהם קלמות
 זבו וניהו לחרפה ברכוני: ושתה אקרא לנפשות הטובים אשר
 לדור קאור ואהפל את כל-אשר נולדו בחשד אשר בבשרם לא-
 י' קבלו את-בקבוד קראי לאמונתם: ובחأتي את-הבי שם קדרשי
 אל-אור זרח והושבטים איש איש עלה-קפא קבודו: והוירו לעתים
 י' אין מפקר כי אדק משפט האלים ולגאנים הוא יטה-אמן במושב
 דרכי הישר: וראו את-אשר נולדו בחשד משלכים אל-חשד
 י' והאדיקים יזהרו: ולחטאיהם יארחו וראו בזרים וגם הם ילקו אל-
 ט אשר נכתבו להם שם ימים ושתים: